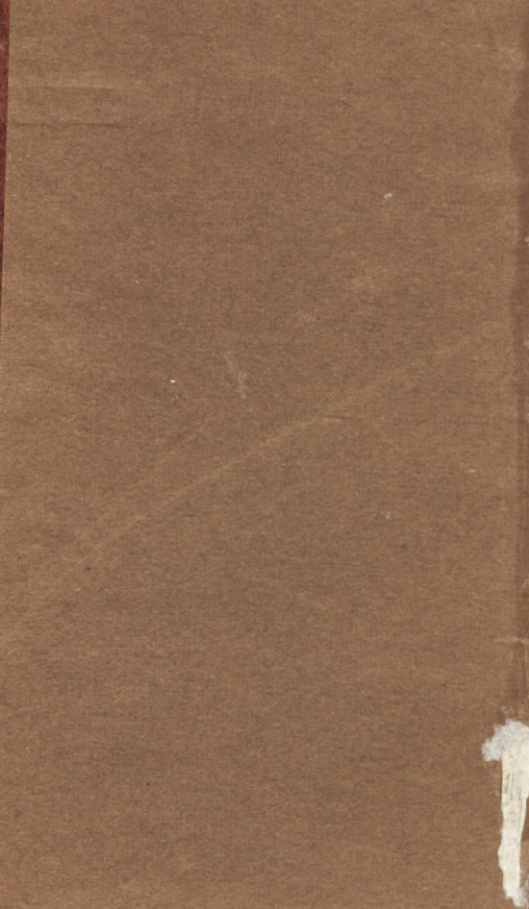

1007

Summa (str. 537)

1800

00
243

1/2

1/2

1/2

1/2

1/2

Na me zavujpaj tu na temnem poti
Da jas tvojzvesti varuh sem;
Tam se svetli nam sonce ja xe proti
Ki veyno sija dobrim vsem.

Duhovni Varuh

z a

MLADOST,

ali

Molitvene Knixice

z a

Mladenije no Dekliji,

ino

tudi za druge ludi prav hasnovitne.

z' nemškega na slovensko prepisane
od

Martina Versiya,

dosluxenega mešnika Sekovske Škofie.

V' RADGONI, 1833.

Pri Alojzji Waicingeri, knjigari.

Versic

Nr. 725.

Das Manuscript der windischen Uebersetzung des Werkes: „Schutzgeist der Jugend“, enthält nichts, was der christkatholischen Glaubens- oder Sittenlehre entgegen ist. Weshwegen geistlicher Seits gegen die Drucklegung desselben kein Anstand gemacht wird.

Von dem fürstbischöflichen Seckauer Ordinariate zu Gratz am 27. März 1833.

ROMAN, mp.

Joseph Prasch, mp.
Cons. Seer.

Imprimatur.

Vom k. k. Central-Bücherrevisionsamte
in Wien am 14. May 1833.

HÖLZL, mp.

Vorgemerkt.

Vom k. k. Bücherrevisionsamte in Gratz
am 21. Juny 1833.]

Schodl, mp.

*K' pomoyi za branje ali stetje
knixic.*

Tote pismence, ali kak vi
pravite, *pukstave*: c, s, ŝ, z,
x ino ŷ majo taki glas:

c cambel, precesja, cirkev.	} na mesto	z
s sad, semen, sirota.		f
ŝ ŝala, ŝepet, ŝiba.		ŝh
z zahvala, zdravje, zima.		s
x xalost, xena, xida.		sh
ŷ ŷast, vŷera, ŷistost.		zh

vse druge pa ŝe se morejo zdaj
tak zreŷi, kak je perle navadno
bilo.

K. pomoyi na branjn al' staja
knjizic.

Tole pismence, ali kak vi
pravite, pismence: c, a, s, a,
x mo y najo taki glas:

828
9/9

S 1258-9.8.49

PREDGOVOR.

Lubi slovinci!

Da sem jas kakti rojeni slovenec od mladosti skoro na sredini med Marburgom, Optujom, Lotmergom ino Radgonoj prebival, ino prez malega dvajsti lét kakti duhovni pastir bluzi tote sredine med vami xivel, ino na tako vixo vaš jezik ali špraho, kak se meni zdi, prece spoznal, tak sem si naprejvzel, vam ene take molitvene knixice naprejploxiti, kere so 'z vekšine tak spisane, kak ste vi tam guqati navajeni, tak jas 'z malega ne dvojim, ki bote vi nje lahko zastopili; tote ali radi no skerbno berte, no bote zagvišani, ki bote v' njih dostilepih navukov

ino molitvi najbli, 's kerih te vi,
 qi bote nje dopunili, za vašo časno
 ino večno srečo velki hasek imeli.

Da bi pa vi lubi slovinci! tudi
 po drugih stranih, po kerih na-
 qišne besede lubite, tote knixice
 lahko zastopiti znali, sem jas vam
 pred navukino molitvami nekelko
 takih besed popisal, kere ene sorte
 ali fele reqi pomenijo, tote ali tak
 dostokrat berte, ki bote si nje za-
 pomnili, tak je ne dvojiti, ki bote
 tote knixice povsod lahko zastopili.

Na konci per časnih besedah
 zavolo podugvanja besed, ino za-
 volo, qi xenska guqi, kera l nuca,
 v' nekelkih časih potreben l z' glas-
 nikom vred, ker pred njim stoji,
 ali samo l pa zna vsaki po svoji
 xegi za a, o, ali u brati, kak se
 kerem koli dopadne. Tak posta-
 vim, na mesto sem vidil, se zna

brati: sem vida, vidio, ali vidu;
na mesto sem hodil, se zna reči:
sem hoda, hodio, ali hodu.

Na mesto z, f, fh, s, sh ino
zh sem jas c, s, ŝ, z, x ino y za
tega volo v' pisanji gorvzel, kajti
da sem skos to zadosti previxan,
da je xe krez dvajsti jezero s' ta-
kimi pismencami drukanih knixic
med lustvo odanih gratalo, ki silno
dosti slovincov tako pisarijo za-
volo njene kratkosti lubi; kerem
pa ŝe se ona xmetna zdi, tisti naj
le od začetka bere, kaj sem njemi
k' pomoqi za branje postavil, tak
bode skoro spoznal, ki je to niq
ne xmetnega.

Ki bodo dalneši slovinci v'
totih knixicah dosti pomenkanja,
dosti naqi zavinjenih, naqi pisa-
nih, ja dosti takih besed najšli,
kere se njim nedo dopadnule, no

ki bodo vse to pogovarjali, je meni naprej znano; pa da sem jas ne za nje, temuq naj blixle le za mojo domovinsko ludstvo po njegovih xelah na lahko zastoplenje tote navuke no molitve spisal, zato se me njihovo pogovarjanje ne bode dotikalo.

Skos pisanje totih knixic sem jas ne niq druga iskati namenil, kak hasnovitne no lepe navuke no molitve vam, lubi slovenci, naprej poloxiti, skos kerih zderxanje vi vašo qasno ino veqno sreço povekxati znate; tak glejte ali, ki se to zgodi, tak bote vi meni no sami sebi velko veselje napravili.

AA. V.

B e s e d e, —
 kere ene sorte ali fele reqi pome-
 nijo, so tote:

Beteg ali bolezen.

Bije — kole (vura).

Biq — *gajxla*.

Biqvati — *gajxlati*.

Blagoslav — *xegen*.

Blagoslaviti *xegnati*.

Bole — boj.

Bolxe — bojxe.

Britof — pogrobje.

Cesta — steza.

Cvek — xrebel — *qavel*.

Del — *tal*.

Delexnost — *taljemanje*.

Dnes — dones — gnes.

Dodeliti — *vtalati*.

Dol — doj.

Hasek — *nuc*.

Hasnuti — k'nuci biti.

Jezero — toxent.

- Igrati — se *kartati* — *spilati*.
 Igrati tudi pomeni — *goditi*.
 Klice spusati — *cimiti*.
 Knez — *first*.
 Knige — *bukve*.
 Knixice — *bukvice*.
 Krepiti — *poterditi*.
 Kupa — *kelih*.
 Kvar — *škoda*.
 Lenoba — *nemarnost* — *vtragli-*
vost — *manjost*.
 Lubav — *lubezen*.
 Lubniti — *kušnuti*.
 Marno — *skerbno*.
 Mučenik — *kervosvedok* — *man-*
ternik.
 Namerjenje — *konec* — *cil*.
 Narav — *natura*.
 Natiskati — *drukati*.
 Obrejuvanje — *vxivanje* — *spi-*
xanje.
 Obujinski — *gmajn*.

- Obujinstvo — *gmajna*.
 Ocet — *jesih*.
 Odxalnik — *trostar*.
 Osoba — *persona*.
 Oxalenje — *grivinga*.
 Oxaliti — *zgrivati*.
 Ovaditi — *na znanje dati*.
 Ovarati — *v' pamet vzeti — za-*
merkati.
 Oqistiše — *ice*.
 Pismenca — *qerka — pukstava*.
 Pitati — *barati — prašati*.
 Pitati tudi pomeni — *debelo*
napraviti — podrediti — pod-
kermiti.
 Platiti — *playati*.
 Poboxno — *brumno*.
 Poboxnost — *brumnost*.
 Pogajati — *eden drugemu dober*
biti — se glihati.
 Pokaranje — *kastiga — strajfinga*.
 Pokopalise — *grob*.

- Pomnoxiti — pogmerati — kcoj-
 dati.
 Postoj — stacion.
 Premagati — ladati.
 Premoxenje — glext.
 Premoxen — bogat.
 Priklad — zgled — *eksempel*.
 Prilika — priloxnost.
 Priporayanje — ofravanje.
 Priporoqitba — ofer.
 Rano — zgoda.
 Razum — zastopnost — pamet.
 Razumeti — zastopiti.
 Raqun — rajtinga.
 Sklep — vud — *glid*.
 Slava — qast.
 Slobodno — *xisher*.
 Sonqni xar — sonqna svetlova.
 Svedok — priqa.
 Svedoqiti — priqati.
 Stup — steber.
 Ŗkeden — gumno.

- Šteti — brati.
 Šteti se tudi veli — eden, dva,
 tri i. t. d.
 Zabloditi — zajti.
 Zajnka — *strufa*.
 Zakon — postava — zavez —
 testament.
 Zakon navadno pomeni — za-
 vezo moxa ino xene.
 Zlasti — nimer.
 Zlo — moyno — silno — ter-
 dno — jako.
 Zlost — pregreha.
 Zmotiti — spačiti — *zmejvati*.
 Zrak — *luft*.
 Zrok — *urxoh*.
 Zvati — klicati.
 Xidov — Jud — Izraelit.
 Xitek — xivljenje.
 Xmetno — texko.
 Tergati se — biti se — rezati se.
 Terkati — klukati.

- Vekxina — vekxi tal.
 Velkanou — vuzem — letence.
 Venec — kranec.
 Vgledalo — xpegel.
 Vkaniti — *noriti* — *golufati*.
 Vnogo — dosti.
 Vnoxina — dosti lustva.
 Vojka — *strik*.
 Vrelec — vreaqina.
 Vqiniti — storiti.
 Qednost — krepост — moqnost
 — *tugent*.
 Qemeriti — jeziti — hujd biti.
 Qemeri — qemernost — jeza.

*stvarnika. — Kak ti z' Bogom
zaynes, tak boz z' Bogom do-
konyal.*

*Opravi bole s' sercom, kak
z' vustami tvojo*

Juterno molitvo.

Moj Bog ino Gospod! tebi
sem jas moje perve misli duxen,
ti si me toto noy obvarval, v'
keroj je dosti ludi zbetexalo, ali
celó vmerlo. Poterden skos sladko
spanje sem se jas na novo k'
xivlenji zbudil, ino se znam s'
serqnim veseljom na mojo opr-
vilo podati. Ti mene k' tomi s'
totim dnom darujex, da bi jas
gnes na poti pobolxanja ino qed-
nosti k' zveliqanji pa blixie prixel,
za kero si ti mene stvaril. — Kak
se jas oqem tebi zadosti zahvalti
moj Bog ino moj Gospod!

Kelko dni mojega xivljenja je xe — na večno preminulo! Kak malo pa xe sem jas za mojo zveličanje xivel! Gnečni den űem jas v' tvojem imeni zaűeti!

Kak dostokrat sem jas mojo naj bolšo naprejvzetje xe prelo-mil! űi se te gnes pá nameni tak zgoditi? O Bog pred tem ti mene obvari! Ob kelko veű jas mojo slabost spoznam, ob telko skerbnej se űem varvati posebno totega greha, k' kerem jas mojo naj vekšo nagnenje obűutim; si űem mójo vzeti se njega odva-diti, no dobro vűiniti. Tota mi-sel, da ti povsodi vse vidiš, naj mene od vsega hujdega proű derxi, no me naj k' vsemi dobremi na-gible! Poxegnaj no poterdi mene tvojega slabega otroka nebeški Oűa s' pomoűjoj svetega Duha

skoz Jezusa Kristusa mojega Gospoda ino zveliqara! Amen.

Dobre misli no ofranje v' zedinenji z' zasluxenjom Jezusovim, skos kero 8e le vso na8o djanje no popu8enje zasluxejoqe postane.

Naj svetexi vsegavidejoqi Bog! tebi so vse moje misli, tebi je vso mojo naprejvzetje znano. Vse, kaj bom jas koli gnes po moji duxnosti vqinil, vse to qem jas k' tvoji qasti 's pokornosti no 'z lubezni k' tebi vqiniti, vse to se naj po tvoji sveti voli zgodi.

Vse moje misli, besede no djanja, vso moje delo ino opravilo, vse moje stopinje, vso moje skerb ino terplenje — vse, kaj koli mene lahko ali xmetno stane, jas tebi o Jezus ofram, ino si terdno naprejvzemem, vse tisto misliti, guqati

no vqiniti, kaj je tebi dopadljivo. Jas vem po celi moji mogounosti tvojo sveto volo dopuniti. Na tako vixo se jas zavujplivo tvoje- ga svetega poxegnjanja douakam, kajti da vejm, ki ti dobro volo za djanje gorvzemes.

O Jezus! s' tvojim zasluxen- jom jas vso mojo delo, ino po- pušenje, vse moje krixe no texave zedinim. Ja v' tvojem imeni 'z goreče lubezni vse tebi zroqim, kak si ti 'z lubezni k' meni vse tvoje krixe no texave, tvojo bridko terplenje no smert tvojemi nebež- kemi Oqeti zroqil.

O troštär sveti Duh! razsve- ti, vixaj no poterdi mene v' ce- lem mojem xivlenji skos tvojo sveto gnado ino lubezen!

O sveta Divica Maria! moj sveti angel varuh! moj sveti ker-

stni patron! proste vi za me, da bom jas, kak vi, premogel vsikdar boxjo volo dopuniti, no na tako vixo k' vam v' nebesko kralestvo priti.

V' imeni Očeta, ker me je stvaril, Sina, ker me je odresil, ino svetega Duha, ker me je razsvetil, se jas v' moje vse duxnosti podam. Amen.

Premisli te,

1) *Kaj je tvoja duxnost vyiniti, kak box se k' njoj pripravil, ino njo dobro dopernesel.*

2) *Kere prilike bi tebi k' dobremi, no kere k' hujdemi gnes naprejpriti znale, no kak box dobre k' tvojemi haski obernul, ino kak box se hujdih zognul.*

3) *Ti vejs, kaj je tebi nevarno; vsega tistega se skerbno*

ino stalnovitno ogibli. Reci k' Bogi no samemi sebi: gnes yem jas mojo naprejvzetje zderxati.

4) Ogibli se posebno tistega greha, kerega ti naj veykrat doperneses, ino ker te k' dostim drugim grehom zapelati zna; kak k' gizdosti — terdoglavnosti — yemernosti — preklinjanji — zaniyavanji — ogovarjanji — neyistosti i. t. d. Yi bo tebe to pervi den xmetno, tak bo te drugi den xe lexi stalo.

5) Yi ti to vsaki den vyinis, tak bode ti, yi duxe lexi naprejprislo, grehov se ogibati, no na poboxnosti gorjemati.

S' takim naprejvzetjom se podaj na tvojo delo. Bog bode tebe poxegnal.

Pri deli.

1) Premisli, kak dobro je za te, da ti delati, no si tvoj kruh sluxiti znas! Kak dosti betexnih je, ki bi radi delali! Bogi se zahvali, no ob telko hitrejdela!

2) Niy na pol ali nemarno, temuy vsetak skerbnopravi, kak je potrebno, ino kak Bog ye meti.

3) Yi se hitro ino z' veseljom na delo podas, tak se Bogi no ludem dopadnes, ino nje tudi lexi no bolse opravis, yi pa vnoxliv na delo gres, tak nje xmeye no lagodnejdoperneses.

4) Ne smes niy na jutropustiti, kaj premores gnes vyiniti. Jutresni den bode za drugo djanje.

5) Vari se yemernosti, kletvice, no vseh takih guuyov, keriso pohlevnemi zaderxanji no lubezni blixnega zoperlivi.

6) *Či ti sam rad v' grehi ostanes, tak je vsa tvoja skerb, s' keroj bi si nebesa zasluxiti znal, za veynost zgublena. O kak nedoreyeno si ti skodis! Zakaj te s' tvojim pobolsanjom odnasas?*

Pri jedi.

Spomni se na besede svetega Pavla, ker pravi: či vi jejte ali pijete, ali kaj koli delate, tak delajte vse k' časti boxji. 1. Kor. 10.

Kda vura bije.

Je xe pá ena vura minula, kera nebo nikdar veq nazaj prišla! Kak sem jas njo dopernesel? Sem xe pa eno vuro blixie smerti! Kak bi za me bilo, da bla ona za me ta zadna bila? Jas čem to prihodno, ino vse druge, kerih xe se dočakati mam, o moj Bog!

tak dopernesti, kak bom si v' moji sledni xelet, da ble one dopernene bile.

O Bog! tebi vem jas xiveti no mreti.

Po vvinjenem grehi.

O tak sem pa drugou pregresil! Moj Bog! kak seruno mene griva — ja nikdar nevem jas veu grexiti. Moja slabost naj meni ne sluxi k' caglivosti, temuq k' tomi, ki bom jas na se bole pasko imel, ino se bole ponixno zaderxal. — O Bog! poterdi mene k' vsemi dobremi djanji.

Ob vasi skušnjave.

Vsegavedejoqi Bog mene vidi! On bode moj sodnik, za tega volo pa nevem prepovedanega djanja vviniti, no pred mojim Bogom grexiti.

Kaj

Kaj bi meni hasnulo, ūi bi po
 mojem hujdem poxelenji xiveti
 htel? O gviŝno bi mogel kaŝtigo
 terpeti, no se sam pred soboj
 sramuvati! — Kak bi te z' me-
 noj v' smerti — kak bi za me na
 ovem sveti bilo? — Kak veselo
 pa bode za me, ūi zdajskunjavo
 premagam! Ti o Bog bodi meni
 k' pomoyi! da se njoj proti po-
 stavim. Ti moj Jezus mene pred
 vsem hujdim obvari!

Veŕerni navuki no molitve.

Moj Bog! jas se tebi ponixno
 zahvalim za vse dobrote, kere si
 ti meni no mojim blixnim gneŝni
 den skazal.

Ti si vsikdar perpravlen za
 nas oŕetno skerbeti. Pa kak sem

se jas, tvoj otrok, gnes zaderxal?
 Ob kelko sem gnes blixo k' mo-
 jemi zveliqanji prišel? —

* * *

*Tu premislavaj, kelko ti yas
 ali trudnost dopusti:*

*„Kaj si ti gnes dobrega ali
 hasnovitnega vyinil — na kako
 vixo? — no 's kerega zroka?*

*Kak si ti tvojo dobro na-
 prejzvetje dopunil?*

*Si ne niy od tvojih dux-
 nosti zamudil?*

*Si morebiti koga razxalil,
 sovraxil, si njemi nevoslivi bil,
 njemi kako škodo napravil, ali
 si ga v' keru greh zapelal?*

*Si ne niyesa proti tvoji vesti
 vyinil?*

*Si ne pa nazaj v' tvoje na-
 vadne grehe padnul? no 's ke-
 rega zroka se je to zgodilo?“*

Zahvali se ponixno veynemi Bogi, yi si tak sreynen bil, ki si vey dobrega, kak hujdega vyinil, ki si se smertnih grehov zognul. Pa zgrivaj tudi vse odpustlive grehe; kajti da je vsaki, yi kakhte mali, deno razxalenje boxjo.

* * *

O moj Bog! jas sem pa drugoy pregresil! ze zgrivanim sercom prosim jas tebe za odpuhanje mojih grehov, ino za pomoq k' pobolxanji. Jas se yem dale naprej bole skerbno greha ogibati, no vse hujdo, kelko bode mi naj vey mogoyo z' dobrim popraviti.

O moj Jezus! kak sram je mene, da sem jas gnes v' tvojem nasledovanji pa tak daley nazaj zaostal! Smili se krez me!

O Maria no vsi svetniki boxji!

čast no hvalo dajte vi Bogi namesto mene, ker si jas zdaj počivam, dokliq meni v' tal ne pride njega z' vami vred na večno častiti no hvaliti.

Pusti tudi, o Bog duše pokojnih v' miri počivati, no večna luq naj njim sveti!

O kak dobro je, da človek zna zdrav k' pokoji iti! Kak sladek je mir trudnemi! O Bog! jas se tebi zahvalim za toto dobroto, ino priporočim sam sebe, no vse ludi, kakti moje brate no sestre v' tvojo očetno obrambo.

Zdaj mirno jas zaspim,
No Oqa! to xelim,
Da s' spanjom te častim.

1) *Per slayenji ne pozabi na sramoxlivost, velko vey se spomni, da Bog tebe tudi v' temi vidi.*

2) *Spanje te naj na smert spomeni. Premisli, kak bode tebi pri serci, da bos ti enkrat tu na smertni posteli lehal. Kaj bos te obhalival, ino kaj bos si xelet? Za to si zdaj skos tvojo djanje, no popuxenje skerbi.*

3) *Ti ne vejs, yi se jutra doyakas ali ne. Dosti si je zdravih dojleglo, pa so mertvi v' posteli najdeni bili. Yi bi se tudi tebi tak zgodilo, premisli, kak bi za te bilo.*

4) *Vzemi si k' serci, kak strasno je x' gresnoj vestjoj zaspati!*

5) *Yi je v' noyi pres spanja xe samo ena vura tak duga. Kak duga, kak caganja puna pa bode za pogublene veynost! — Kak strasno bode njihovo veyno terplenje!*

Juterna molitva za nedelo.

Tak sem jas pa entjeden o Bog! prexivel, v' kerem sem si dosti tvojih dobrot zavxil, ino znam gnes drugou totu sveti den poqivanja svetiti. Za obojo se jas tebi moj Bog zahvalim! — Pa kak sem jas tote preminjene dneve dopernesel — kak bom jas gnesnega vredno svetil?

Ti meni totu den mira k' tomi dodelix, da bi, kak si telo od dela poqiva, tudi moja duša od prevelke skerbi za posvetne reči si poqivala, ino se ob telko lexi od rastrošenih misli odločena k' tebi pozdignula, ino se za svojo večno srečo skerbela. — Jas bi se deno mogel na poti mojega vandraja večkrate vstaviti, ino pre-

gledati, či sem jas od mojega cila, kam si priti xelim, ne kde zajxel, či sem ne na mesto naprej, nazaj prixel, ali na mesto bolxi, lagodnexi postal! — Skos tvojo sveto besedo o Bog! mene zbudi, razsveti no vixaj, skos tvojo sveto gnado ti meni k'tomi na pomoq pridi!

Gnes bi jas mogel razvi obiskavanja cirkvi tudi druge dobre dela vqiniti, za kere v'tjedni qasa ino prilike ne zmorem — bi mogel skoz branje pridnih knjig, ino skoz druge pametne guqe sam sebe no druge k' dobremi zbuditi — bi mogel dela kristjanske lubezni dopernaxati, kere so tebi o Bog! naj dopadlivexi ofer. Naxo navadno roqno delo je gnes prepovedano, ne, ki bi se mi smeli v' škodljivo manjuhivanje podati, temuq ki bi se mogli na dosti vrednexo ino bolxo

vixo za našo dušo skerbeti. —
 Ja tak čemo mi toti celi den svetiti!

Toti den si ti nam k' poterdenji
 naše telovne moči dodelil, ino naš
 tvoje otroke dobrotlivo z' nedux-
 nim veseljom daruješ. Toti od
 tebe tak lepi stvarjeni svet tvojo
 vsegamogočnost oznanuje, no tvo-
 je svete dare obilno vxiva. Spo-
 min na te moj Bog! bi mogel meni
 njega še lublešega napraviti, pa
 tudi bi me mogel nazaj poderxati,
 ki ne bi nedostojno, ino krez mero
 tvoje dobrote vxival.

S' poboxnim veseljom, kak pri-
 den otrok, čem jas tebe Oča!
 častiti no hvaliti.

Ali žalostno je čuti! da se v'
 nedelo dostikrat več hujdega, kak
 v' celem tjedni zgodi. Pred tem
 obvari mene o Bog! Ne dopusti,
 ki bi jas skoz lagodno zaderxanje

drugih zapelan kaj takega vqinil, kaj bi kristjanstvi zoper bilo; temuq ravnaj mene k' tak dobrei zaderxanji, ki bodo si drugi od mene za svojo poboxnost znali navuk jemati.

Tak si jas ali xelim, da bi nedela od mene no vseh ludi posveqenabila, kera je v' spomini Kristu sovega gorstanenja, k' spomini poslanja svetega Duha noterpostavljena — o da bi ona meni no vsem vernim puna zveliqanja ino xegna boxjega bila! Amen.

P r e d g a

tudi k' zapovedani boxji sluxbi slisi, no je njo vsaki ravno tak, kak sveto meso yuti duxen. V' molitvi mi Bogi povémo, kaj si xelimo; v' predgi pa Bog nam povej, kaj on ye. Ker je'z Boga,

(ker oye otrok boxji biti) tisti besedo boxjo rad poslusa, za tega volo pa vi nje neyete poslusati, da ne ste 'z Boga, pravi Kristus. Joanez 8, 47.

Poslusaj vsako predgo, kakti glas boxji, ker tebe v' dobrem podvuyi, k' dobremi opominja, te na tisto spomeni, no tvojo vest pomiri. Vzemi si verno naprej boxjo volo yi duxe bole spoznati, no njo zvesto dopuniti. Zapomni si od predge tisto, ino si k' serci vzemi, kaj se posebno tebe dotiye. Navadi se 's predge si za se navuke jemati, ne pa njo na druge zgernjuvati.

Hodi tudi, kda ti je le mogoyo popoldne k' kristjanskemi navuki, ker je odrasenim ravno tak, kak otrokom potreben.

Po predgi sam sebe pitaj:

Kaj sem jas zdaj yul, kaj sem perle ne vedel, ali ne nikdar prav premislil? Kaj za hasek ali trost znam jas 's toga imeti? Kak se to k' mojemi stani navda, ino kak jas to zderxati premorem?

Sem jas tudi totemi grehi podverxen? — Yi se jas tudi v' toti nevarnosti znajdem, kere se ogibatiso me predgar spomenuli? — Sem jas dozdej 'x nespameti ali 'x nemarnosti gresil? — Kak oyem jas to popraviti?

Ker navuk se je posebno mene doteknul, kerega bi si jas ali moyno k' serci vzeti mogel, da bi se veykrat skos tjeden na njega spomnil, ino deno naj to menje totega gledal dopuniti?

Na tako vixo box ti's predge hasek imel, ino yi duxe bolsi

kristjan postal. Pri sveti mesi tvojo dobro naprejevetje Bogi ofraj, ino njega za njegovo sveto pomoy prosi.

Či ti v' cirkvo priti nemreš.

Dopernesitisti yas, v' kerem bi se mel v' cirkvi znajti, doma v' tihi poboxnosti; moli, kak Kristus veli, v' tvoji hiski; bodi z' mislami v' cirkvi. Beri evangelske knige, premislavaj sveto mezo; zedini tvojo molitvo ino ofer z' molitvoj no z' ofrom mesnika, ali velko vey Jezusa Kristusa samega; poklekni pred boxjo mantro, premislavaj smertno terplenje Jezusovo, kero je on 'z' lubezni k' nam na se vzel. To so ja naj imenitnese reyi svete mese.

Gledaj tvoje zamude skos po-

poldnesno cirkveno obiskavanje
zategnuti.

Vi tebe sluxbe ali lubezni
duxnost zamudi, tak misli: po-
kornost ino lubezen bodi gnes
moj ofer! Bog ja ne gleda samo
na djanje, temuy tudi na volo.
Ofraj tvojo domayjo opravilo
Bogi. Kaj je tvoja duxnost, je
tudi njegova vola; ino njegovo
volo dopuniti, je ne niy druga,
kak boxja sluxba.

Veyerni navuk.

Premislavaj, kak si seti indi
— no v' cirkvi zaderxal — kak
si ti den — jeli sveto ali gresno
dopernesel? Zgrivaj tvoje grehe
no nemarnosti — skleni pri sebi
dobro ino moyno naprejvzetje
za prihodni tjeden! prosi veyne-
ga Boga za njegovo sveto po-
moy ino xegen.

Molitveno obudenje za nedelo.

*Ÿi ti Boga za tvojega naj
 bolšega Oye spoznaš, ino si nje-
 ga nazouynega naprejpostavis,
 tak so xe tvoje misli molitva.
 Ÿi ti premisliš, kak mogoyen,
 kak moder, kak sveti ino popu-
 ni je Bog, ja da je on sam
 na sebi naj veksa dobrota;
 tak mores ti pun yasti, no lu-
 bezni sam pri sebi reyi: Moj
 Bog! kak oyem jas tebe zadosti
 yastiti no lubiti! Tudi to je
 molitva. — Ÿi ti premisliš, kak
 dobrotlivi je Bog za nas; tak
 boš se ti ja krez njegovo dobrot-
 livost veselil, ino se njemi za
 njegove dobrote, kerih je telko,
 da njih nise presteti ne zmore,
 seryno zahvalil. Boš se njemi
 z' otroymim zavujpanjom kres*

tvojo nevolu potoxil, bos se
 njegovemi oyetnemi oskerblenji
 prekdal, bos ga za pomoy v'
 potrebi no nevarnosti, za gnado
 ino xegen, ino za yasno ino
 veyno sreyo, kere si sam per-
 praviti ne premores, prosil. —
 Ti bos tvoje zravenkristjane,
 posebno tiste, s' kerimi si se v'
 blixesnem znanji, ja — celo
 tvoje sovraxnike — v' tvojo mo-
 litvo sklenul, ino za nje, kakti
 tvoje lublene brate, Boga pro-
 sil. Ja ti bos tvoje grehe seryno
 zgrival, ino s' terdnim naprej-
 vzetjom tvojo xivljenje pobolsati
 tvojega stvarnika za odpusenje
 prosil. Tak vidis, za kaj vse ti
 Boga v' molitvi prositi mores,
 yi ravno ne za vse na enkrat!
 Pa ne je tak dosti na besedah
 lexoyo, kak na tvoji dobri voli,

kero ti v' serci mas. Vsaka tiha
 ali glasna hvala boxja — vsaki
 poboxni pogled v' nebo — vsako
 yisto veselje krez Boga ino nje-
 govo prelepo stvarjenje — vsaka
 zahvalnost k' Bogi, podanje v'
 njegovo sveto volo, ino gor-
 ofranje — vsako zgrivano, ali
 za pomoy vyinjeno zdehnenje —
 na sredini v' tvojem opravili,
 yi ga ravno nise ne ovara —
 je xe molitva. Le Boga vsikdar
 pred oymi no v' serci mej, tak
 bos ti vseli, no gvisno dobro
 ino zvesto molil. Ob kelko vey
 ti Boga spoznas, ino njega lu-
 bis, ob telko bolsa bode tvoja
 molitva, ino ob telko lexi bode
 tebe v' njoj stalo. — Yi so tvoje
 misli rastrosene; tak se ponixaj
 pred Bogom, ino se skerbi nje z'
 novega k' njemi obernuti.

Molitvene knixice morejo k' podvuyenji za molitvo biti, morejo yloveka od rastrosenih misli nazaj derxati, no njega na poboxne misli napelati. Samo branje takih knixic se se ne pravi moliti — temuq, yi oyes zvesto moliti, te si k' serci vzemi, za kaj ti prosis — jeli ti to z' resnicoj reyi znas, ino tudi resniyno v' misli mas. Ali bi ti htel Boga za kaj prositi, za kaj bi ti v' serci ne blo? —

Či v' knigi kaj takega najdes, kaj se tebe posebno dotiye; tak njo vkup zapri, no s' tvojim sercom k' Bogi guyi. Perstavi tiste reyi sam, kere so tebi samemi znane no obyutlive, kajti da tistih ti v' knigi nemres najti. —

Ne prenagli se! bolje je eno samo misel prav k' serci vzeti, kak pa cele knjige pohitoy prebrati. — Premislavati je najimenitnesa rey. — Tak boš se ti navuyil, ki boš tudi pres knjig s' tvojim sercom vedel moliti. —

Kda se ti z' drugimi v' molitvi znajdes, te davaj po boxnost na znanje — pusti njo na tvojem zvunesnem teli viditi — moli kleyejoy, ino z' gorzdignjenimi rokami. Ne gledaj okoli sebe, no z' nikom ne guyi.

1.

Roke, serce no že oyi,
 Či molis, k' Bogi zdigni ti,
 Kaj cirkva je, premisli ti;
 Premisli, kdo se v' njoj qasti.

2.

Kdo tote sreçe spoznal ne bi,
 Či k' Bogi on moliti zna!
 On gnado drugim ino sebi
 Sprostiti vej od stvarnika.

3.

Če vse duxnosti mi vujinimo,
 Te Bog nas ma v' perjaznosti;
 Če zvesto prosimo, dobimo
 Od njega vse potrebnosti.

Gospodna molitva.

*Gvisno naj bolsa molitva,
 kajti da je njo nas Jezus Kri-
 stus sam vuyil, ino da je v'
 njoj vse zaderxano, za kaj je
 nam prositi potrebno! Ker toto
 molitvo s' sercom moli, tisti v'
 imeni Jezusovem moli, no bode
 gvisno oslivan. — Pa je ne tak
 dosti na besedah, kere vsaki
 prav ne zastopi, temu na tem
 je naj vey lexoyo, kaj one v'
 sebi zaderxijo. Vzemi si na skerb,
 ki bos razloxenje tote molitve,
 kero zdaj tu pred soboj popisano
 najdes, dobro zastopil.*

Oya nas, ker si v' nebesah!
 Ti o Bog si naš Oya! si moj
 no vseh ljudi Oya! mi vsi smo
 tvoji otroci v' Kristusi. Kak je
 nebo nad zemloj, no povsodi nad
 nami; tak bodi tudi moj duh k'
 tebi o Bog pozdignjen, ker ti
 milostivno 'z nebes na me vidiš,
 ino vsako zdihavanje mojega serca
 quješ. S' ponixnim ino otročjim
 zavujpanjom jas k' tebi Oya ne-
 beski molim! Kak se tvoja očetna
 lubezen kres vse ljudi rastezne;
 kak tudi jas vse moje perjatele
 no sovraxnike, kakti moje lublene
 brate ali sestre, v' mojo serce no
 molitvo sklenem, ino prosim za
 nje, da bi se njim vse to zgodilo,
 kaj jas sam sebi xelim ino pro-
 sim. Ti Oya nebes ino zemle!
 ti maš vsega zadosti, no si mi-

lostivno perpravlen vsakemi podeliti, kaj on potrebuje.

Posveyeno bodi tvojo ime!

To je moje prvo otročjo xelenje. O da bi vsi, ker tvojo sveto ime imenujejo, ino se na te zezavajo, tebe Očca nebeški, no tvojega Sina Jezusa Kristusa či duxe boljše spoznali, čiastili no lubili! Vso našo djanje no popušenje bodi tebi na čiast! Ja celi svet naj tebe čiasti!

Pridi k' nam tvojo kralestvo!

Tvoje kralestvo je tam, kde ti vixaš. Pridi ali v' naše serca, ino nje vixaj skos tvoje sveto gnado, ino daj, da bomo mi pri vseh naših mislah, besedah ino djanji tebi podloxni: tak je tvoje kralestvo v' našem znotrešnjem, dokliq se tebi ne dopadne nas k' daruvanji za našo zvestost v'

tvojo kraljestvo vzeti, kde bomo mi tvojo uast ino veselje na vse veke vxivali!

Izidi se tvoja vola kak na nebi, tak tudi na zemli! Kak tvoji angeli v' nebesah tvojo sveto volo vsikdar is uistega dopunijo; tak bodmo tudi mi perpravleni njo na zemli vsikdar zvesto ino 's uistega dopuniti. Na tako vixo bode naxo xivljenje xe na totem sveti nebeškemi xivljenji spodobno. Ti o Bog ja nij druga, kak samo dobro xelis! Daj ali meni moy ino gnado, ki nebom tudi jas nij druga ino naji xelet, kak vse tisto, kaj no kak ti xelis.

Daj nam gnes nas vsakdeni kruh! Tebi Oqa nebeški! je znano, kaj mi gnes, ino vsaki den za naxo telo ino duxo potrebuje-mo. Mi tebe, kak ponixni otroci

prosimo, daj nam tvoj sveti xegen! Daj meni telko moqi, ki bom si jas vse tvoje dari zahvalno, zadovolno ino po pravi meri vxival; daj meni milostivnost, ki bom tudi druge potrebne po mojem premoxenji rad daruval. Daj meni no vsem ludem spoznati, ki smo tebe za tvoje nam skazane dobrote qastiti no hvaliti duxni.

Odpusti nam nase duge, kak tudi mi odpustimo nasim duxnikom! O Bog! kak dosti je mojih grehov, kak velka je moja krivica! kere jas nikdar zadosti popraviti ne zmorem. Za tega volo pa te ze zgrivanim sercom ponixno prosim za odpuqanje skoz zasluxenje tvojega Sina Jezusa Kristusa! Obmeqi pa tudi mojo serce, da jas vsem tistim, ker so mene razxalili, resniqno odpustim, kak si

xelim, da bi ti meni odpustil; daj meni tak odpustljivo volo, da jas s' tvojim Sinom Jezusom za nje molim: Odpusti njim Oca nebeski, zakaj oni ne vejo, kaj vpi-
nijo! — Mi smo ja vsi hujdodelniki, ker mi vsaki den odpuxenja, pre-
videnja ino milosti potrebujemo.

Ne pelaj nas v' skusnjavo!
O Bog! ti poznaš mojo slabost ino k' hujdemi nagnenje, tebi je znano, kak hitro, ino kak lahko sem jas zapelan. Ne pusti me v' tako pajdastvo, v' take prilike priti, v' kerih bi jas grešil. Daj meni volo, da se hujdega zognem, ino serqnost, da se hujdemi proti postavim, kde se ga zognuti ne premorem. Ne dopusti, ki bi jas nedostojne reqi rad gledal, ino nesramne guqe rad poslušal: ja daj meni moqno gerdlivost pred
vsem,

vsem, kaj je koli grešno ino ne-
spodobno. Obderxi me v' ponix-
nosti no strahi boxjem. — Vu vsaki
skušnjavi, skos kero bi se naša
zvestost obstoječa pokazati mogla,
bodi nam ti povsodi nazočni Bog
na pomoč! Ne pusti nas oslabeti.

Temuy odresi nas od hudega!

Naj vekšo ino resnično hudo
je samo greh, ker nas od tebe o
Bog! odloči, no nas v' večno
pogublenje spravi. Pred tem nas
obvari, od tega nas odresi o
Gospod! Te bode tudi vse drugo
hudo na sveti ti duxe menšo,
ino dosti lexi poterpexlivo. Ja
celo tisto terplenje, kerega se mi
zognuti ne zmoremo, ino tudi
tisto, na kerem smo si mi sami
krivi, bodi nam kakti očetna
kastiga k' naši sreči, dokliq mi ne-
bomo kak do smerti zvesti sluxev-

niki od vsega hudega odrešeni k' popunem zveličanji prisli.

Amen. Naj se zgodi! No se tudi bo zgodilo, qi smo mi prav v' imeni Jezusovem molili.

Prošnja za svoje zraven kristjane.

Molitva lubezni.

Vsegamogouni Bog! tebi je znano, da mi eden drugega kak brati no sestre tak ljubimo, kak ti nas tvoje otroke ljubix. Kaj koli mi sami sebi xelimo, za kaj si mi prosimo, to mi tudi drugim xelimo, ino njim prosimo, kaj se mi koli od tvoje o Bog! kres vso mero velke milosti dobrega do- qakamo, vse to mi serqno xelimo, da bi tudi vsem našim zraven bra- tom ino sestram od tvoje milosti dodeleno bilo.

Ti o Bog! nje vse poznaš, ti nje serčno lubiš; ja tvoja lubezen veq premore, kak vsa naša prošnja. — Pa ti deno dobrovolno na molitvo naše lubezni poslušaj, skos kero mi tebe kakti nas vseh Oče na pomoq zovemo, ino eden za drugega prosimo.

Mi bi dostikrat drugim radi pomagali, pa njim ne zmoremo pomagati, ne zmoremo njim od nas odločenim našega serca razodeti, ne zmoremo njim vseli naše lubezni v' djanji skazati.

Tu se mi k' tebi naš vsega-mogočni Oča povernemo, tebi mi nje sporočimo, tebi mi prek-pustimo, kaj mi ne premoremo. To je naš trost, ino nam našo serce pomiri.

Mi o Bog! xelimo, da bi hudega qi duxe menje, no dobrega

qi duxe veq na sveti bilo. Za
 tega volo pa te prosimo: Pusti
 luq tvoje svete k' zveliqanji po-
 trebne vere se skoz dale no dale
 rassirjiti, no njo v' temne serca
 tvojih otrok priti. Napuni duhov-
 ne pastire, no vuqenike s' tvojim
 svetim Duhom, ino poxegnaj nji-
 hove opravila, da bodo one za
 našo zveliqanje rodovitne. Zedini
 vse, ker na te verjejo, skoz za-
 vezo lubezni no perjaznega mira.
 Vixaj tak tvojo cirkvo, da se nebo-
 de v' njoj niq takega godilo, kaj bi
 se s' qistoj resnicoj, no z' dobrim
 podvuqenjom zediniti ne pustilo.
 Obvari neduxnost pred hudobni-
 mi zapelavci, poterdi slabe z'
 duhovnoj moqjoj, pelaj zablode-
 ne na pot prave poboxnosti, gor-
 pomagaj vsem v' grehe padnjenim
 skos tvojo sveto gnado.

Poxegnaj našega dexelskega oblastnika. Pusti njega po zastopnosti no pravici nas tak vixati, kak je tebi dopadljivo, ino nam za našo yasno ino večno srečo hasnovitno. Daj nam po tvoji milosti dobre no pametne posvetne sluxevnike. Poxegnaj vročno texačko delo, ino vso drugo skerb za naše potrebe. Pusti v' hrameh ino povsodi med ludmi yednost, red, ino zadovolnost prebivati. Zedini sovraxnike, no ne pusti lagodnih vust hudobijo rasyirjavati. Daj, da bodo podloxni svojim naprejpostavljenim pokorni no zvesti, naj ne pozabijo na lubezen kristjansko med soboj, naj ne pustijo z' misli, da si ti njih vseh Oya no Gospod.

Poxegnaj tiste, kerl mlajino k' dobremi ravnajo; pusti starše se veselja per svojih otrokih doya-

kati, pusti nje svoje otroke srečne viditi!

Potroštaj tiste, ker se v' terplenji znajdejo, poterdi nje v' poterplivosti no v' podanji v' tvojo sveto volo, daj njim serčno zavupanje na tvojo milost. Poxegnaj njihovo bolečino, razveseli njihovo serce skos trošt prihodnega bolšega xivljenja. Daj premočnim milostivno, ino ponixno serce, no sromakom zadovolnost z' njihovim stanom. Bodi Oča za vdovice no pres staršov zapušene otroke, bodi obramba za vse nevolnike. Bodi tistim na strani, ker se od totega sveta loqijo, ino vzemi nje k' sebi v' nebeško kralestvo!

Našim staršom, dobrotnikom ino perjatelom vse tiste dobrote obilno plačaj, kere so oni nam

vujinili, ne dopusti, ki bi mi njihove lubezni nevredni bili!

Tudi za naše sovražnike mi tebe prosimo za ves tisti xegen, kerega mi sami sebi xelimo. Odpusti njim: oni ne vejo, kaj vujinijo. Mi njim tak serčno odpustimo, kak si xelimo, da bi ti nam odpustil. O daj, da se mi njim skos perjaznost skoro perblixavamo, ino tak vsemi sovraxtvi konec napravimo!

Ti o Bog! v' našo serce vidis: ti spoznaš, qi smo mi zvesto prosili. O tak naj se te naša lubezen v' djanji no celem našem zaderxanji pokaxe! Ti ja qeš, ki bi tudi mi, kelko je nam mogoqo, k' temi pomagati mogli, da bi se našo xelenje dopunilo. Kak bi se te mi znali tistemi qloveki merzli no sovražni skaxivati, kerega smo

mi tudi v' naxo molitvo sklenuli!
Ja kak lubi, kak dosti vredni bi
nam mogli vsi naši zraven ljudje
biti, qi mi premislimo, kak do-
brotlivi si ti za nas vse! Dodeli
ti nam vsem tvoj sveti xegen.
Amen.

Sveta mesa

je nekervavi ofer novega testameta, je tisti, kerega je Jezus Kristus per zadni veyerji na duhovno, ino potem na krixina telovno vixo dopernesel, ino zdaj skoz mesnika, ker v' njegovem imeni guyijo ino vyinijo, na novo dopernese. — Postavi si o ylovek! na xiveyo vixo pred oyi, no premisli: kak se je on tudi za te ofral; kak bi se tudi ti z' njim Bogi ofrati mogel. Tak ali zahvalno spomenje na ofranje Jezusa'z lubezni za nas, ino volno samega sebe ofravanje skoz v' djanji skaxejoyo Boga no blixnega lubezen — v' zedinenji z' Jezusom. To vkup vzeto se pravi, sveto meso s' poboxnostjoj yuti.

Le vse na to pride: kak ti verješ? — no kak ti živiš?

Na to tudi grejo yasti vredne cirkvene ceremonie no molitve per sveti mesi. Nasleduj mesnika s' pobožnimi mislami. Oni ofrajo ino molijo za vse, tudi za te. Tak moli no ofraj tudi ti z' njimi. Na toto vixo imenuje sveti Peter vse kristjane: mesnike. — Pevci no stremnik vseli v' imeni vseh nazouynih odgovorijo. — Yi pa oyes vediti no prestimavati, kaj se na oltari zgodi, te beri veykrat toto

Rasloxenje svete mese.

Per molitvi pred stegnicoj se mesnik nisoko naklonjen ponixajo pred Bogom, ino molijo s' trikratnim poterkanjom na persa oytno spoved, prosijo za gnado

ino odpusanje grehov, ino ponovijo svojo prošnjo za milost božjo.

Kirie elejson i. t. d. — Prosi tudi ti ze zgrivanim sercom za odpusanje grehov, ino za pomoy k' resniynemi pobolsanji.

Gloria je yast no hvala, kero so angeli Bogi dali pri rojstvi Jezusovem, skos kero je nam gnada, ino odresenje dodeleno. — Moli, yast daj Bogi, zahvali se, zavupaj!

Dominus vobiskum. Gospod bodi z' vami! Tote besede mešnik zdaj no veykrat k' lustvi z' rasprestertimi no pa vkup djanimi rokami zreyejo, ino na znanje davajo, da oni vse v' molitvo sklenejo, kero oni zdaj, kak ona na den pride, opravijo. Na tote besede se mešniki v'

imeni lustva reye: Ino z' njihovim duhom (zastopi se: Gospod bodi), no molitva se z' besedo Amen odgovori k' znamenji, da so vsi z' njimi ene vole.

List je od pisem svetih apostolov vzeti tebi k' podvuzenji. Zahvali se Bogi za kristjanske navuke, dobro si nje zapomni, no k' serci vzemi.

Evangelium se imenuje veselo oznanilo od nasega odrešenja skoz Jezusa Kristusa. Stati per Evengelji pomeni, da smo mi perpravleni njega stalnovitno dopuniti. Tudi ti oblubi Bogi to vyiniti!

Kredo je kristjanska katolska vera. Či ti na Boga Oyeta, Sina, ino svetega Duha verjes, tak skaxi tvojo vero skos tvojo zaderxanje kakti otrok boxji odre-

seni skoz Jezusa Kristusa, ino razsvetleni od svetega Duha. Vyini, kaj te vera vuqi, qi si tisto zadobiti xelis, kaj tebi ona oblubi.

Offertorium pomeni prvo ofranje kruha ino vina k' perpravlanji za ofer tela ino kervi Jezusa Kristusa. Bogi dopadlivi ofer je pokornost iz lubezni. Zedini tvoj ofer z' ofrom mesnika, ino ofraj Bogi tvojo dobro naprejuzetje, tvojo serce no xivljenje.

Orate, fratres! molte, brati! (opominjajo mesnik) da bode moj no vas ofer Bogi dopadlivi. — Skoro potem oni reyejo ali pojejo:

Sursum korda: Pozdignite serca k' naj Visezemí — k' yasteni molitvi no zahvalnosti — z' angeli v' nebesah!

Sanktus: *sveti, sveti, sveti* je Gospod Bog Sabaot — ino z' moyno razveseljenim lustvom per noterhodi Jezusa v' Jeruzalem: Hozana, zveliyanje od zgora skos tistega, ker pride v' imeni Gospoda!

Se vey kak hvalno popevanje se Bogi molitva lubezni dopadne. Za tega volo pa molijo mesnik za celo kristjansko cirkvo, za njene naprejpostavlene, no vkup za vse verne kristjane — posebno pa

Per memento za tiste, za kere si zoseb naprejzemejo moliti, ali ker so njim priporoyeni; te za vse v' cirkvi naroyne, ker z' njimi poboxno ofravajo, ino med kerimi bi se tudi ti mogel znajti. Oni zedinijo svojo molitvo s' prosnjoj svetnikov boxjih.

Te se oni, da roke kres kelih derxijo, k' poxegnanci kruha ino vina perpravljajo. Zdaj te oni tisto vyinijo ino reyejo, kaj je Jezus per sledni veyerji vyinil, ino rekel, po njegovi zapovedi, no v' njegovem imeni. Ino tak se skos vsegamogouyno besedo boxjo kruh v' telo, ino vino v' kerv Jezusa Kristusa spremeni.

Kak hitro mexnik tiste besede zreyejo, se nisoko perklonijo, no poxegnani kruh, zdaj xe telo Kristusovo v' spodovi kruha, ino sveto kerv v' kelih k' yasti no molitvi pozdignejo. Vsi dolpo-kleknejo, na persa terkajo, ino Jezusa yastijo ino molijo v' ponixnosti. — Tak tudi ti vyini! Ti si tak misli, kak da bi vidil telo Kristusa na krix perbiti,

no njega sveto kerv na zemlo
toyiti. To je tisto telo, tista
kerv, tisti prvi mesnik Jezus,
ker se zdaj na novo, ino ne-
kervavo vixo za naso zveliyanje
gorofra — tak tudi za tvojo!

Po pozdigavanji premislavaj
toti velki ofer boxje lubezni!
Daj Bogi hvalo — zgrivaj tvoje
grehe — prosi za njih odpusenje,
ino pomoy k' pobolsanji no k'
obvarvanji pred prihodnimi gre-
hi, da nebode ofer ino kerv tvo-
jega odresenika za te zgublena
— ofraj se celo njemi, kak se
je on za te ofral.

Per drugem memento se spom-
ni na pokojne, posebno na tiste,
za kere si ti posebno moliti
duxen. Da v' nebesa niy neyiste-
ga priti nemre, tak si gledaj za
to, ki bos od vsakega greha

yisti, da boš te v' tovarstvo vseh yistih ino svetnikov boxjih priti znal.

Pater noster, Oya naš moli za mesnikom, ali velko vey za Kristusom samim v' poboxnosti.

Mesnik razlomijo sveto hostjo (kak je Kristus kruh razlomil), ino reyejo: paks domini sit semper vobiskum: Mir Gospoda bodi vsikdar z' vami. — Za toti zveliyanski mir oni zdaj prosijo. — Tudi ti si duxen tak prositi!

Agnus Dei se pravi, jagne boxjo, kero grehe jemle od sveta, kero mir med razxalenim Bogom, ino gresnim ylovekom napravi. — Seryni mir bodi povsodi med ludmi!

K' obrejuvanji, k' delexnosti no k' zedinosti s' Kristusom

skoz vxivanje njegovega tela ino kervi so vsi kristjani pozvani no povableni. Da pa si ti zdaj ne zadosti perpravlen k' mizi boxji iti; tak reyi z' mesnikom: Gospod! jas sem ne vreden i. t. d. s' ponixnim zavupanjem, da bo de tvoja dusa skoz njihovo mogouno ino sveto besedo zdrava ino vredna postala njega resniyno prejeti. Toto poboxno xelenje no naprejvzetje edinosti z' Jezusom v' lubezni Jezusa se imenuje duhovno obrejuvanje, no toto je potrebno, yi ylovek oye s' poboxnostjoj sveto meso yuti no z' nje hasek meti.

Yi se ti resniyno tak zaderxis, te ti naj bolsi xegen od totega svetega ofra zadobis, za kerega mesnik na konci molitve vsem tistim, keru so v' pobox-

nih mislah z' njimi ofrali, no
vivali, prosijo, ino ga njim ze
znamenjom svetega krixa dode-
liti xelijo. —

* * *

Toto razlozenje svete mese
ti veykrat beri, no si nje dobro
zapomni no k' serci vzemi, yi si
xelis s' poboxnostjoj sveto meso
yuti, no od nje hasek zadobiti.

yi ti mesne molitve perle
kak mesnik opravis; te nje pre-
mislavaj ali nje drugoy moli.

Tudi vse druge navade no
ceremonie majo svoj hasnoviten
spomin.

Mesnik so s' takim oblayi-
lom obleyeni, kero je samo za
oltar perpravleno, kajti da se
oni nikar v' svoji — temu v'
personi Kristusa perkaxejo. Mes-
ni plajx ma spodobo krixa ino.

tako farbo, kak ona za svetke ali yase slisi. —

Zvon pozove lustvo k' boxji sluxbi, no tudi dalesne, ker ta priti nemrejo, opominja v' mislah na njoj tal jemati. Luyi gorijo k' yasti tistega, ker je luy sveta, ino nas spomenijo, ki bi tudi mi z' dobrimi navuki, s' poboxnostjoj no yednostjoj drugim kakti z' luyjoj svetiti, no nje k' dobremi napelavati mogli.

Kadilo ma spomin yasti boxje, molitve no poboxnih k' Bogi obernjenih misli.

Xegnana voda je znamenje yistosti serca, kero Bog cd nas meti ye, yi se mi pred njim znajdemo.

Xegen se vsikdar s' krixnim znamenjom, dostikrat tudi z' naj svetesim Telom da, kajti da

*se nam v' Kristusi, v' njegovi
krični smerti, no v' svetem ol-
tarskem sakramenti vse da, kaj
nam veyna lubezen dati premore.*

Mesne molitve za mla-
deniçe no dekliçi.

K' obvarvanji neduxnosti.

Molitva k' začetki svete
meše.

V' otroçji ponixnosti se jas z'
mesnikom oltari perblixavam. O
da bi se jas mogel s' celo qistim
sercom ino vestjoj pred toboj znati!
Kak veseli bi te jas moje oçi k'
tebi Oça nebeski obernul! Ali pa
zdaj morem jas pod noge gledati,
no se pred toboj ponixati, vsega-
videjoçi Bog! Tebi je cela moja
natura znana. Ti vidis nedopad-

livo vse madexe moje duše, vse
 nečiste misli no poxelenja mojega
 serca. Či bi še ravno pred svetam
 mojo zaderxanje celo pošteno ino
 pravično bilo; tak sem jas deno
 pred toboj ne čisti, ne prez greha.
 Pun xalosti poterkam jas na moje
 persa, spoznam moje grehe, zgri-
 vam mojo nemarnost, mojo ne-
 zahvalnost, mojo nepokornost.
 Smili se krez me o Bog! kak se
 milostivni oča kres svojega otroka
 zesmili, či ga zgriva, da je oče
 razxalil, ino se poboljšati oblubi.
 Ja tak očem tudi jas o moj Bog
 skos tvojo gnado! kak jas moje
 grehe spoznam, ino se krez nje
 xalostim, tak se njih očem za dale
 naprej ogibati; čem sam na se
 bole pasko meti, tebi bole poko-
 ren biti, no se z' vekšoj mójoj za
 vse dobro skerbeti. Per toti sveti

mexi ponovim jas vso mojo dobro naprejšvetje, no prosim tebe o Bog! za tvojo sveto pomoq.

Gloria (qast).

Qast no hvala bodi tebi mi-
lostivni Oqa za vse dobrote, kere
ti meni skos tvojo gnado dodelix,
ino vxivati pustix! Od tebe ja vse
dobro pride. Obvari mene, da
se jas ne zgizdim, ino ne prevze-
mem, da se nikdar zavolo tvoje
gnade krez druge ne zdignem,
temuq da se velko veq ponixam,
ino tebi zvesto sluxim. To je
zahvala, kero ti od mene qex
meti. — Skos poboxno zaderxanje
qem jas tebe hvaliti no qastiti.

Molitva po Dominus vobiskum.

O Bog! pres tvoje gnade jas
niq ne premorem; ne zmorem

pres te sam niq dobrega vjuniti. Za tega volo pa te prosim, pu-ti tvojo sveto besedo v' mojem serci tak moyno postati, da bode ona vse hude misli no poxelenja z' njega mogla pregnati, no me ob yasi skušnjave moyno poter-diti no od hudega dovolenja odrešiti. Napuni me s' tvojim svetim strahom, ino z' lubeznoj; da bom jas greh krez vse drugo zaniqaval, ino tvojo dopadenje za mojo naj vekšo srečo spoznal. Za to jas ponixno prosim skoz Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

Per listi no Evangelji seryno besede svetega pisma premisla-vaj, kere zdaj tu za vsaki den v' tjedni najdes.

V' n e d e l o.

Veseli se mladeniy (dekliiy)! v' tvoji mladosti. Vxivaj tvoje mlade dni v' dobrem. Pa ne pozabi, ki bode Bog tebe kres vse to sodil. — Mladost ino njeno nespodobno xelenje skoro premine. Spomni se ali v' tvoji mladosti na tvojega stvarnika, perle kak xalosti yas pride, no dnevi, keru tebi nebodo dopadlivi!

Veselte se vsikdar v' Gospodi! — ja ponovite vaso veselje. Pa bote pri njem takega zaderxanja, ki bode nje vsaki ylovek za dobro spoznal. Gospod vam je bluzi.

Gospod! ti mene poznas, ino me znotrah vidis, yi jas lexim ali gorstanem, je tebi znano. Ti moje misli od zdaley, ino vse moje stopinje naprej vidis.

*Tema mene pred tobaj ne skrije.
Noy je tebi, kak den, svetla.*

*Kak yem jas taki greh vyini-
niti, no pred mojim Bogom gre-
siti! Strah pred Gospodom greh
prexene.*

*Bojte se tistega, ker telo
ino duso pogubiti zna.*

*Kaj hasne yloveki, yi bi on
celi svet dobil, na svoji dusi
pa skodo terpel?*

V' p o n d e l e k.

Tudi za vsaki drugi pridejoqi den.

*yi vi ne véte, ki so vase
tela glidi Kristusovi? — Ino
kak bi jas htel s' totimi glidi
Kristusa neyistost vyiniti? —
O moj Bog! pred tem me obvari.*

*yi vi ne véte, ki so vase
tela tempelni svetega Duha, ke-
rega ste vi pri kersti zadobili,*

no ki vi ne slisite sami sebi?
 Zakaj vi ste za velko ceno (s'
 kervjoj Kristusovoj) odkupleni.
 Častite, ino noste Boga v' va-
 sih telah.

Ker tempel boxji pogubi,
 tistega bode Bog tudi pogubil.
 Zakaj tempel boxji je sveti, no
 toti ste vi. Ne pustite se pre-
 noriti: neyisti nebodo nebes-
 kega kralestva dobili.

yi tebi tvoja roka — tvoja
 noga — ali tvojo oko pohuj-
 sanje dava, tak njo proy vsé-
 kaj, nje vunzderi no proy verxi.
 (Bodi pres vsega totega haska
 no veselja, yi te ono v' greh
 napelava.) Bolse je tebi pres
 tarih glidov v' nebesko kralestvo,
 kak z' njimi na vse veke v' po-
 gublenje iti.

V' t o r k.

*Kak ti bexis, yi kayo vidis,
tak béxi pred grehom.*

*Ker nevarnost lubi, v' njoj
konec vzeme.*

*Moje oyi o Bog! tak ravnaš,
ki nebodo z' veseljom na prazne,
prepovedane reyi gledale.*

*Vsaki ylovek je skusavan,
yi ga njegovo nesnaxno poxe-
lenje draxi no k' hudemi na-
pela. Yi se v' tako poxelenje
pervoli, te se greh narodi; do-
perneseni greh pa smert ino
pogublenje pernese.*

*Bote Bogi pokorni, postavte
se hudemi duhi proti, no on
bode pred vami pobegnul.*

*Bog je zvesti; on vam nebode
take skusnjave poslal, kera bi
krez vaso moy bila, vas nebode
pustil v' njoj oslabeti.*

Jas skos tistega vse premorem, ker mene poterdi.

Budite no molte, da v' skusnjavo ne padnete!

V s r e d o.

Manjost dosti hudega navuyi.

Ker smolo slata, tistemi se ona na roke preme.

Ne pustite se zapelati! Hudi guyi dobro zaderxanje pogubijo.

Sladke besede se v' zapelavcov vustah znajdejo; pa njihovo serce na pogublenje misli.

Ne gresi, da bi se komi dopadnul.

Zaterdi tvoje vuha, yi kaj nespodobnega yujes; ne poslusaj na nesramne guye. Mej skerbno tvoje vusta zaperte, no vsako besedo perle dobro premisli, kak njo zreyes.

Per dostem guji je ne nikdar prez greha.

Vusta od tega gujijo, od yesa je serce puno.

Jas pa vam povém: ki bodo ludje na den sodbe boxje od vsake nepridne besede mogli rahun poloxiti.

V' u e t e r t e k.

Gizdost je zayetek vsega greha. — Prevzetnost Bog ino ludje sovrauxijo. Pa zakaj se prah no pepel prevzeme?

Kaj mas ti o ylovek! kaj ne bi od Boga zadobil? Zakaj pa se te stimas, kak da bi vse sam od sebe mel?

yi mislis, ki se stojis, tak ne bodi prevzeten, temu y bodi si v' strahi; mej pasko, da ne padnes.

Ker se sam povisa, tisti bode ponixan.

V' p e t e k.

Ne zaderxte se po voli totega sveta, da nebote z' njim vred pogubljeni; temu y hodte na sredini med njegovim hudobnim lustvom, kakti pravi yni otroci boxji.

Dosti njih tak xivi, kak da bli sovraxniki krixa Kristusovega.

Njihov konec je pogubljenje, njihov Bog je lamp; svojo yast oni v' svoji sramoti isejo; njihovo misljenje gre na same posvetne reyi. Naso xivljenje pa je za nebo.

y i vi ne vete, ki je posvetna perjaznost boxjo sovraxtvo? Ker ali ye perjatel sveta biti; tisti bode boxji sovraxnik.

Velke so vrata, ino široka je cesta k' pogublenji, no dosti njih po tistoj hodi. Kak male pa so vrata, ino kak voska je k' zvelijanji pot, ino kak malo se njih na tistoj znajde!

Ker k' meni priti ye, tisti naj svojo k' hudemi nagnjeno naturo strahuje, naj svoj krix na se vzeme, no mene nasleduje.

V' s o b o t o.

Per vsem tvojem djanji misli na tvoje posledne reyi, tak ti ne bos nikdar gresil.

O praznost kres vso praznost! Vse je prazno.

ylovek je kak trava, ino njegova imenitnost je kak travno cvetje. Trava se posusi, no zvetje dolskaple.

Kaj ylovek seja, to bode tudi xel.

Sreyen je ylovek, ker v' skusavanji obstane. yi on skusavanje preterpi; tak bode krono zveliyanja zadobil, kero je Bog tistim perpravil, keri njega lubijo.

Ker v' zvestosti do konca ostane, tisti bode zveliyan.

Xenskim k' zapomnenji.

Xenska lepota rada znori, no ona je prazna.

Bogabojeya xena je imenitosti vredna.

Xenska lepota ne obstoji v' zvunesnih reyeh, kakti lepem, ino gizdavem oblayili; temu y ona more znotresna biti. — yistost ino dobrotlivost serca, ino vsikdar glihna tiha seryna dobrovolnost — to je njena najprestimanexa lepota pred Bogom ino ludmi.

*čisto čensko zadržanje je
več vredno, kak vse druge člaht-
ne reči. Kak se v jutro gorpri-
dejojo sonce na firmamenti, tak
se lepota čenske čednosti v'
njenem hrami svetli.*

K r e d o (vera).

Kak resnično jas na te ver-
jem, vsegavedejoči, naj svetesi,
no pravičnesi Bog! ino na tvo-
jega Sina, mojega božjega vuče-
nika, odrešenika ino sodnika,
ino na svetiga Duha, ker mene
skos tote božje besede opominja:
tak zvesto čem jas nje v' mojem
serci ohraniti, se per vsaki pri-
liki na nje spomniti, no se po njih-
vem spomini zadržati. Daj meni
o Bog! tvojo sveto gnado ino
pomoč, da bom jas mogel po
moji veri živeti. Amen.

K' o franji kruha ino vina.

Z' mojim ponovlenim resniq-
nim naprejevzetjom qem jas tebi
o Bog! mojo serce za ofer dati.
Bodi ono prez greha, kak je kruh
beli, bodi qisto, kak je vino qisto,
kero tebi zdaj meznik za ofer
perpravljajo. Ne samo celo mojo
zaderxanje bodi pošteno, ino pres
pogovora, kak se za moj stan
navda; temuq naj tudi nikakxa
grezna misel, nikakxo nesramno
poxelenje moje duxe ne ognusi. —
O! da pa jas mojo slabost poznam,
da sem njo xe veqkrat obqutil;
te pa morem ob telko veq na
se pasko meti, no se vsega var-
vati, kaj bi me znalo v' greh
zapelati, kaj bi le od zdaleq
poštenosti no sramoxlivosti znalo
zoperlivo biti; — bexati qem jas
pred vsem prepovedanim vesel-

jom, ino se ogibati vse nedostojne
 žale — jas űem pres vsega ne-
 varnega znanja no pajdaštva biti,
 űem se rajši vsega tistega znebiti,
 kaj mi je naj lublešo, kak pa
 se v' grešno nevarnost podati —
 ja svikdar űem jas xe prvo grešno
 misel ali hudo poxelenje, kero
 bi se v' mojem serci zbuditi zna-
 lo, zaduűiti. Nikdar neűem jas
 niű nespodobnega guűati, niű
 nespodobnega z' veseljom posluša-
 ti. Sramoxlivost bodi moja naj
 moűneša obramba pred vsem za-
 pelavanjom. Spomnenje na te vse-
 gamogoűni Bog! ino tvoja sveta
 zapoved naj mene vsikdar v' strahi
 boxjem obderxi, no me naj v' mo-
 jem dobrem naprejvzetji poterdi.

Sanktus (syet).

Ti si o Bog! sam sveti, celo
 űisti no popunem.

Ti nam praviš: „Bote sveti, kak sem jas sveti!“ Či jas ravno tak sveti, tak popunem, kak si ti o Bog! nikdar postati ne zmorem, tak se deno čem pomojati, kelko mi je naj več mogočo, či duxe čisteži no bolži v' mojem serci postajati. —

Le tisti, ker so čistega serca, bodo k' tebi v' nebesa prišli, no tebe tam o neskončana svetost gledali! Jas tebe molim, ino častim, kak te vsi čisti nebeski duhi, tvoji angeli no svetniki, no vsi dobri ljudje na zemli molijo ino častijo.

Pa moja molitva se tebi o Bog! nemre dopadnuti, či ona s' čistega serca ne pride. Ljudje gledajo na našo zvončno zadržanje, ti pa našo znotrežno serce, našo dušo vidiš. Ti sovraxis vsako grešno

misel, vsako nečisto poxelenje; ti lubis ino darujes le samo čisto poboxnost. O pomagaj meni večni Bog v' moji slabosti, da bom jas vreden postal, enkrat k' tebi med tvoje zvolene priti, no tebe tam z' mojimi lublenimi starši, perjатели no dobrotniki na vse veke častiti!

Pozdigavanje.

Ti o Jezus! si se na krixnem drevi za nas Očeti nebeskemi na sveto ino dopadljivo vixo gorofral, ino se zdaj pa na novo na nekervavo vixo v' spodobi kruha za nas ofras. Jas tebe molim, ino se tebi ponixno zahvalim za tvojo nedorečeno dobroto, kero si ti nam skos tvojo sveto človečjo postajanje včiniš, ino se nam zdaj skos tvoj sveti duhovni ofer včiniš.

Ti si 'z lubezni k' nam tvojo sveto kerv prelejl k' oqistenji od naših grèhov, k' našem posveçenji no zveliqanji. Jas se tebi za vso tvojo lubezen zahvalim, ino se 's celega serca v' tvojo boxjo milost podam.

P o p o z d i g a v a n j i.

Ti Sin boxji! ti si dol z' nebes prišel, si nas od veqnega pogublenja odrežil, ino nas na pravo pot k' zveliqanji spravil. Na tvoji krixni smerti jas spoznam, kak dosti je moja duša vredna. Zdaj jas vidim, da je greh kres vso mero velka hudobija, neduxnost pa ino qednost telka dobrota, da nje niše prehvaliti nemre. Kak bi te jas htel to xlahtno vrednost tvoje svete kervi o moj zveliqar! na tak nemarno vixo zapraviti?

Kak bi se jas htel v' to večno pogubljenje zakopati, od kerega ti več mene odrešenega meti? Pred tem me obvari o Gospod skos spomin na tvojo bridko terplenje no smert, ino skos tvoj sveti ofer, kerega si ti na kixi za nas doper nesel, ino ker je zdaj na oltari ponovlen gratal!

Tvoja kerv je za oqistenje moje duxe prelejta bila. Pa joj meni, qi jas nje qiste ne obderxim! — Tudi poboxne duxe naših pokojnih perjatelov, kere mi zdaj tvoji lubezni perporoqimo, morejo od njihovih malih grehov, kak zlato skoz ogen oqistene biti. — Ah! qi se jas malih grehov ne bi varval, temuq qi duxe no duxe na prevzetno vixo bole grešen postajal, tak da bi k' slednemi sam na mojem pobolganji scagal, qi bi

jas tak z' grešnim poxelenjom ino
 navadami obdani, na drugi svet
 odšel — ino tak od zvolenih v'
 nebeskem veselji proq odločen —
 k' veqnemu terplenju v' pajdastvo
 vseh neqistih duhov, ino zaver-
 xenih duš obsojen — tak bi na
 veqno mojo nemarnost preklinjati,
 zdihavati no terpeti mogel! —
 Groza no straš mene obide, qi
 si jas na veqno terplenje zmislím.
 Ino tota grozna nesreča bi mene
 deno doletela, qi se jas ne bi
 skerbno hudega varval, ne bi
 resniqno poboljšal! — Kak lahko
 bi smert tudi krez me prerano
 priti znala, kak je ona xe krez
 nekega mojih znancov prerano
 prišla! — Ah! da bi jas v' mojih
 grehah vmerl, kak nesrečen bi
 jas na veqno bil, ino to po moji
 lastni nemarnosti!

Ponixno molim jas z' mešnikom vred: Oča naš! ... ne pelaj nas v' skušnjava, temuq odredi nas od hudega. Amen.

Jagne boshjo.

Jagne boxjo, kero odjemleš grehe sveta! Smili se krez me! Oglej se na mojo grivingo, na mojo naprejvzetje! Ne dopusti, ki bi tvojo neduxno sveto terplenje za mojo dušo zgubleno bilo! Dodeli meni tisti veseli mir, kerega tvoja gnada, ino dobra, qista vest dava!

Obrejuvanje.

Jas bi mogel tebe o Jezus! deno naj menje na duhovno vixo z' mešnikom v' mojo serce prejeti. O da bi ono zadosti qisto bilo, ki bi ti mogel v' njem pre-

bivati, ki ne bi nih takega v' njem najšel, kaj bi tvoji svetosti znalo zoperlivo biti! — Gospod! jas sem ne vreden, ki bi ti pod mojo streho šel; pa pridi ti s' tvojoj svetoj gnadoj moji duši na pomoč, tak bode ona ozdravljena ino čistista postala. Ja očisti, obvari no poterdi mene, da bom celo očisteni s' toboj v' zahvalni no serčni lubezni, zakaj ker v' lubezni ostane, tisti v' Bogi ostane, ino Bog v' njemi.

Tvoja lubezen, ti naj lubeznevši Jezus! naj v' meni vsako grešno veselje, vsako nespodobno lubezen zaduši, no naj mene poterdi, da bom premogel skušnjave obladati, hude misli no poxelenja 'z mojega serca zapraviti, no samo tebe o moj Jezus! nasledovati.

Moja duša je na voli dobro
 vyiniti; pa telo je slabo. Za tega
 volo pa si jas k' tebi o Jezus
 zavupam, ino si xelim s' toboj
 zedinjen ostati.

Niy naj mene veq od tebe
 ne odverne, niq me naj veqno
 od tvoje lubezni ne odloqi!

Molitva na konci svete
 me 8 e.

Vsegamogouni veqni Bog!
 bodi tebi toto mojo ofranje, no
 obluba moje zvestosti dopadлива!
 Poxegnaj mojo dobro naprejvzet-
 je, no poterdi mene, da bom nje
 mogel dopuniti! Poxegnaj mojo
 cveteqo mladost, da bode mogla
 tudi obilni sad pernesti! —

Ja na tvojo poxegnanje o moj
 Bog! za kero jas tebe prosim,
 se znam zavupljivo zanesti, qi

se pomojati qem si nje skoz
mojo skerb ino dobro zaderxanje
zasluxiti. — Kaj jas zdaj sejam,
bom enkrat xel. Kaj se jas zdaj
dobrega navuqim, ino se v' djanji
dopernesti navadam, to bode en-
krat moja naj bolxo premoxenje,
moj troxt ino moja sreqa. Ob
kelko xmeqe mene dobro djanje
stane, ob telko bole bode ono
meni playano, ob telko vekxo
bode moja veselje. Mojo dobro
zaderxanje bode mene v' stimanje
no lubezen per dobrih ludeh
spravilo, ino bode na tako vixo
meni k' moji prihodni sreqi po-
magalo. Ino kak lahko je meni
per serci, kak veseli no pun troxta
sem jas, qi jas dobro ino qisto
vest imam! Ti o Bog! si moj
perjatel, moj dobrotlivi Oqa, ker
ti mene vixas ino varjes. Veselo

ino mirno jas vsem mojem prihodnem pergodenji, moji starosti, smerti no večnosti proti grem.

Pusti meni o moj Bog! toti xegen v' tal priti, s' kerim qednost darujem; pusti mene zezvediti, kak veselega ino kak srečnega qloveka prava qednost napravi! Amen.

Mexne molitve za slu- xevne.

Molitva k' začetki svete
meše.

Is praha moje nisokosti jas mojo serce k' tebi o moj Bog pozdignem! ino se pred tobaj z' mešnikom pred oltarom ponižam. Tu v' tvoji hiši se mi vsi tvoji otroci, tvoji podloxni, tvoji

bogi grezniki najdemo, ino tebe za gnado prosimo; gospod ino hlapec, bogatec ino siromak so tu ene imenitnosti. Uloveuja imenitnost pri tebi niq ne vala, ti le gledaš na uloveujo serce, no njegovo dobro volo. Pred toboj je te tisti ulovek lagoden, ker se skos svojo zaderxanje lagoden napravi.

Volno se jas v' tvojo boxjo ravnanje podam, po kerem jas sluxiti morem, ino kero tak pametno vkaxe, da more eden drugemi podloxen, ino k' postrexbiti. Jas znam v' mojem stani veseli, no zadovolen biti, qi jas mojo duxnost vujnim, ino tvojo gnado imam. Ti si ja nas vseh Oqa, ker ti za vsakega, kakti tvojega otroka dobro misliš, ino njemi dobro vujniš. — Moj nisoki stan

je za me ne sprotlivi, temuq le
mojo grešno zaderxanje, moja
nemarnost ino nepokornost je za
me gerda. To je moj dug, moj
velki, ja moj naj veksi dug. Ze
zgrivanim sercom prosim jas tebe
o moj Bog! za odpuxenje mojih
grehov, ino za pomoq k' mojemi
resniqnemi pobolxanji. Smili se
krez me skoz zasluxenje tvojega
Sina Jezusa Kristusa! Amen.

G l o r i a (qast).

S' terdnim zavupanjem jas
k' tebi Oqa nebeski moje oqi
pozdignem! ino ti gledax pun
milosti na me; zakaj jas sem tvoj
otrok, po tvoji spodobi stvarjen,
ino stojim pod tvojoj oqetnoj
skerbjoj, kak naj veksi posvetni
gospod, kak prvi angel v'
nebesah. — Ti dax meni zdravje

no

no moq, da si znam z' delom
 moj kruh pošteno zasluxiti, dru-
 gim hasnovitno postrepti, no sam
 sebi moje telovne potrebe, no
 mojo dušno zveliqanje perskerbeti.

Zahvalno jas tebe dobrotlivi
 Oqa qastim, ino se volno v'
 tvojo sveto ravnanje podam.

M o l i t v a .

Jas zedinim zdaj mojo molitvo
 z' molitvoj mexnika v' imeni Jezusa
 Kristusa, ker je nas prav moliti no
 tudi prav xiveti vuqil. Daj meni
 o Bog! qi duxe tvojo sveto volo
 bolxe spoznati, no moq njo tudi
 dopuniti.

Od tvoje milosti se jas znam
 vsega troxtati, no vse sprositi,
 kaj je meni k' mojemi zveliqanji
 potrebno skos tvojega Sina Jezusa
 Kristusa Gospoda našega. Amen.

L i s t.

Is pisme na Efezere. 6. p.

Bodte vašim posvetnim najprejpostavljenim pokorni ze vsaj ponixnostjoj, ino skerbjoj, no v' resniqnosti serca, ne samo kak sluxevniki pred njihovimi oumi, da bi se ludem dopadnuli, temuq kak sluxevniki Jezusa Kristusa, kerj boxjo volo v' serci dopunijo. Sluxite njim tak 'z dobre vole, kak ne bi ludem, temuq Bogi sluxili; zakaj vi ja véte, da vsaki, ker dobro vqini, od Boga svojo plaqilo dobi.

Ali 's pisme svetega Petra. 2. p.

Bodte vašim gospodom ze vsaj ponixnostjoj pokorni ne samo tim dobrim, temuq tudi tim bole ostrim. Zakaj to je gnada ino Bogi dopadljivo, qi kdo kaj vnoxli-

vega ino krivičnega zavolo Boga s' poterplenjom prenese. Zakaj kak bi vam to k' qasti bilo, qi bi vi zavolo vaše lagodnosti mogli xmeqexo kaštigo terpeti? Qi pa se vi dobro zaderxite, pa deno xmeqo s' poterplenjom prenesete, te mate vi gnado per Bogi.

Evangelium.

„Ker je per malih, tisti je tudi per velkih rečeh zvesti; ker je per malem, tisti je tudi per dostem krivičen.“ Luk. 16.

„Dobro ti dober in zvesti hlapec! Da si ti per malem zvesti bil, tak je jas oqem krez dosti postaviti. Hodi v' veselje tvojega Gospoda.“ Math. 25.

„Srečni so hlapci, kere Gospod, kda on pride v' svojih duxnostih zveste najde. On pa bo prišel,

kak tat po noči, ob eni vuri, kda se vi njega naj menje troštate. Tak budite ali no bote perpravleni.“ Luk. 12.

K r e d o (vera).

Kak sveta je tvoja beseda o moj Bog! tak sveta bodi meni tudi duxnost, kero meni ona zapové. Tebi moj Gospod, jas sluxbo ino pokornost skaxem, qi jas tisto vujinim, kaj je meni zapovedano. Pri tebi sem jas v' kastigi za vsako nezvestost, za vsako protistavlenje, no za vsako zamudenje moje duxnosti. Ti mene vidix, qi me drugi nise ne vidi; ti boš meni playal, kaj si bom zasluxil. Ne pusti me pozabiti, da si ti povsodi nazouen, ja s' tim ti mene o Bog v' mojem djanji, v' moji skerbi poterdi!

O franje.

„Pokornost je bolša, kak ofer“, pravi meni tvoja beseda moj Bog. Per tistem, ino zvesto tjem jas vse dopuniti, kaj sem jas v' mojem stani, v' kerega si ti mene postavil, v'viniti duxen; v' tjem moja sluxba obstoji: zakaj to je tvoja vola, tvoja zapoved. Jas ja dobro spoznam, da jas ne smem v'viniti, kaj bi se meni dopalo; da jas ne smem moje terde glave bogati, da morem mojo vnoxlivost, ino nemarnost ladati, da jas dela ne smem kakhte, ne z' mermranjom, ino kregom, temu tjem skerbno ino z' dobre vole opraviti, ino da sem jas per vseh re tjem, kere so ne kres tvojo zapoved, moje naprejpostavlene tak, kak tebe, bogati duxen. — Kak bi jas to

mogel odgovoriti, či bi si jas stroška, ino plačila ne bi pošteno zasluxil? ali pa še celo skoz mojo vtraglivost, ali nezvestost škodo napravil? to bi ja bilo telko, kak bi vkradnjeno bilo; to bi jas mogel povernuti. Ino s' čim bi jas to popravil? O le tega me Bog vari! Zvesti čem jas v' malih, kak v' velkih rečeh biti; vsako meni prekdano reč tak dobro ino tak skerbno opraviti, kak bi ona moja bila; vsako škodo pa tak zabraniti, kak je meni naj bole mogočo.

Toto časti vredno ime hišni oča, hišna mati meni še zadosti pové, ki bi jas nje mogel, kak oča ino mater v' časti meti. Ti si njim o Bog! vixanje njihovega hrama prekdal, kak bi jas proti tvojemü ravnanji pregrešil, či bi se jas proti njim nedostojno ino

zoperlivo zaderxal. Či oni ravno neko slabost, ino pogovor nad soboj majo, ravno tak pa se tudi meni godi, tudi moje slabosti oni zaterpijo. Kelko pa maš ti o Bog poterpljenja z' menoj!

Tak jas ali vse tebi ofram, posebno tisto, kaj mene xmetno stane! Daj ali o Gospod! da bode tebi vse to dopadljivo, ino meni zasluxejojo skoz tvojega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Sanktus (svēt).

Tebi jas vsegamogouni večni Bog! toto pokornost, toto zvestost ino podanje oblubim, kero sem jas mojim naprejpostavljenim duxen. Skoz zvesto dopunenje mojih duxnosti bodi moja sluxejo xivljenje posvečeno. Na tako vixo se jas s' tvojimi sluxevniki v' ne-

besah, s' tvojimi angeli no svetniki zedinim, ino mojo molitvo z' njihovoj sklenem — za vse ludi visokega ino niskega stana, za moje naprejpostavlene, no moje zraven sluxevne, za moje dobrotnike, no perjatele, za hixo, v' keroj sluxim, ino za celo kristjanstvo. — Bodi nam vsem milostiven skos toti sveti ofer tvojega Sina, ker se zdaj na oltari na nekervavo vixo ponovi!

K' pozdigavanji.

O Jezus! Ti si se sam za nas ofral, ino se zdaj pa na novo za nas ofraš. Jas tebe ponixno molim, se ti serqno zahvalim, ino se z' dušoj no s' telom v' tvojo sveto volo podam. Tebi yem jas xiveti no mreti!

Ti si tvojo neduxno kerv za

nas prelejl, ino si nas od greha,
ino veqnega pogublenja odresil.
Ne dopusti, da bi tvoja sveta
kerv za me zgublena bila! s' keroj
si ti mene tak drago odkupil.

Ti si moj Gospod, keremi
jas slixim ino sluxim. Tvoj si jas
xelim na veqno biti!

P o p o z d i g a v a n j i .

Jezus ti Sin boxji! ti si se
sam ponixal, si qlovejjo naturo
na se vzel, ino si bil Oqeti ne-
beskemi pokoren do smerti, ja
celo do smerti krixa. Za tega
volo pa te je Bog tak povixal,
ki se vseh kolena pred toboj
perpogiblejo na nebi no na zemli.

Ti si rekel, ki si ne za tega
volo na svet prišel, da bi se
tebi streglo, temuq ti si sam po-
stregel, ino si dal tvojo xivljenje

za nago odrešenje. — Xe v' tvoji mladosti si ti kakti en siromauki posvetni ulovek z' vionim licom tvojemi redovnimi oqi Joxefi, no tvoji materi Marii v' telovnem opravili sluxil. — Ob kelko xmečexa pa bla je tista sluxba, kero je tebi Oqa nebeški gornaloxil, ino kero si ti 'z lubezni k' nam volno na se vzel!

Ti si pokornost, zvestost ino ponixnost vsem tvojim naprejpostavljenim skazati vuqil, ino si toti navuk sam per tvojih kriivijnih sodnikih za nago podvučenje dopunil. Tvoja sveta beseda ino navuk naj mene zbudi, no poterdi, qi me moja sluxba xmetno stane; qi mi delo xmetno naprejpride; qi meni moja zvestost zmenkati qe, no moja poterpexlivost oslabi! Poterdi mene, da

jas v' texavah moje serqnosti ne
zgubim, ino na mojo duxnost
ne pozabim!

Pater noster (Oqa naš).

Oqa nebeski! kak mi vsi kakti
tvoji otroci eden za drugega tebe
prosimo, tak zedini tudi nas vse
skoz zavezo tvoje lubezni, kero
ti nam skaxeš, da bomo mi tudi
drugim vse dobro, za kaj si mi
sami prosimo, xeleli, no njim,
kelko bode nam mogočo, skazali,
da bode naša molitva tebi do-
padliva, ino nam hasnovitna.

Jagne boxjo.

Na neduxno ino tiho poter-
pexlivo vixo si se ti o Jezus!
kak eno jagne, grozni smerti za
odrešenje sveta prekdal. Vuqi ti
mene poterplivo muqati, kde si
jas z' guqom niq ne zmorem.

Vuqi me pohlevnost, ino poterpexlivost tudi te, qi meni kdo kako krivico vqini — vuqi me volno posluxebo, mirnost ino perjaznost tudi tistim ludem skazati, ker so meni zoperlivi, zavolo lublenega mira, ker je kres vse druge dobrote, no kerega si ti nam tvojim otrokom kakti naj bolxi xegen zapustil.

Obrejuvanje.

Ti nas o Bog! vse k' tvoji mizi vabis, ino nas perjazno zoveš: „Pridte vi vsi k' meni, ker ste s' texavoj no z' delom obdani; jas vas qem razveseliti!“ Pun ponixnega poxelenja tebe na duhovno vixo prejeti, no se s' toboj zediniti, se jas k' tebi perblixavam. Poterdi mene skos tvojo boxjo besedo, ino navuk, skos

tvojo gnado, skos tvojo lubezen,
 skos tvojo terplenje no smert k'
 svetemi dopunenji mojih duxnosti,
 k' stalnovitnemi dopernexenji mo-
 jega novega terdnega naprejvzetja!
 Jas vem tudi toto bridkost volno
 preterpeti, — ti me delo texi,
 no mi bridko naprejpride; ti mojo
 dobro namenjenje no skerb spozna-
 na ino playana ne grata; ti se jas
 na mesto spoznanja ino zahvale,
 celo hudega pogovarjanja doya-
 kati mam. — Niy naj mene od
 duxne zvestosti no praviynosti
 proy ne derxi; niy naj mene od
 tebe no tvoje lubezni na veyno
 ne odloqi.

Molitva na konci svete
 mese.

Zdaj jas grem potrostan ino
 sercen na mojo opravilo. Moja

boxja sluxba naj nebode samo v' totu vuri, no na totem torixi, kde ludje vkup pridejo Boga molit ino qastit; temuq moja boxja sluxba naj bo celo mojo xivljenje. Jas tebi sluxim o Bog! qi jas v' moji duxnosti tvojo sveto volo dopunim. Tota vesela misel naj mene per vseh mojih stopinjah vixa; tak bode mene tudi tvoj sveti xegen na vseh mojih potih sprevajal.

Ja poxegnaj mene, moj Oqa nebeski! poxegnaj mojo delo ino opravilo; poxegnaj domovino, v' keroj sluxim, ino vse, keru k' njoj slixijo; poxegnaj tiste, keru meni dobro xelijo ino vqinijo, ino tudi tiste, keru mene sovraxiyo. Ja razgerni tvoj sveti xegen kres vse, za kere je tvoj Sin Jezus Kristus svojo xivljenje gorofral, skos

svetega Duha, ker je lubezen!
Amen.

Mešne molitve za pokornike.

Molitva k' začetki svete
meše.

S' strahom ino s' trepetom bi se jas tebi vsegamogouni, naj pravičnesi Bog perblixavati mogel! ino komaj bi se jas podstopiti smel moje oči k' tebi pozdignuti. Od tebe sem se jas proč obernul, sem te zapustil, ino sem za mojim poxelenjom žel. Tvoje dari sem jas po nemarnosti zapravit, sem nje k' tvojemi razxalenji, no mojemi pogublenji obernul. O kak daleč sem jas zablodil; kak globoko sem se v' grehe zakopal!

Kaj z' mene xe je? no kaj xe bo gratalo? O kak se jas morem sramuvati, no sam sebe pred tobom o Bog zaniqavati! Moja vest meni mira ne da; ona mene toxi, kak nevolen ino kak velke kastige sem jas vreden. Oqa nebeski! jas sem grezil, ino sem ne vreden se tvoj otrok imenuvati. S' pravoj serqnoj grivingoj jas pred te poklekнем, na mojo grešno serce poterkam, ino spoznam moje grehe, moje lastne, moje velke grehe! —

Iz globoqine moje grešne texave k' tebi kriqim, ino te za milost ino gnado prosim. Oqa, odpusti xe meni enkrat! Ne zaverxi tvojega zgublenega, pa drugoq k' tebi nazaj se podajoqega otroka! Smili se krez me o Bog po tvoji velki milosti! O Jezus smili se ti skos tvoj sveti ofer, ker bode se

zdaj na oltari ponovil, krez mojo bogo dušo, kero si ti skos tvojo sveto kerv odresil!

Gloria (čast).

Čast no hvala bodi tebi o Bog! za vse tvoje dobrote no gnade. Ti ne xeliš pogublenja grešnika, temuq da bi se on spokoril, ino na večno xivel. Ti greš tvojemi zgublenemi sini proti no ga z' veseljom v' tvojo naročje gorvzemes. — Ti o Jezus! si prišel iskat, ino zveličat, kaj je zgubleno bilo, ino poloxiš tvojo najdeno ovco z' veseljom na tvoje rame. Kak si ti na krixi za naše grehe vmerl; tak ti v' nebesah za našo zveličanje xiviš. Daj o Jezus! da jas nje zadobim.

Molitva.

Razsveti mene o Bog! da

bom jas celo nesrečo moje duše spoznal, ino pomagaj meni skos tvojo sveto gnado od mojih grehov gorstanuti. Pres tvoje gnade jas tega ne premorem vjuniti, za tega volo pa te prosim ponixno za njo skoz Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

K da se list bere.

Tak pravi Gospod: „Vsaka duša, kera greh vjuni, je mertva.“ — „Či pa se grešnik od svoje hudobnosti spokori, no se za dale naprej pravično ino dobro zaderxi; te pa on svojo dušo obvarje. — Či te jas smert grešnika xelim, ali ne velko več, da bi se on spokoril ino xivel?“

Per Evangelji.

Delajte pokoro, ino verte sveti

Evangelium, kerega vam gnada boxja oznanuje.

Či mi naše grehe spoznamo, ino nje zgrivamo, tak je Bog tak dobrotlivi no milostiven, da nam nje odpusti, no nas od vse hudobije očisti. — Mi mamo enega prožnika per Bogi Oči Jezusa Kristusa, pravičnega, ino on je tisti ofer za naše grehe, skos kerega je nas z' Bogom Očetom zedinil.

Bodi potroxtan moj sin (moja či!) tvoji grehi so tebi odpušeni. — Hodi, no ne greši več, da se se tebi kaj hujšega ne zgodi. V' nebesah je veliko veselje krez grešnika, ker se spokori.

Kredo (vera).

Vera na Jezusa nam da troxt ino zavupanje, da bodo nam

nasi grehi odpušeni; pa le samo te, qi se mi serqno spokorimo, ino resniqno poboljšamo. Pres pokore vera niq ne hasne, ino prez vere pokora niq ne pomaga. O Gospod! oxivi mojo vero skos tvojega duha k' pravi pokori!

O franje.

To jas dobro spoznam o moj Bog! ki za me! da sem jas mojo neduxnost zgubil, ino si pekel zasluxil, druge pomoqi nega, skos kero bi znal odresen biti, kak pokora. Za greh se more terpeti, qi ne na totem, pa na ovem sveti, no tam qasno ali veqno, za njega se more volno ino zasluxejoqo, ali skos persilenje no prez haska terpeti. Kero te jas oqem rajši vqiniti? — Tvoja praviqnost o Bog! qe meti zadostivqinenje;

tvoja milostivnost pa mene k' serynosti opominja pokoro vujiniti.

Ofer, kerega ti meti uex, je offer pokore. Zgrivanega ino ponixnega serca ti ne boš zaverigel. Ino tako serce uem jas tebi zedinjeno z' ofrom Jezusovim dopernesti!

Naj mene nikdar seryna xalost krez mojo zgubleno neduxnost, naj mene gerdlivost kres vujinjene grehe nikdar ne zapusti. Mojo celo xivljenje bodi xivljenje pokore. Naj mene vsikdar moja vest spominja, kaj sem jas vujinil, ino kaj sem si zasluxil. Ah! kak bi mene grivati moglo! Kaj mam jas zdaj od tega druga, kak sramoto ino bridko xalost, ino nedoreueno texavo, na keroj sem si sam krivec?

Zdaj spoznam jas, kak nevo-
len, kak grešen jas sem. Obtelko
veq morem jas sam na se bole

pasko meti; morem neko dopu-
 ŝeno veselje na stran pustiti, ũi
 oŕem mojo hudo poxelenje dale
 naprej lexi strahuvati; se morem
 vsega skerbno ogibati, kaj je za
 me nevarno, kaj me je v' grehe
 spravilo; se morem od vsega hu-
 dega proŕ derxati, ũi me ravno
 xmetno stane — morem buditi,
 no moliti, da pa v' skuŝnjavo ne
 pridem. — Jas bi mogel, ino tu-
 di ũem na se bole pasko meti,
 ũem ponixnexi biti; se ũem rajŝi
 krez moje blixne zesmiliti, no z'
 njimi vekŝo poterplenje meti, ũem
 z' vekŝoj skerboj moje duxnosti
 opraviti; ũem krixe no texave
 bole radovolno prenesti: da sem
 si jas jezero krat veŕ, ja celo pekel
 zasluxil. Kak mala ŝe je za me
 tota pokora; pa kak potrebna ino
 hasnovitna!

Sanktus (svet).

Jas prosim ponixno vsegamogouni veqni Bog! bodi tebi tota moja pokora dopadliva. Kak sem se jas koli daley od tvoje svetosti odloqil; tak resniqno se jas pomojati oqem skoz mojo vsakdeno pobolxanje k' tebi pa blixie priti, no se tvoje gnade no smilenja vrednegega napraviti. — Hvala no molitva nespokorjenega grexnika se tebi nemre dopadnuti. — Ti le qex skos sveto naprejjemanje no zaderxanje qasten biti.

Vi lubezniivi angeli no svetniki boxji! qastite no proste Boga za nas, vase slabe brate no sestre na zemli, proste za me, no za vse tiste, s' kerimi sem jas posebno znani, da bomo mi po nasi zgubljeni neduxnosti xe deno na poti pokore v' vago nebesko tovarxstvo priti

znali skoz Jezusa Kristusa našega
bojnjega pomočnika, ker zdaj svoj
križni ofer na nekervavo vixo na
oltari ponovi!

K' pozdigavanji.

To je telo, kero je za nas,
kak pohlevna ovca, v' terplenje
no smert dano bilo, da bi nas od
večne smerti odrešilo. — Tebi o
Jezus! vem jas xiveti no mreti.

To je kerv, kera je za nas
prelejta bila k' odpušeni grehov,
ino k' poterdenji gnade no lubezni
v' novem testamenti. O Jezus! ne
dopusti, ki bi ona za me zapstojn
prelejta bila!

Po pozdigavanji.

O lubeznivi Jezus! kaj bi mo-
glo mojo serce občutiti, či jas tvojo
tak nesmileno raspeto telo, ino
tvoje

tvoje kervave rane preštímavam! Tvojo xivljenje no tvoja sveta kerv je tebi ne pre draga bila; da si njo za nas grešnike ofral. Tak dosti si ti mogel preterpeti, qi si htel Oqeti nebeskemi za naše grehe zadosti vqiniti, no nas z' njim zediniti! Da si ti naše grehe na se vzel: tak si mogel tudi kastigo terpeti, kero smo si mi zasluxili; si mogel nesmileno boleqino si za naše grehe skušavati. O kak neznano velka hudobija more greh biti; kak moqno bi ga jas zaniqavati mogel, da si ti za njegovo volo tvojo bridko terplenje, no smert prestati mogel! — Da je Oqa nebeski celo tebe svojega lublenga Sina terpeti pustil, ker si ti dug naših grehov na se vzel: kak pa bode te nam kastige vrednim grešnikom vlo, ker smo mi sami

grešili! O xe davno bi jas zaver-
 xen bil, ũi se ne bi bil ti o Jezus za
 me ofral, ino mene odrešil! Jas
 spoznam, kak velka je moja hu-
 dobija bila; ino pa tudi kak velka
 je bila tvoja lubezen ino dobrotu,
 kero si ti meni skos tvojo odre-
 ŕenje skazal. Ali pa, kaj bi meni
 tvojo odreŕenje hasnulo; kak ne-
 snaxna bi moja nezahvalnost bila,
 ũi bi jas toto gnado drugou po
 nemarnosti zapraval, ũi bi jas skoz
 nove grehe tvojo terplenje pono-
 vil, ino sam sebe ŕe vekŕe kaŕtice
 vrednega napravil! To moj Jezus
 ti daleŕ od mene odverni! pred
 tim naj mene spomin tistega sve-
 tega ofra obvarje, kerega si ti na
 krixnem drevi k' odpusenji naših
 grehov dopernesel, ino zdaj na
 oltari ponovis!

Tudi spomin na duŕe pokoj-

nih, kere jas tvoji posebni milosti perporoqim, naj mene verno opominja, ki bom se grehov zvesto ogibal, dopernexene pa serqno zgrival, kak dugo xe xivim.

Per takem naprejvzeti te jas pun zavupanja moliti znam: Oqa naš! — odpusti nam naše grehe i. t. d.

Jagne boxjo.

Ti o Jezus! si sam rad grehe sveta na se vzel, da bi nje skos tvojo sveto neduxno kerv dolzbri- sal. Tvoja smert je edini Bogi dopadlivi ofer bil, skos kerega se je njemi za njegovo razxalenje znalo zadosti zgoditi, no nam njegovo smilenje spraviti. O tak naj te tudi meni z' Bogom ino mojoj vestjoj taki srečen mir v' tal pride, ker bode na veqno terpel!

Obrejuvanje.

Gospod! jas sem ne vreden se per tvoji mizi znajti, no tebe v' mojo grešno serce prejeti. Pa ti se tudi per grešnikih rad vstavis, ino ponixnim gnado dodelis. Le reji eno samo besedo, besedo troxta: Tvoji grehi so tebi odpuxeni: tak bode moja duša qista ino zdrava postala. Tvoja smilenja puna lubezen je vekša, kak moja nevrednost. Ob telko z' vekšoj zahvalnostjoj pa sem jas tebe lubiti duxen, moj boxji odrešenik!

Ti celo qeš mene k' znamenji tvoje milosti krež me, na totem ofri tal vzeti pustiti, qeš s' tvojim svetim telom ino kervjoj mojo dušo nahraniti, no mene s' toboj perjazno zediniti. O da bi jas xe zdaj k' temi zadosti perpravljen bil! Vsa moja skerb

ino mója naj na to gre, ki bom jas, qi duxe bole qisti, no ki bom se vsega varval, s' qim bi se tebi zameriti znal, da bom tebe po vrednosti prejeti mogel! Zapravi skoz ogen tvoje svete lubezni v' meni vso neqistost. Zedini mene tak perjazno s' toboj, ki me na veqno od tebe niq nebode odloqiti moglo!

Molitva na konci svete
meqe.

O tak vzemi vsegamogoqni veqni Bog! toti ofer k' odpuszenji mojih grehov milostivno gor. Oglej se smileno na me! Poterdi mene s' tvojoj svetoj gnadoj, da bode meni mogoqo se hudemi poxelenji, no zapelavanji proti staviti! Bodi meni k' pomoqi, da bom znal mojo

dobro naprejvzetje tudi zvesto zderxati, no mojo pobolxanje stalnovitno dopuniti! Poxegnaj mojo naprejvzetje, no pomojanje, da bode tudi obilno sadja pokore moglo dopernesti!

Ti o večni Bog! pravo ino resnično pokoro skos tvojo smileno lubezen, skos troxt tvoje drugoy zadoblene gnade, skoz veselo pomirenje boječe vesti, no skos terdno zavupanje tvoje očetne dobrotljivosti lehkéxo ino slajxo napravix. O pusti tudi mene obqutiti, kak veselega ino srečnega qloveka prava pokora napravi! Amen.

Adventska pobožnost,
ali pripravlanje k' prihodu
Jezusa Kristusa.

Jezus Kristus je na svet prišel
grešnike zveličat.

O Bog! kelko nesreče no ne-
vole je greh na svet pernesel!
Tota nesreča se je kres vse po
Adami rojene rasširjila. Ves člo-
veški rod je na večno bil zguba-
len ino pogubljen. Pa ti o Bog!
si se krez v' grehe padnjeno
lustvo zesmilil, si njemi odreše-
nika obečal, ker bode nje od
greha, ino od večnega pogub-
ljenja odresil. —

O kak dugo so pobožni zdi-
hawali, no z' velkim poxelenjom
na totega odrešenika čakali! Ino
te, kda je lustvo kres vso mero
pogubleno bilo, te, kda blo je

pomoči naj bole potrebno, te je angel boxji Marii glas pernesel, da je ona tista gnade puna, tista poxegnana, kera bode obeqane-ga Mesiasa Sina naj viševga kakti qista Divica na svet porodila. Ino ona je njega od svete-ga Duha zadobila.

O gnade puno oznanilo! Kak se mi oqemo tebi o Bog zadosti zahvaliti, da si ti celo tvojega edinega Sina na svet poslal, da bi nas odrešil!

O kak neznano velka hudo-bija more greh biti, da je nas nixe drugi od njega ne odrešiti mogel, kak Bog sam v' qloveqji naturi!

Pa kak velka je mogla tvoja lubezen o Sin boxji biti, da si ti dol z' nebes na zemlo prišel, da si ti qloveqji sin postal, da

bi mi otroci boxji biti, no v' nebesa priti znali, da si ti ulovejo naturo ze vsemi njenimi slabostami za tega volo na se vzel, ki si za nas terpeti no mreti, no nas na tako vixo od veqnega pogublenja odrešiti znal!

Pa, da bi se zrok tvojega prihoda dopunil, tak bi ti mogel ino tudi qeš v' naše serca priti, qi mi le pravo serqno volo mammo, tebe, kakti našega zveliqara prav spoznati no lubiti — tebi spodobni biti! no skos tebe dobri no zveliqanji gratati.

O, kak slaba stvar sem jas! ino kak jas moqnega pomoqnika potrebujem! ker bi meni pomagat, ino me obderxat; ker bi me od mojih grehov, ino od hudega poxelenja odrešil, kerega jas sam premagati ne premorem.

Jas vračnika potrebujem, ker bi beteg moje duše zvrail, ker bi mojo k' hudemi nagnjeno serce k' dobremi nagnul, ker bi mene pobožnega, ino v' boxjo volo podajočega napravil. Jas sem zgubljen, qi jas nemam gvišnega vajvoda ino odrešenika, ker bi me v' nevarnosti obvarval, ino v' skušnjavah poterdil.

Toti moj boxji odrešenik ino zveličar, toti moj zvesti vajvoda, ino perjatel si ti v' ũloveũji naturi Sin boxji Jezus Kristus! —

Obudi ti sam moyno poxelenje v' mojem serci, da bi jas talnik tvojega prihoda postal! Oxivi mojo vero, no perpravi mojo serce k' tvojemi prihodi, da jas talnik vseh tistih gnad postanem, kere si ti syeti skos tvoj prihod skazal!

O pridi k' meni Jezus moj!
 No daj, da sem ponixnik tvoj!

Mene molitve

ob časi rojstva Kristusovega
 ino do svečence.

O čas pun gnade rojstva našega
 odrešenika!

„Čast bodi Bogi na visokosti,
 sreča ino mir na zemli ludem,
 ker so dobre vole! — Nam — nam
 je zveličar rojen!“

„Beseda je meso postala, ino
 je med nami prebivala!“

Sin boxji je kak človek na
 svet prišel, ino je med ludmi xi-
 vel. On je kak mi človek, on je
 naš brat postal, da bi mi njemi
 spodobni otroci boxji bili. V' nje-
 mi se je lubezen boxja videjoča
 znajšla, ino je sama z' nami gu-

čala. Nebeški Očeta se je nam v' svojem Sini razodel, ino je nam svojo sveto volo na znanje dal. Velka sreča za nas! Zdaj mi vémo, kak dobrotlivi je naš Bog, kak za lubo on nas ma; mi vémo, kaj se troštati znamo, ino kaj včiniti moremo, či očemo zveličani biti.

Sin Očeteta nebeskega je v' siromaštvu, no nisokosti, kral nebes ino zemle je v' štali rojen bil. Siromaškim pastirom je njegovo rojstvo naj prvič skoz angela oznanjeno bilo. Oni so prišli, no so najšli boxjo déte v' plenice povito v' jaslach lexati. — Tak nas ali xe njegovo rojstvo vuči, da je njegovo kralstvo ne posvetno, ino da naša posvetna sreča, kero on nam dodeliti če, ne obstoji v' velki imenitnosti, v' bogastvu, no

dobrem xivljenji, temuq le samo v' poboxnosti, no qednosti; ja le samo tota se Bogi dopadne.

Nax zveliqar Jezus je kakti slabi, siromayki, no od vse pomoqi zapuveni otrok na svet prišel, on je texave naqe nature na se vzel, da bi nam nje nositi pomagat, ino lehkéqe napravil. Od njegovega rojstva, ino do krixne smerti je on v' samem terplenji xivel, ino nas skos to poterpexlivost vuqil, ino nam svojo velko lubezen skazal.

* * *

*

O kak puno navuka, ino trošta je tvojo rojstvo za me o Jezus! Kelko lubezni si ti v' tvoji otroqi mladosti, v' tvoji nisokosti vreden! Ti si se 'z lubezni k' nam ponixal, da bi nas povixal; ti si se v' siromastvo podal, da bi nas

premožne napravil na večnih ne-
beskih darih. O kak veliko čast
ino gnado si ti uloveji naturi
skazal! — O Jezus! kelko zahvale
sem jas tebi duxen! kak očem
jas tebi tvojo kres vso mero veliko
lubezen povernuti!

Pravično, lubezni puno, ino
v' tvojo sveto volo podajojo serce,
ja poprek poboxno xivljenje je ofer,
kerega ti od mene meti več, ino
totega ti jas tudi dopernesti xelim.

Jas spoznam ino častim tebe
o Jezus! kakti mojega boxjega
vučenika ino zveličara, kakti mo-
jega večnega Boga, ker si ti 'z
lubezni k' meni ulovek postal, ino
oblubim tebi celo mojo podlož-
nost ino zvesto pokornost.

V' mojih zraven bratih ino
sestrah očem jas tebe lubiti, kak
si ti mene lubil. Kaj jas naj

menjemi od tistih, kere ti tvoje brate imenuješ, kaj jas siromakom ino zapušenim, posebno betexnim ino otrokom dobrega vujnim, to ti tak dobrotljivo gorvzemeš, kak da bi jas tebi samemi vujnil.

Jas se nikdar neujem prevzetno povixati, da si se ti tak moqno nisoko ponixal. Jas oujem qloveqtvo, kerega velko vrednost si ti na znanje dal, v' meni no' v' mojih blixnih vsikdar v' qasti meti, neujem niednega qloveka nikdar zaniqavati, da ne bi skos tako nespodobno zaderxanje sam sebe zaniqaval.

Naj jas nikdar na toti dober navuk svetega apostola ne pozabim: Gnada boxja se je vsem ludem perkazala, da bi nas k'temi napelala, ki bi se mi vsemi temi, kaj je ne boxjega, vsemi nespo-

dobnemi poxelenji odpovedali, ino
ki bi posteno, praviqno, ino po-
boxno na totem sveti xiveli; ino
se na tako vixo z' veselim zavu-
panjom drugega qastitega prihoda
našega zveliqara Jezusa Kristusa
doqakati znali.

K' otroki Jezusi v' jaslach.

1.

Z' nebes o Jezus prišel si
Dol k' nam is tvoje milosti!
Qloveqji otrok postal si,
Da boxji bli otroci mi.

2.

Lubleni Jezus tu lexiš!
No za naš vqinjen greh terpiš!
Xe v' jaslach ti v' potrebi si,
V' zaqetki smertne bridkosti.

3.

Kaj ti za tvojo milost dam?
Serce qeš mojo meti sam.
Le vzemi nje; naj lubi te
Več kak dobrote druge vse.

K' Jezusi, Marii no Joxefi.

O Jezus, Maria in Joxef! Vi ste v' siromakem, delavnem stani xiveli, ste bli malo znani, no prez imenitnosti na totem sveti; ali pa Bog je ob telko vekgo dopadenje z' vami imel. Tak ali tudi jas znam v' mojem nisokem stani sveto xiveti, no se Bogi dopadnuti. Vsako hasnovitno ino potrebno delo, vsaka duxnost, vsako 'z lubezni blixnemi dobro vjinenje je tudi boxja sluxba. Roke naj bodo pri deli, serce pa per Bogi! Ja telovno opravilo naj mene nikdar od poboxnosti proq ne derxi; ja obojno vkup sligi, no eno drugemi pomaga. — Jas qem mojo duxnost o Bog po tvoji sveti voli vqiniti! qi ona mene ravno xmetno stane, qi ona ravno malo spoznana, ino pre slabo playana grata.

Ti o Bog! mene vidix, ti me poterdix, ti me podarujex; tebi jas mojo skerb gorofram, ti box njo poxegnal. Či jas tak mislim ino molim; tak se pri meni vse z' veksoj serqnostjoj, no z' veksoj skerbjoj zgodi, no mi vse bolxe od rok gre. — Na tako vixo znam jas Bogi no ludem sluxiti, no se dopadnuti; si znam moj vsakdeni kruh, no tudi mojo dužno zveličanje skoz gnado boxjo zasluxiti.

Jezus, Maria no Joxef! Vi ste si na totem sveti tote sreçe ne vxivali, ki bli premoxni no imenitni bili, ki bli dobro xiveli; zakaj tega je vam Bog ne dal. Velko veq ste vi v' potrebah, v' nevoli no texavi xiveli. Ino deno ste bili veseli no potroxtani. — Ino tak znam tudi jas biti, qi jas qisto vest, ino serqno zavupanje k' veqnem

Bogi mam — qi jas rad delam,
 qi sem s' tim, kaj mi Bog da,
 zadovolen, ino se tam na ovem
 sveti bolxega doyakam — qi jas
 mir lubim, ino si skos ponixnost,
 pohlevnost, ino skoz volno dru-
 gim pomaganje zasluxim, ki oni
 mene lubijo, ino me radi majo.

Jezus, Maria no Joxef! Vaxa
 prelepa qednost bodi vsim otro-
 kom ino starxom, bodi vsim tis-
 tim, kerl vas qastijo, k' navuki
 pred oqmi, no nas k' vaxemi nasle-
 duvanji opominjaj, da bomo mi
 enkrat troxta puni naxe oqi k' vam
 pozdignuti, no se na vaxe svete
 imena v' naxi smertni vuri zezava-
 ti znali! — Lubezen ino perjazna
 mirnost se naj v' naxih domovi-
 nah ino sercah, kak je ona v'
 vaxih bila, znajde! tak bode se
 tudi povsodi med nami xegen boxji

znajšel, dokliq mi k' vam v' nebesko kraljestvo ne pridemo. Amen.

Premislavanje pri sveti mexi

terplenja ino smerti Jezusove,
v' posti no zvun posta.

To vujnte k' mojemi spomini. Luk.
22. p.

Za tega volo se jas pa per toti sveti mexi znajdem, kero si ti o Jezus! k' veqnemi spomini tvoje nezrečene lubezni noterpostavil. Vse, kaj se na oltari zgodi, naj mene na tvojo terplenje no bridko smert spomni, no mojo serce k' po-boxnemi premislavanji nagne.

Ti o Jezus! si tvoje jogre se pojdoq vuqil, ino s' trošta punimi besedami od njih slovo jemal, kda si z' njimi na olsko goro tvojem

terplenji no smerti sam rad protigel. Te si ti kak ulovek, ravno kak nas keru, obqutil — ki je telo deno slabo, qi je ravno duh poterden, ino k' vsemi perpravlen. Ti si vidil, kak na grozno, kak na nesmileno, ino manre puno vixo box vmreti mogel! ino tota grozovitnost je tvojo duxo s' takim strahom ino xalostjoj napunila, ki si se kervavo potil, ki so kervave kaple tvoje svete kervi na zemlo kapale. Ah! celega sveta grehov texa, kero si na se vzel, je na tebi lexala, ino tebe k' zemli per-pogibala. Pa nezahvalnost, nepokornost, ino pogublenje tak dostih skos tebe drago odkuplenih xe je tebe bole texilo, kak tvojo lastno bridko terplenje. — O Gospod! smili se krez me, bodi meni grezniki milostiven!

Ti si trost ino pomoq v' molitvi iskal, kere si ne popustil, kero si serqno opravil. Trikrat si v' tvoji naj veksi xalosti rekel: Oqa! vzemi toti bridki kelih proq od mene! pa tudi vseli — „Ali ne moja, temuq tvoja vola se naj zgodi.“ Terplenja si se ti ne zognuti mogel, kajti da si zadosti vqinenje za nase grehe na se vzel. Pa angel je prišel, ino te je poterdil z' nebeskoj moqjoj, kero si ti skos tvojo ponixno molitvo sprosil. — Taka bodi tudi moja molitva, moj trost ino mojo zavupanje!

Poterden ino serqen si ti vidil tvojega sovraxnika priti, si se pustil na hudobno vixo od njega kušnuti, no si njega še prijatela imenuval. O tvoja krez mero velka lubezen naj v' mojem serci to napravi, da

bode se meni vsa nezvestost, ino vsa hudobija ob telko več gerdila!

Z' enoj besedo bi ti tisto lustvo ob njegovo serqnost spraviti znal, kero je tebe z' orožjom obdano lovit prislo. Milione od angelov bi ti znal na postrexbo zvati. Sam rad si se ti prejeti pustil, da bi se boxja beseda ino vola dopunila. Tak vuqi tudi mene 's pokorne lubezni vse volno vqiniti, prenesti, no terpeti, kaj Bog je!

Vsi tvoji jogri so tebe zapustili. Ja celo Peter je svojo veliko serqnost zgubil, ino je tebe trikrat zatajil. Pa samo pogled tvoje lubezni na njega je njegovo serce z' grivingoj napunil, ino ga je na vsikdar v' njegovi zvestosti poterdil. — Oglej se o Jezus! tudi na me s' tvojoj milostjoj; naj tudi meni vse tisto, kaj sem jas koli

dozdaj ne prav vujnil, k' spomini sluxi, ki bom dale naprej bole ponixen, ki bom sam na se bole pasko mel, ino ki bode se v' meni veq lubezni znajxlo. Ne pusti mojega serca proti opominjanji tvoje svete gnade zakameneti, da me nebode k' slednemi taka nesreqa, kak caglivega Judaxa, doletela!

Ti o Jezus! stojix pred tvojim kriviqnim sodnikom; muqix krez toxbe, kere same pokaxejo, da so kriviqne, ali se z' enoj za te navdajoqoj zastopnostjoj odgovorix; povéx serqno k' slednemi, da si ti resniqno Sin boxji, obeqani Mesias, ino prihodni sodnik celega sveta, qi ti je ravno znano, ki ti zavolo totih besed morex tvojo xivlenje zgubiti. Z' nedoreqenoj mirnostjoj posluxax ti dokonqanje tvoje sodbe, no terpix s' poterplivostjoj

vse

vse sorte ŝpotlivo mantranje od tvojih sovraŝnikov. — Vuŝi ti mene guŝati, kda je duxnost, ino muŝati, kda guŝanje niŝ ne poma- ga! Vuŝi me pohlevnost, ino po- terplenje, ŝi se meni krivica zgodi!

Tudi pred Pilatuxom se ti krez niŝ ne odgovoriŝ, kres kaj tebe kriviŝno toxijo, muŝiŝ pred Hero- dexom, kda tebe njegovo sluxevno lustvo k' ŝpoti ma; niŝ ne reŝeŝ kres kriŝ nezahvalnega lustva, kero tebe ŝe ob xivljenje spraviti. Le imenitnost nebeŝkega krala ti pokaxeŝ, kerega kralestvo je ne od totega sveta. — Tvojo muŝanje je za me naj bolŝo podvuŝenje. — Kak miren, kak sreŝen zna neduxen ŝlovek biti, ker more zavolo pra- vice terpeti!

Ecce homo! Kaj za ŝlovek — si ti o Jezus! ino kaj za ŝlovek sem

jas! — Skoz gajxlanje na celem teli rasterganega, s' kervjoj no raniami pokritega, s' ternjom kronanega, ino v' lice zbitega ino zaplivanega so tebe kakti xpotlivega xidovskega krala pred lustvo postavili, da bi se ono deno skoz videnje tebe v' taki neznani texavi kres tebe zesmililo. Pa vse blo je zapstojn! Vse tote mantre so se premalo bile. Krixaj ga! krixaj ga! so vsi nesmileno vkup kriqali. Bojeqi no v' resnici premalo stalnoviten sodnik te k' zadnemi grozovitnosti tvojih sovraxnikov prekda, da se skoz mivanje svojih rok kres tvojo neduxno prelejtó kerv oqe praviqen napravti.

Tak je smerti sodba, na keroj smo mi krivi, kres tebe neduxni Jezus prišla! Ino ti vzemes texki krix sam na tvoje ranjene rame,

da bi na tako vixo celega sveta grehe proq vzel; se pustix kak jagne k' smerti pelati, kak je tam Izaak sam derva na goro nesel, kda je svojega sina za ofer zexgati htel.

Kak bi meni perserci bilo, da bi jas na poti tvojega terplenja za toboj xel, da bi jas tote xtrike, tote gajxle, toto ternje, toti krix, tote cveke, toto sulico, ino tote tak dosti neduxno prelejte kervi vidil — da bi jas toto hudobno prekdanje tebe v' roke tvojih sov-raxnikov, toto nezahvalnost, krivico ino hudobijo, toto pres vse milosti velko grozovitnost, ino xpotljivo veselje kres tvojo nesrečo premislil! — Pa xe ne tak dosti kres te, kak velko veq kres samega sebe bi se jas jokati mogel; bi se ne bi smel xe telko kres tiste gor-

derxati, kerí so tebe mantrali, kak pa velko veú krez greh, ker je na celem tvojem terplenji krivec.

Ah! moj Jezus, úi sem jas zavolo malega haska, ali kratkega veselja tebi nezvesti! — úi se jas samo nazoúi kristjan kaxem, ali se morebiti kristjanstva celo sramujem — úi se jas bole ludi, kak Boga bojim — úi se jas na veúkratno k' pokori opominjanje ne spokorim — úi jas zavolo mojega huđega poxelenja duxnost ino vest na stran pustim — úi jas mojega blixnega kriviúno sodim, úi ga ogovarjam — o tak sem jas tistim, kerí so tebe v' roke tvojih sovraxnikov spraviti pomagali — tak sem jas tvojim osleplenim huđobnim sovraxnikom — tvojim kriviúnim sodnikom, ino celemi nezahvalnemi lustvi spodoben —

ja še vekše kaxtice sem jas vreden, kak tisti, kajti da jas bole spoznam, kaj je greh, kak oni!

O moj Jezus! odpusti meni mojo premalo skerb na sebe samega mojo nezahvalnost, mojo nezvestost! Tvoj velki ofer na krixi — no zdaj na oltari — bodi meni k' odpuxenji mojih grehov!

Oqa nebeski! poglej dol z' nebes na tvojega lublenega Sina! On še zdaj, kda xe s' smertjoj rinja, svoje oqi k' tebi pozdigne; še zdaj z' oslablenim glasom k' tebi kriqi, no te k' slednemi ponixno ino serqno prosi: „Oqa! odpusti njim, zakaj oni ne vejo, kaj vqinijo.“ Tota proxnja je tudi za me, no mi troxt podava, qi jas po njegovem lepem navuki tudi mojim sovraxnikom serqno odpustim.

O prelubleni Jezus! spokorje-

ni, verejoqi razbojnik v' sledni vuri svojega xivljenja tvojo smilenje zadobi; ovi pa, ker preklinja, ker se neqe spokoriti, gre tak bluzi tvojega krixa v' zgubo! — S' strahom ino s' trepetom pa jas deno mojo zavupanje na te postavim, o moj zveliqar ino moj sodnik!

Kak si se ti z' oskerblivoj lubeznoj na tvojo mater ino perjateľa s' krixa ogledal, tak se ti tudi na me o Jezus smileno dol z' nebes oglej!

V' tvojem nedoreqenem — veq vur dugo obstojeqem smertnem terplenji, no od vse pomoqi zapuqenem stani si se ti na tvojega Boga zezaval. V' tvoji goreqi xeji je tebi jesih za pitje ponuden bil. Poterdi mene v' poterplivosti no v' zavupanji, qi jas v' potrebo pridem, v' keroj bi se mi zdelo, kak

da bi od Boga ino ludi zapušen bil; kde meni svet na mesto trošta, le bridkost dodeli! Ti naj svetehi Jezus! bodi moja obranba. Na tvoj krix vem jas mojega poloxiti, da bom ga z' vekšim troštom pa na se vzeti mogel.

Do smerti pokoren si ti tvojo terplenje dopunil, ino zdaj z' mirnim zavupanjom tvojo glavo nagneš, no tvojo dušo v' roke tvojega nebeškega Očeta sporočiš. — Kak pa bode enkrat za me, kda bode se reklo: On je dopunil? Kda pa bom jas mojega xivljenja poboljšanje, kda moje duxnosti dopunil? Pomagaj ti meni k' temi o Jezus! ti začetek ino dokončanje mojega zveličanja, ino vzemi potem mojo dušo k' sebi!

Celo stvarjenje je tvojo smert o Jezus oznanilo! Sonce je potem-

nulo; zemla se je trosila; pečovine so se pokale, grobi so se odpirali, zagernilo v' tempelni se je rastergalo; kerv ino voda je s tvoje prebodnjene strani tekla. — Geni skos tvojo vsegamogočno gnado mojo serce, da bom jas, kak tisti tam, ker so tote qudexe vidli, tudi genjeni na moje persa poterkal, ino z' dobrim naprejvzetjom na mojo domovino sel!

Perpravi si ti sam za te v' meni vredno ino mirno stanivanje. Razveseli, napravi srečno, ino posveti mojo dušo skos tvojo nazounost, kak si tam v' predpekli duše starih poboxnih oqakov razveselil, kere so tak dugi qas za tvoj prihod zdihavale.

Tvojo qastito gorstanenje tudi mene k' novemi xivlenji gorzbudi, da nebom v' grehi, temuq le samo

tebi xivel, ker si ti tvojo xivljenje
za me gorofral!

Ti si mogel skos telko krixov
ino texav nazaj iti v' tvojo yast.
Vixaj mene na totem poti, ker k'
nebesam pela; poterdi mene, da
bode mi mogouo za toboj hoditi,
no enkrat tudi ta priti, kde ti,
naš boxji perjatel! na desnici Oqe-
ta nebeskega xivix, ino kraluješ,
dokliq ne prideš celega sveta sodit.

O poglej zdaj dol z' nebes s'
tvojimi milostivnimi oumi na me,
ravnaj tak mojo serce, da bom
vreden k' tebi priti! Moje oui,
no vso mojo zaderxanje naj bode
k' tebi obernjeno.

Kak si ti tvoje jogre poxegnal,
ino od njih slovo vzel, tak ti tudi
nam tvoj vsegamogouni xegen do-
deli. Posli nam svetega Duha,
kerega si nam poslati oblubil,

Duha resnice no lubezni, mira ino trosta, toti naj nas razsveti, vixa ino posveti, da bode nam sadje tvojega svetega ofra resnično v' tal prislo, da ono za nikoga ne-bode zgubleno. Amen.

Či oqes terplenje Kristusovo prav premislavati, tak premisli:

1) *Kaj je on terpel? — On ti celo neduxen, naj svetesi, naj bolsi med vsemi ludmi, on sam boxji Sin? — Ah! on je naj vekso boleyno terpel, je naj spotliveso smert prestal, si je skusaval naj groznese mantre na teli no na duxi, ja njega je vse doletelo, kaj je za njega naj bole xalostno bilo, kakti — nezahvalnost, ino sramota, zapusenjeno nezvestost. On je kak ylovek vekso boleyno obyutil, kak bi njo kda keru ylo-*

vek mogel prestati, ali si njo le samo naprejpostaviti. — Jas kakti gresnik, yi se jas smem potoxiti, yi mene kako terplenje ali xmeya doleti?

2) Zakaj je on vse to terpel? — Zavolo nasih grehov, iz milostivne lubezni k' nam. O kaj za neznana hudobija more greh biti, da je le samo skoz boxjo kerv v' yloveyji naturi znal dolzbrisanino odpusen biti! Pa se vseli veksaja je mogla Jezusova lubezen biti, da je on toti velki dug ino kastigo volno na se vzel, da bi nas od nje odresil, da bi nam gnado boxjo, ino veyno zveliyanje spravil. — Da ylovek bi zveliyan bil, je on kervavi pot potil.

3) Za koga je on terpel? Za vse ludi — za nevredne no nezahvalne, za svoje sovraxnike.

Njegova lubezen se je kres vse rassirjila. Či smem te jas keremi yloveki mojo lubezen odvzeti, ker je s' tistoj dragoj kervjoj kak jas odresen? — O kak velka more vrednost yloveuyje duse biti! da je Sin boxji svojo xivljenje za njo dal.

4) Kak je on terpel? Z' velkoj ino stalnoj poterplivostjoj, no s' podanjom v' boxjo volo; volno ino tiho je on kakti ena ovca terpel; na Oyeta nebeskega je on zavupal, ino je njemi do smerti pokoren bil, ino je nam na tako vixo navuk zapustil, ki bi tudi mi njega nasledovati mogli. Petr. 2.

5) Kaj za sad pa bi moglo njegovo terplenje pernesti? — Da ne bi jas v' grehi, temuuy le samo tistemi xivel, ker je za me

vmerl; da bi jas njemi zvesti ostal, ino z' mojim krixom za njim hodil; da bi jas pobolsani, k' dobremi napelani, k' dopunenji tudi xmeyesih duxnosti poterden bil; da bi jas moje blixne bole lubil, v' krixih ino texavah vey poterpljenja imel; da bi v' vseh reyh bole zadovolen bil, se rajsi v' boxjo volo podal, ino tak k' slednemi dusno zveliyanje zado bil, kero je meni moj zveliyar skos svojo terplenje perpravil. — Skos to yem jas njemi mojo zahvalno lubezen skazati. To bodi mojo naprejuzetje, kelkokrat si jas koli na njegov krix zmislím, ali se prekrixim. To bodi sad od njegovega terpljenja. O Bog, daj ga nam vsem!

Kaj Jezus terpel si za me!

No kaj pa jas terpim za te?

SVETI KRIXNI POT,
 naj hasnovitnega popoldnešna
 boxja sluxba
 za mlade kristjane.

Ah! da drugi po nedelah tak dostokrat po svojem prepovedanem poxelenji grejo, ino v' svojo veyno pogublenje pridejo; tak hodi ti kristjanski mladeniy! hodi ti poboxna dekliy! za tvojim Jezusom, z' njim se pajdasi na njegovi sledni, no nevolni rajxi, na keroj je on za nas svoji smerti proti, no nam naprej v' nebesa sel. Tebe ja deno nebode pred kri-xom sram, kerega je tvoj zveliyar iz lubezni k' tebi na se vzel, da bi tebe ordresil ino zveliyal.

**Ti Jezus kaxeš nam stezo!
 Po keroj pridemo v' nebo;
 Ti nas povabis k' sebi ta,
 Kde s' toboj bomo vekoma.**

I. Stacion. Jezus k' smerti obsojen.

K' krixni smerti si ti o neduxen Jezus obsojen. Zavolo samega dobrega djanja moreš ti terpeti no mreti.

Da bi se jas le pred toboj o Jezus neduxen znajšel — da bi jas le samo dobro vqinil, ino se tebi dopadnul! tak znam jas veseli no potrostan biti, qi bi ravno še kaj terpeti mogel. — Ti moj zveliqr boš tudi moj sodnik.

Spomin na tvojo bridko terplenje no smert naj mene od hudega proq derxi, no me naj v' dobrem poterdi — 'z lubezni k' tebi! (Tote besede se pri vsakem stacioni ponovijo.) Oqa naš i. t. d.

II. Stacion. Jezus vzeme krix na se.

Volno vzemeš ti tvoj krix na

tvoje kervave rame, no nam vsem pravix: Ker če za menoj priti, tisti naj vzeme svoj krix na se, no ga naj za menoj nosi.

O Jezus! to jas čem skos tvojo pomoč včiniti. Nikakša mója ino xmeča naj mene od mojega pobolšanja proč ne derxi; moje duxnosti čem jas vsikdar 's čistega dopuniti, no s' poterplenjom vse krixe no texave prenesti, kere meni Gospod Bog pošle. Opa naš.
III. Stacion. Jezus padne pod krixom.

O kak dosti texave si ti o Jezus na se vzel! kak stalnovitno si njo prenesel, či je ravno xmetna bila! Ti si od mladosti tvojemi Očeti nebeškemi vsikdar, ja celo do krixne smerti pokoren bil.

Či se jas od mladosti dobrih del navadim; tak bodo one mene

qi duxe lexi stale. Lubezen k' tebi
no tvoja gnada meni tvoj jarem
sladek, ino tvojo breme lahko
napravi. Oqa na8.

*IV. Stacion. Jezus sreya svojo
mater.*

Kaj za boleqino je mogla Ma-
ria obqutiti, kda je ona svojega naj
luble8ega Sina s' texkim krixom
sebi proti vidla priti! Kaj pa je
tvoje serce o Jezus te obqutilo, kda
si ti tvoje tak nezreyeno xalostno
mater zagledal!

O kak dosti morejo star8i za-
volo svojih otrok nekokrat prestati,
no preterpeti! Kda se otroci svojim
star8om zadosti zahvalijo! Po tvo-
jem navuki o Jezus se jas mojim
star8om qem 8kos pokornost, ino
po8teno zaderxanje zahvalen ska-
zati, no njim vso nevolo, kero
oni z' menoj majo, lehke8o na-

praviti, kelko je meni koli mogouo. Oqa na8.

V. Stacion. Sumen pomaga Jezusi krix nesti.

Kak rad bi jas tebi o Jezus kako sluxbo po moji mogounosti vujnil! pa ti velix: Kaj vi naj men8im mojih bratov, kaj vi vasim zraven ludem dobrega vujinite, to ste vi meni vujnili.

O tak oqem jas ali se mojim blixnim dopadlivi skazati, no njim rad v' potrebi posluxiti! kda ino kelko bode meni naj veq mogouo. Bogi je ja qi kakhte malo dobro djanje dopadljivo, qi se ono 's qiste lubezni zgodi. Oqa na8.

VI. Stacion. Vroyno ino s' potom obdano lice Jezusovo zbri- sano.

Daj o Jezus! da se spomin na tvojo terplenje v' mojem serci vsta-

vi, daj, da se jas na tvojo poterplivost, na tvojo lubezen spomnim, qi jas kako boleqino obqutim, ali qi meni kaj xmetno naprej pride.

Kda jas koli tvojo sveto boleqine puno obliqje vidim, kda si koli na tvojo terplenje zmislím, tak zbudi te vseli v' mojem serci vekøo gerdost krez greh, kak kres vse drugo! zavolo kerega si ti 'z lubezni k' nam tak dosti po neduxnem preterpeti mogel. Oqa naø.
VII. Stacion. Jezus drugo krat s' krixom padne.

V' tvoji slabosti o Jezus! od velke xmeqe tvojega krixa padneø; pa ti deno s' slednoj mojqoj tvojega xivota tvoj krix drugoq na se vzemeø, ino ga dale neseø.

Qi bi jas samo te dobro vqinil, kda se meni veseli, no kak dugo me lahko stane, te pa bi se mi

vnohalo, te pa bi dobro djanje na stran pustil, qi bi me ono xmetno stalo? Kak bi pa te jas ali mogel mojo zvestost ino lubezen k' Bogi na znanje dati? — Njegova, ne moja vola, se najzgodi. Oqa naš.

VIII. Stacion. Krez Jezusa se milostivne xene xalostijo.

Ne joyte se krez me, temuq krez vas ino vaše otroke! pravijti o Jezus! k' tistim milostivnim xenam, kere se kres te na tvojem krixnem poti joyejo.

Ne dopusti o Bog! da bi jas lagoden otrok postal, ki bi se moji starxi krez me mogli xalostiti, temuq dodeli meni tvojo sveto gnado, da bode meni mogoyo se vsikdar tak zaderxati, ki bodo moji starxi z' menoj no z' mojim zaderxanjem na totem ino na ovem sveti veselje meli. Oqa naš.

IX. Stacion. Jezus tretjo krat s' krixom padne.

Kak xmeten, o Jezus! kak xmeten je tvoj krix gratal! Ali pa ob kelko vekxa bla je tvoja lubezen, tvoja poterpexlivost, ino tvojo podanje v' sveto boxjo volo.

Skoz boxjo pomoq jas vse premorem, kaj si serqno naprejvzemem. Kaj me od zaqetka xmetno stane, mi je k' slednemi lahko, da se tistemi navadim. Pomagaj nam o Jezus! po tvojem navuki no 'z lubezni k' tebi pres vse toxbe no pres vsega mermranja vsikdar vse tisto vqiniti, kaj je veqnem Bogi dopadljivo. Oqa naq.

X. Stacion. Jezusa so slekli.

Na grozno vixo o Jezus! so s' tvojega ranjenega tela tvojo oblatilo potegnuli, no vse tvoje bo-

lepe rane ponovili. V' xeji so tebi jesih no xuy ponudili.

O Jezus! kak morem jas vso neqistost, gizdost ino vso drugo nespodobnost v' zaderxanji no oblaqili zaniqavati, qi jas tvojo sveto telo pregledam, kero je s' kervjoj no ranami celo pokrito! Ja od vsega hudega se jas qem proq podat, qi se mi ono kakhte mili zapustiti. Prosim te ponixno o Jezus! daj ti meni k' temi tvojo sveto gnado. Oqa naq.

XI. Stacion. Jezus krixani.

O ti neduxni Jezus! kak nesmileno si ti na krix raspeti, no s' cveki perbit! Ino per vsem terplenji ti niq druga ne reqex, kak: Oqa! odpusti njim, zakaj oni ne vejo, kaj vqinijo.

Mene pa tak kqasi qemeri obletijo, qi mi je kaj ne po voli.

Vuqi o Jezus! mene ponixnost ino lubezen proti sovraxnikom, da bom njim mogel tak odpustiti, kak ti meni, no vsem tistim odpustiš, ker ti tebe lubijo. Oqa naš.

XII. Stacion. Jezus vmerje na krixu.

Ti si o Jezus! tvojo sveto xivljenje za nas gorofral, ino si nje v' nezrejeni boleqini dokonçal! Tak je dopunjeno bilo djanje našega odrešenja.

Qi jas vsaki den o Bog! s' toboj zaqnem, qi jas vsako vuro mojega xivljenja po tvoji sveti voli k' dobremi-obernem, qi sem po boxen ino skerben; tak bom se jas na mojo smertno vuro z' veseljom na mojo mladost spomniti znal. Daj o Bog, ki bom jas to htel ino premogel vqiniti! Oqa naš.

XIII. Stacion. Telo Jezusovo s' krika vzeto na krili njegove matere.

Kaj je te o Maria! tvojo serce za boleqino preterpelo, kda si ti tvojega Sina na kixi vmreti, no potem mertvega na tvojem krili lexati vidla! Pa deno si ti v' tvoji veri no zavupanji stalna ostala.

Tvoj navuk naj tudi nas poterdi, ki nebomo, qi nam naši starxi, dobrotniki no perjатели vmerjejo, caglive. Bog je naš Oqa, ker nam vse povernuti zna, qi smo mi tega vredni. Vso kristjansko prestano terplenje bode se enkrat v' telko vekxo nebesko veselje prezobernulo. Oqa naš.

XIV. Stacion. Telo Jezusovo v' grob poloxeno.

Tak si ti o Jezus! tvojo nevolno xivljenje dokonqal, si velko bo-

boleqino, si tvojo grozno smert prestal, ino zdaj tvoj dobro zaslu-
xeni mir v' grobi najxel.

Vse to mene spomeni, ki tudi
jas morem mreti, no to se zna na
hitrem zgoditi. Mladost ino zdravje
mene pred smertjoj ne obvarje.
Jas ne zmorem pre rano na smert
misliti, kajti da se 's tega vuqim,
kak morem zdaj xiveti, qi se na
ovem sveti oqem veqno veseliti.
Oqa naŝ.

XV. To je, sledni stacion.

Hvala bodi tebi, o Jezus! za
tvojo 'z lubezni k' nam prestano
bridko terplenje. Zdaj ti xiviŝ,
ino kralujeŝ v' nebesah, ino ker
tvoje navuke zderxi, tisti bode tudi
k' tebi priŝel, ino tebe na veqne
qase qastil! Amen. Oqa naŝ.

Velkonouna poboxnost.

Alleluja! qast ino hvala bodi Bogi Oqeti naxega Gospoda Jezusa Kristusa, ker je za nas svojega Sina vmreti pustil, ino pa drugoq k' xivlenji gorzbudil!

Jezus, ker je na krixu za nas vmerl, zdaj drugoq tudi za nas xivi. On je od mertvih stanul, kak je naprejpovedal.

Ti o Jezus! si qastito premagal mantro ino smert, ino vse tvoje sovraxnike. Zdaj se mi veselimo — zavolo tvojega prestanega terplenja — kres tvojo boxjo qast, ino kres vse dobrote, za kere smo se mi tebi zahvaliti duxni. Zdaj je tvoj sveti navuk kakti veqna resnica posvedoqen. Vsaka tvoja beseda bode se tak gvixno dopunila, kak se je tvojo naprejpove-

dano gorstanenje dopunito. Zdaj mi vémo, da si ti od Boga poslani sveta zveličar, da si naš odrešenik. Na te mi slobodno verjemo, ino zavupamo. — Kak trošta puno, kak veselo je to za nas!

Ti si ne dol s' krixa žel, da so tebe tvoji sovrahniki špotljivo na to nagučavali. Ali pa ob kelko častitlivexi si ti z' groba gorstanul! — Le tisti, ker krixe no texave do konca prenese, bode zveličan. Bog kakti nezgruntana zastopnost ne vřini, kaj nespametni ljudje meti jejo. — On svojo naprejvzetje deno gvišno, ino še bolše dokonča, kak se nam zdi. Po njegovi voli se more vse zgoditi, ři bi se ravno celi svet proti stavil.

Per tvoji smerti so se tvoji sovrahniki veselili, tvoji perjатели pa so caglivili bili; ja vidlo se je,

kak da bi ti ne bi tisti vsegamogopen bil, za kerega si se vundal. Pa kak so se oni po tvojem gorstanenji premenili — perjатели so se veselili, sovraxniki pa vstravili! Ino kak hitro se je vse to premenilo! Kak qastito blo je dokonqanje tvojega terplenja! — Tak se bode nesramno posvetno veselje v' xalost, ino xalost poboxnih v' telko vekxo veselje prezobernula; obojno tu tak kratko, ino tam pa veqno! —

Na te verjem jas o Jezus moj odrešenik! ino v' toti veri ti mene poterdi, da bom jas vse, kaj mene v' grehe napelava, serqno premagal. Naj mene moja slabost nikdar caglivega ne napravi; tvojo gorstanenje me gnade v boxje no pomoqi zagviša. —

Ja najnq smert ne bodi za me

veq stragna: zakaj ti si njo pre-
magal, skos tebe je smert za nas
prestavljenje v' veqno xivljenje.
Či bomo mi tebi v' xivljenji no ter-
plenji, te se bomo ti tudi v' gorsta-
nenji spodobni. Amen.

1.

O Jezus ti za nas xiviš!
No nas zveliqati xeliš.
Z' nebes ti v' Duhi k' nam guqiš,
Kristjansko mirnost nas vuqiš;
Da praviš: Mir le bodi vam!
Te veqno vam xivljenje dam. Alleluja!

2.

To nas o Jezus veseli!
Ki v' grobi ti ne ostal si.
Greh, pekel, smert premagal si,
Vse spunil si, to znamo vsi.
Mi tudi bomo stanuli,
No tebe v' nebi vidili. Alleluja!

3.

Per tebi je perpravleni
Za nas en kraj vu veqnosti.
Kak srečni do poboxni te,
Kda prestali do mantre vse!

Pa kaj terplenje uasno je,
Nebesa so krez drugo vse! Alleluja!

4.

Kak ti resniyno stanul si,
Tak terdno verjemo mi vsi;
Na te se mi zavupamo,
Da vemo, ki nas lubis zlo.
Oglej se z' milostjoj na nas,
No daj nam zvestost vsaki uas;
Poboxno daj xiveti nam,
No mreti, kak xelis ti sam. Alleluja!

Jezus Kristus v' ne- besah.

Ti odrešenik sveta si tvojo
djanje na zemli dopunil! ino si
xel nazaj k' tvojemi Oqeti ne-
beskemi. Tam ti zdaj xivis, ino
kraluješ ze vsoj oblastjoj, kera je
tebi k' zveliqanji tvojih odrešenih
dana. — Ti o Jezus! Sin boxji,
no deno naš brat, naš perjatel,
na sveti v' uloveqjem xivlenji za-

niqavan, zdaj pa na desnici boxji v' nebesah kres vse povixan! O kres to se mi veselimo, ino tebe qastito molimo!

Ti si toti svet zapustil, kajti da je tvojo kralestvo ne posvetno, ino da tu nega popunem sreçe najti. Naxo posvetno xivljenje je le samo vandranje no perpravlanje k' tistemi nebeškemi xivljenji, v' kero si ti nam naprejodisel. Tu je ne naxo ostanenje; tam je prava nasa oqinska dexela. Ta more vso naxo misljenje no pomojanje nakanjeno biti.

Qi pa si jas ta k' tebi priti xelim; te morem jas perle mojo duxnost na zemli po boxji voli dopuniti, kak si ti tvojo moj Jezus dopunil! Po drugem poti ta nixe priti ne premore, kak po tistem, kerega si ti nam pokazal. Le za

zvesto sluxbo, za do konca terpejojo mójo ino poterplivost, iz lubezni k' Bogi je tisto velko plaqilo v' nebesah obeqano; le skos stalno poboxnost ino qednost more ono zasluxeno biti. Ob kelko veq jas na totem sveti za boxjo volo ino z' boxjoj gnadoj dobrega vqinim, ali xmeqe preterpim; ob telko vekgo bode mojo veselje no zveliqanje v' nebesah. Kelko pa si ti o Jezus! mogel perle dopernesti no preterpeti, kak si v' tvojo qast nazaj sel! Tvoj navuk naj mene k' tvojemi nasleduvanji nagne; tvoja pomoq naj mene poterdi; tvoja lubezen me naj k' tebi vleqe!

-ob Gospod! ti si rekel: „Jas grem ta vam torixe perpraviti, no jas bom drugoq prišel, ino bom vas k' sebi vzel, da bote vimoji zvesti

tudi tam, kde sem jas.“ O kaj za trost, kaj za sladko zavupanje! — Ti v' tvoji nebeški qasti na me ne pozabis, ti tudi tam za me skerbis, ino qes, ki bi jas k' tebi prišel, ino na vsikdar pri tebi ostanul.

O! qi bi te jas smel toto srečo po nemarnem zapraviti? — O ne, moj Jezus! k' tebi qem jas moje oqi obrnute per vsakem v' grehe zapelavanji, per vseh krixih ino taxavah mojega xivljenja, ino per blixavanji moje smerti.

Poglej ti s' tvojimi milostivnimi oqmi na me, dokliq nebom tebe od obliqja do obliqja v' tvoji vse lubezni vredni qasti vidil, ja, sam tiste na veqne qase talnik postal! Amen.

Lubezen k' Jezusi.

1.

Jezus tebe lubim jas,
 Da mi mojo daš xivljenje;
 V' tebe vupam vsaki čas,
 Ti za me si šel v' terplenje.
 Da si terpel sem bil tvoj;
 Zdaj, da verjem, si ti moj.

2.

Daj, da Jezus lubim te;
 V' mladosti me k' dobrem ravnaj;
 V' starosti razsveti me!
 Serqnost mi v' qednosti davaj!
 Bodi mi na sveti vse,
 V' nebi pa zveliqanje.

 Za finkuste no dneve
 apostolov.

Čast ino hvala bodi tebi, o Bog!
 da si jogre tvojega Sina Jezusa s
 tvojim svetim Duhom napunil, ino
 nje po sveti poslal zveliqanje ozna-

nuvat. Kaj za velke tudexe si ti nad njimi, no skoz nje vujinil! Skos svetega Duha so oni na razumi razsvetleni bili; z' goreqoj, serqnoj lubeznoj so oni lustvo vujili. Z' darmi svetega Duha obdani so oni pres vsega straha vsaki nevarnosti no zopertivnosti proti xli, so se ne bali grozovitnosti njihovih sovraxnikov, ne mantranja ino smerti; so dolzapravljali prazno vero, ino druge hudobne grezne dela; so predgali pokoro ino odpuxanje grehov, ino so oznanuvali Jezusa krixanega kakti zveliqara sveta. — Tak je skoz nje dosti jezero ino jezero spokorjenih ino zveliqanih gratalo; tak je kristjanstvo na svet prislo, tak se je cirkva, tak se je kralestvo Jezusovo na zemli vkorenelo.

To je, o večni Bog tvojo djanje! Le samo skos pomoč svetega Duha je njim mogočo bilo tak velke reči dopernesti, no vse svoje sovraxnike premagati, ker so se njim tak močno proti stavili.

Tudi nam se sveti Evangelium, tota vesela pomoč k' našemi odrešenji oznanuje. Tisti sveti Duh, kerega so jogri Jezusovi zadobili, se zdaj v' vseh čistih ino poboxnih dušah prebiva, ino nje k' dobremi ravna, ker na Jezusa verjejo, ino njegove zapovedi zderxijo. On je Duh resnice no lubezni, ker nas razsveti no poterdi, ker nas trošta ino posveti, ker nas v' Jezusi k' otrokom boxjim napravi.

Daj vsegamogočni Bog! da bom tudi jas gnade tvojega svetega Duha občutil, kerega je tvoj Sin vsem tistim oblubil, ker tebe s'

pravoj resničnoj voloj za njega prosijo!

Pres tvoje gnade o Bog jas niq dobrega ne premorem vqiniti! Ali pa prez moje lastne resnične vole no pomojanja ti mene tudi ne boš posvetil ino zveliqal. Ti qex, ki bi jas tvojo boxjo besedo mogel rad posluqati, si njo k' serci vzeti, no njo tudi v' djanji dopuniti. Tvoj sveti Duh naj mene razsveti, ki bom to dobro spoznal, ino naj me poterdi, ki bom tudi premogel po tistem xiveti.

Ti mene opominjaš skoz glas moje vesti. — To je tvoj glas o Bog! jas sem njemi duxen pokoren biti. —

Ti meni tak dosti prilik, pomqi no spomenenja k' dobremi daš; tote bi jas mogel k' mojemi haski obernuti. Ti meni pokaxex

vrelec tvoje gnade v' tvojih svetih sakramentih. O da bi jas nje le vsakikrat z' vrednim perpravlanjom prejel! Jas imam zavupanje, ki bode sveti Duh tudi mene poterdil, vixal ino posvetil. O da bi me le ob vuri skušnjave no xalosti poterdil; da bi on moja pomoq, moj troxtar bil! —

Napuni o Bog! s' tvojim svetim Duhom, kak si nekda apostole napunil, tudi njihove namestnike, naše vuqenike ino duhovne pastire — kak tudi dexelske vixare no oblastnike! Poxegnaj njihovo besedo ino sluxbo. — Pogli troxtara tvojega svetega Duha k' poterdenji vsem tistim, ker se v' krixih ino texavah, vsem tistim, ker se v' zkušnjavah ino xalosti znajdejo, ali se smerti perblixavajo. Pelaj zablodene na pravi pot;

razsveti vse ludi z' lujojo veyne
resnice, no vujxgi vseh serca z'
ognjom tvoje svete lubezni! Amen.

Zvanje svetega Duha.

1.

O pridi sveti Duh krez nas;
Za to ponixno prosim jas!
Kak ti krez jogre prixel si,
No njim odvzel vse slabosti!
O pridi sveti Duh krez me,
Z' lubeznoj vujxgi mi serce!

2.

Ti si zaqetek vse luqi,
Tak nasa vera nas vuqi.
Le samo s' tvojoj gnadoj ti
Pomagaj nam k' poboxnosti.
O pridi sveti Duh i. t. d., kak odzgor.

3.

Ti vixaš nas k' vsem dobremi,
Napuniš nas s' tvoj'mi darmi;
Moliti zvesto nas vuqis
No nas od grehov spokoriš.
O pridi, kak odzgor.

Ti vuqi me vjuniti vse,
 Vse, kaj po boxji voli je;
 O daj ti qisto mi serce,
 No vzemi v' njem prebivanje!
 O pridi, kak odzgor.

Ponovljenje kerstne oblube.

Na nedelo svete Trojice no tudi na
 vse druge nedele.

Oqa, Sin no sveti Duh! v' treh per-
 sonah edini Bog! — Moj stvarnik,
 moj odrešenik ino moj posvečenik!
 — V' naj vekxi ponixnosti jastebe
 molim. — Qi mi ravno tebe vsega-
 mogoqni veqni Bog z' našoj sla-
 boj zastopnostjoj zgruntati ne
 premoremo, tak znamo mi deno
 tebe skoz vero, skos tvoje qas-
 tite dela, skos tvoje velke nam
 skazane dobrote no skos tvojo

sveto besedo spoznati. — Jas se tebi za vse dobrote zahvalim, kere si ti meni skos tvojo stvarjenje, odrešenje no posvečenje skazal. —

Vse, kaj jas skos tvojo gnado sem ino mam na teli no na duši, celo moje serce no xivljenje, jas tebi ofram, ino űem vse k' tvoji sluxbi, po tvoji sveti voli no dopadenji obrnuti. —

Jas tebi, tvoj otrok, moje űast ino lubezen, moje pokornost, moje zahvalnost, ino zavupanje dnes ino za vsikdar oblubim.

Na tvojo ime, trojni edini Bog! sem jas keršen bil, ino tvoj otrok postal. Kaj so tam moji botri v' mojem imeni oblubili, vse to jas dnes na novo oblubim, ino űem s' tvojoj pomoujoj zvesto zder-

xati. Kak tvoj pokoren otrok
 Oca nebeski! kak tvoj zahvalen
 odrešeni, no tvoj zvesti sluxev-
 nik, o Jezus! kak posvečeni no
 xivi tempel o sveti Duh! se jas
 skazati očem; jas se očem vse
 hudemi odpovedati, no se po-
 mojati, da bom boxje meni do-
 delene no oblublene gnade vre-
 den postal.

Kak jas na te verjem, trojni
 edini Bog! ino na te zavupam,
 tak očem jas tudi mojo lubezen
 tebi skoz zvesto dopunjenje tvo-
 jih svetih zapovedi skazati. To
 bodi moja misel ino naprejvzetje,
 kda jas koli sveti krix napravim,
 ker je znamenje moje vere. Oca,
 Sin no sveti Duh! poxegnaj, po-
 terdi, obvari, no vixaj mene tak
 dolgo, dokliq meni v' tal ne pri-
 de, tebe tam na ovem sveti bole

popunem spoznati, ljubiti yastiti
no moliti. Amen.

Na den boxjega Tela.

Gnes mi obhajamo svetek naše
svete vere k' spomini o Jezus!
ki si tvoje no naše sovraxnike,
ki si ti greh ino smert premagal.
Za tega volo pa se nesejo pred
namie križ ino bandere, kajti da
so one znamenje premaganja.
Za tega volo se nam štirikrat
sveti Evangelium bere, kajti da
se je on na vseh štirih krajih
sveta razširjil ino obderxal. Na
to strexe gnešno ozvonenje, tak
dosti goreqih sveq, glasne pesmi
no molitva tvojega lustva, ino
vsa druga lepota ino roxni venci
v' cirkvi no na potih, po kerih

procesja hodi. — Vse tebi k' qasti no nam k' svetemi veselji.

Ja večna qast ino hvala bodi tebi za tvojo nedorečeno veliko lubezen, kero si ti nam skazal, da si dol z' nebes prišel nas rešit ino zveličat, da si k' večnemi spomini na našo odrešenje sveti oltarski sakrament noterpostavil, v' kerem si ti v' spodobi kruha xpixa za naše duše, no na oltarih nekervavi ofer za naše grehe! V' ponixnosti mi verjemo, ino qastimo toti qudex tvoje lubezni. Ti o Jezus! se si zdaj na duhovno vixo na sredini med nami, kak si nekda na telovno vixo na zemli bil, ino vsako tvojo stopinjo z' dobrotami zaznamnal — kak si tam per zadni večerji med tvojimi jogri sedel — na kixi tvojo xivljenje za nas dal — zdaj pa v' ne-

besah na večno živih, ino kraluješ. Ti si še tudi v' tvoji božji qasti naš lubezni pun qloveqji perjatelj, si nam na bluzi, no perpravleni na našo prošnjo posluhati no njo oslišati.

Mi molimo tebe v' totem svetem oltarskem sakramenti, kakti resnično nazoqnega Boga ino Gospoda; oblubimo tebi večno zvestost ino pokornost, ino se tebi celo oframo, kak si se ti celo za nas ofral, ino še se zdaj za nas ofravaš. Zedini nas celo s' toboj, no v' tebi, v' sveti lubezni! Ah! odpusti nam našo merzlo serce, nezahvalnost, ino vso neqastitost, kera se tebi posebno v' totem svetem sakramenti zgodi! Oslisaj milostivno našo gnešno oblubo ino za odpuxenje prošnjo. Le ne odvzemi

nam tvoje svete gnade. Poxeg-
 naj nas skos tvojo sveto lubezen
 ino űednost, skos tvoj krix no
 terplenje, skos tvoj sveti Evan-
 gelium, skos tvojo vsegamogouno
 zasluxenje v' nebesah, kde ti k'
 nam z' lubezni xivis ino kralu-
 jex z' Oűetom ino s' svetim Du-
 hom na veűne űase. Amen.

Ecce panis angelorum!

Poglej kruh angelski!

Gled'mo! angelsko mi űpixo,
 Kak na űudexno mi vixo
 Njo dobimo vsi za űpixo
 Milno tu od Jezusa!

Molmo njega kleűejoűi,
 Ker je v' kruhi tu nazouűi,
 Ker je sam kres vse mogoűi
 Totem dajmo hvalo űast!

K' pervemi xegni.

Gospod! mi molimo te zdaj
 Tu v' kruhovi spodobi;
 Zveličanje nam Jezus daj,
 Pomagaj nam v' nevoli!
 Tu nam tvoj sveti xegen daj,
 Tam nas zveličaj vekomaj.

K' drugemi xegni.

Ti v' svetem sakramenti si
 Resnično nam nazoči.
 Gospod! ostani pri nas ti,
 Ti bodi nam k' pomoči!
 Če glih tu proq odidemo,
 Te v' serci deno ljubimo.

Na den letnega cirkvenega
 xegnanja.

1) Premisli, kak dobro je to,
 ki mi cirkvi mamó, kde mi pres
 vsega zabranenja slobodno k'
 molitvi vkuppridemo, svete sa-
 kramente prememo, ino v' be-

sedi boxji podvuyeni, no potrostani gratamo. — Zahvali se ali veynemi Bogi za vse dobrote, kere je tebi no drugim v' toti xegnani cirkvi skazal no se zdaj skaxuje.

2) Dvanajst luyi na steni v' cirkvi pomeni luy prave kristjanske vere, kera je skos svete dvanajst apostole na zemli svetiti zayela, ino se nam zdaj sveti. —

3) Na turni vunobesena bandera pomeni, ki so sovraxniki kristjanstva ne mogli zapraviti, je znamenje svetega veselja. — Pa xalostno je! ki na toti sveti den dosti ludi krez mero je, no pije, xpila ino plese, no se druge nespodobnosti vyini, no na tako vixo njega nedostojno dopernese! Vsega tega se ti vari.

vari. Ne pusti se od drugih zapelati; ogibli se takih prilik, per kerih se niy dobrega ne zgotidi! Imej tudi per tvojem veselji vsikdar Boga pred oymi! Spomni se na tak dosti siromakov, betexnih, ino xalostnih, spomni se na tiste, ker se se v' drugem veksem terplenji znajdejo. Daruj sirote, pomagaj njim, ali nje potrostaj, kelko ti je le mogoyo. To je naj vekso veselje druge skoz dobrote razveseliti, no naj bolsa hvala za prejete dobrote.

4) Zaderxi se vsikdar ino pousodi tak, kak da bi se v' cirkvi boxji znajsel, vso tvojo djanje bodi sluxbi boxji spodobno, vzemi si terdno naprej, veynega Boga skos poboxno xivljenje yastiti, no x' njegovej pomoy-

joj se grehov ogibati. K' temi ti zna sluxiti tota

M o l i t v a,
kda v' cirkvo prideš.

Tota cirkev se veli hiša boxja, kajti da je ona za to zezidana ino xegnana, ki se v' njoj otroci boxji, kakti v' hrami svojega oče, vkup zeberejo, njega zedinjeni molijo, ino ga na pomoč zovejo, njegovo sveto volo oznaniti qujejo, se v' lubezni svojih blixnih zedinijo, ino tak eden drugemu veselje k' dobremi napravijo.

O kak lepo, kak dobro je to! Kdo se tu ne bi z' veseljom znajšel? — Resen je, ki si nam ti o Bog! povsodi nazouen, povsodi bluzi, ali pa tu še mi blixne k' tebi pridemo, da nas tu vse na te spomeni, da se naš duh lexi k'

tebi pozdigne, no v' svojih naj
vekih potrebah tebe za pomoč
prosi.

Ja ti vsegamogočni Bog si na
skrivno, yudexno ino milostivno
vixo resnično nazoči, ti prebivaš
tu v' oltarskem sakramenti na sre-
dini med nami, no nam tvojsveti
xegen obilno deliš. Večna yast ino
hvala bodi tebi za tvoje dobrote!

Tu so naši no naših staršov
starši tebe molili, kak te mi mo-
limo, ino tu bodo tebe tisti, ker
do za nami prišli, iskali no molili.
O kelko pobolxanih, poxegnanih,
potroxtanih, ino k' dobremi po-
terdenih ljudi je xe 's tote hiše
boxje šlo! — Jeli pa se to tudi
pri meni zgodi? Kako pa je moja
zaderxanje v' toti hiši? — O Bog!
odpusti meni mojo nemarnost,
mojo premalo paskodanje na boxjo

sluxbo. — Odpusti nam vso ne-
 qastitno zaderxanje, s' kerim tebe
 mi v' tvoji xegnani hiši razxalimo!
 Ne odvzemi nam tvoje svete gna-
 de! temuq poxegnaj nas, ino našo
 dobro naprejvzetje, ja poxegnaj
 vso našo djanje no popušenje!
 Amen.

Premisli te, kaj cirkva je,
 No tisti, ker v' njoj znajde se.

K' molitvi Jezusa Kristusa
 per vunpostavlenji svetega
 oltarskega sakramenta.

Ali tudi za molitve per svetih
 mešah.

Veqni edini Bog! Oqa našega
 Gospoda Jezusa Kristusa! Mi tebe
 molimo v' tvojem edino rojenem
 Sini. On je od veqnosti tvoj luble-

ni Sin, tvoja popolnem spodoba,
 on je edini s' toboj glihni Bog!
 Ker njega spozna ino qasti, tisti
 tebe spozna ino qasti. Prez sgrun-
 tavanja, kaj je on sam na sebi,
 no kak je on s' toboj edini, qemo
 mi zahvalno spoznati, kaj za do-
 brotnik je on za nas, ga qemo po
 naši mogoqnosti vredno qastiti.
 O da bi le našo spoznanje no qas-
 tenje qi duxe bole popolnem, bole
 serqno ino moqnešo bilo! To bi
 mogel sad naše poboxnosti biti.

Jezus Kristus naš boxji
 vuqenik.

Dosti, ino na dosti fele je
 Gospod Bog xe nekda skoz glas
 nature no zastopnosti, te skos
 preroke k' starim oqakom guqal,
 ino k' zadnemi skos svojega Sina.
 Beseda, kera je od zaqetka, od

večnosti per Bogi bila, edina z' Bogom; skos kero je svet stvarjen bil — je meso postala, kak qlovek na zemlo prišla, ino nam svojo qast pokazala, puna gnade no resnice. — Boga je niqe ne nikdar vidil; ti edinorojeni Sin boxji, ker ti pri njemi prebivaš, ti si nam njega oznanil. Ti Sin boxji! ti xivljenje no luq sveta, kera vsakega qloveka razsvéti, ker sam rad svojih oqi ne zapre, ti si nas vuqil Boga kakti Oqe spoznati, ker je lubezen, ino ker skos pokorno lubezen qasten qe biti, ti si nam k' temi pomagal, ki smo mi otroci boxji postali.

Ti si na svet prišel, si naxe slabosti na se vzel, da bi nas k' Bogi nazaj, ino v' nebesa spravil. Ti sam si za nas pot, resnica, ino xivljenje. — Kam qemo mi priti?

K' tebi o Jezus! k' tebi večno xivljenje!

Ja ti si ne samo naš vučenik, ti nam nikdar samo zapovedi ne razlagaš, temuq ti nam sam zapovedi daš. Tvoja zapoved je lubezen, kera vse duxnosti v' sebi zaderxi, kera naše misli posveti. Per vsem pomojanji za qednost, s' keroj smo mi tebi sluxiti duxni, je tvoj jarem deno sladok, ino tvojo breme lahko, ino to zavolo lubezni, kera nam toto xmeqo naloxi, zavolo gnade, kero nam ti k' pomoqi dodelix, ino zavolo nezrečeno velkega playila, kero nam ti dati oblubix. Ja že celo te, qi se ti nepokornim ino nespokorjenim s' pogublenjom pritiš, že te ti nas k' dobremi opominjaš, ino nas odrešiti qeš.

Niedna od tvojih besed je ne

prez dopunjenja ostala; ja lexi bi mogočo bilo, ki bi nebo ino zemla prešla, kak se tvoje besede ne bi dopunile. S' qudexi si ti tvoj boxji navuk poterdil. Ja qudexno vunrasgirjenje tvojih navukov na sveti no njihovo obderxanje je naj moqnešo svedoqanstvo, ki so oni sveti no boxji.

K' tvoji qasti no lubezni boxji vuyenik! qem jas resnico lubiti, no njo s' poboxnim sercom iskati, da bode meni tvojo sveto podvuyenje kakti beseda boxja kres vse drugo naj veq vredno, da bode meni moja zastopnost razsvetilo, moje serce pobolxalo, moje xivljenje vixalo, ino moja vest pomirilo. — K' tvoji qasti qem jas za se, no za druge v' tvojem navuki trost ino pomoq iskati, no po moji mogoqnosti

k' temi pomagati, ki bode se on med nami vsikdar obderxal, ino qi duxe bole rasxirjil, ki bodo ludje njega dosti xtimali no radi dopunili. K' tvoji qasti qem jas kres tvoje dela se ne samo qu-diti, temuq tudi 'z njih spozna-ti, da je tvoja beseda veqna res-nica, ino da je naj vixexa oblast boxja tudi z' njegovo naj vek-xoj lubeznoj zedinjena.

K' tvoji qasti qem jas verje-ti, qi jas ravno qudexov ne vi-dim; skoz mojo lastno previ-xanje no obyutenje spoznam jas, kak sveti, kak pun zveliqanja je tvoj navuk, qi jas njega zvesto zderxim.

Jezus nam na zgled.

Po tistem poti o Jezus! ke-rega si ti nam pokazal, si ti nam

sam naprejšel. Tvojo življenje je naj močnejšo svedočanstvo tvojega svetega navuka bilo, ino vsakdeno dobro djanje naj popuneše boxje no uloveuje lubezni. —

Volo tvojega Očeta vřiniti, no njegovo naprejvzetje dopuniti je tvojo naj veselešo djanje na zemli bilo. Z' naj vekšoj mójoj no gorofranjom si ti tisto dopernesel. Njemi samemi si ti za vse čast dal. Skoz naj volnešo pokornost do smerti, skos stalnovitno podanje v' njegovo volo, ino naj terdnešo zavupanje v' tvojem naj vekšem zapušenji si ti tvojega Očca častil, kakti njegov resničen, naj lublesi Sin, na kerem je on svojo naj vekšo dopadenje imel.

Ti si o Jezus! ludi kakti

njegove otroke, tvoje brate tak močno za lubo imel, ki še je njih ne niše nikdar tak lubil. Sirotam sveti Evangelium, veselje njihovega zveličanja oznaniti je tvojo naj lublešo djanje bilo. Nevolne si ti s' totimi besedami k' sebi zval: „Pridte vi k' meni! jas vasčem razveseliti.“ Vsaki je potrostan od tebe šel. Ti si k' pomaganji vsikdar perpravlen bil. Vsaka tvojih stopin je bila z' dobrotami zaznamnana. Ti si skos čudexe ne nikdar tvojega haska, ali časti iskal; temuč ti si nje vsikdar k' boxji časti, no človečjemi haski včjinil, da so ljudje verjeli, ki si ti za zveličara dani bil, ino moč imel duše zvrati, odrešiti no večno srečne napraviti, da so vidli, kak na čudexno vixo si ti njihove bete-

ge zvratil, ino njim v' njihovi
 yasni nevoli pomagal. — Kak lu-
 beznivo si ti grešnike gorjemal,
 ino zablodene na pravo pot spravi-
 vil! Kak skerbno si ti grešnike
 iskal; kaj za lubezen si njim
 skazal! le samo za skazlivce no
 zapelavze si ti strašen bil. Ti si
 sam siromaško ino xmetno xiv-
 lenje zvolil, ino si nje s' samimi
 truda punimi delami za yloveujo
 srejo dopernesel. — Naj gerdeša
 nezahvalnost, ino naj moqnešo
 tebi proti stavlenje je tvoje lu-
 bezni ne moglo vtruditi. Naj
 občutlivešo terplenje si ti s' ti-
 hoj poterplivostjoj prenesel, y
 pa si guqati mogel, tak si ti v'
 mirnosti tvojega serca za resnico
 ino pravico na eno vse yasti
 vredno vixo guqal. — Kak serqno
 si ti tvoje naj vekše sovraxnike

lubil, ino si njim njihove hude dela s' poxegnanjom ino z' dobrotami povernul! Ti si vsikdar samo dobro, ja naj bolxo vujinil. Ino ene same qednosti nega, od kere bi ti skos tvojo sveto zaderxanje nam naj lepšega navuka ne bil zapustil.

K' tvoji qasti oqem jas o Jezus! tvoj od vsake qednosti naj popunexi navuk, kerega si ti nam zapustil, vsikdar pred oqmi meti, no si vso mogoyo mójo vzeti se po njemi zaderxati. — Od tebe se jas oqem vuqiti pokornost ino podanje v' sveto boxjovolo, ino is serca pohleven ino ponixen biti, jas oqem pokazati, da sem tvoj joger, da jas tebe nasledujem, ino tak lubim, kak si ti lubil. — K' tvoji qasti oqem jas vse moje krixe no texave, kere

meni Bog požle, pövolno na se vzeti, s' poterplenjom prenesti, no tak mojo vandranje na sveti dokončati. — Tebi k' časti se jas čem vse posvetne nespodobnosti no veselja skerbno varvati, v' dobrih ino dopušenih rečeh pa se ob telko posluhejoči skazati. K' tvoji časti čem jas vse meni od večne ga Boga dodelene dari no duhovne moči po njegovi voli vsikdar k' dobremi obrniti, na vsaki den na tihem telko dobrega včiniti, kelko bode mi naj več mogouo. K' tvoji časti čem jas mojo skerb za dobre reči naj prvič sam per sebi kazati, čem skoz lubezen drugim dopadlivi biti, no pres skazlivosti njim skoz mojo zadržanje lepe navuke dati, da bi tvojo čast, či ravno malo, tak deno nekolko povečaval.

Jezus Kristus naš odrešenik ino zveličar.

Za to si ti nam od večnega Boga dani. Takega odrešenika je v' tak velke grehe padnjeno plovčtvo potrebuvalo, ker bi njemi od grehov gorstanuti pomagal, nje od pogublenja odrešil, z' Bogom zedinil, ino nje drugoq nazaj k' zveličanji spravil. To je le samo tebi — Sin boxji! — včiniti mogouo bilo. Tvoja smert ino tvojo gorstanenje nas od tega zagvixa.

Ti si skos tvojo terplenje ne samo boxanstvo tvojega vuka ino poslanja poterdil, temuq si tudi grehe od sveta vzel, si pravici boxji skos tvoj sveti ofer zadosti včini, ino vsem spokorjenim grešnikom odpuxenje grehov ino gnado boxjo zasluxil. Kak si ti zavolo naših grehov merl, tak ti

zavolo naše pravičnosti no zveličanja živih. Ti si smert premagal, ino si nam nebesa odperl. Tam ti kraluješ z' Očetom ino ze vsaj tvojoj oblastjoj k' varvanji, no zveličanji tvojih odrešenih, ker na te verjejo, ino tebe nasledujejo. Tam sem ti nam posleš tvojega svetega Duha, ker pri nas tvoje dela skos svojo posvečenje dokonča, ino ti boš enkrat pa prišel kakti odrešenik celega sveta, ino boš vsakemi plačilo dodelil po zasluženji njegovega djanja.

K' tvoji časti 'z lubezni k' nam na zemli tak ponixani, zdaj pa v' nebesah kres vse povixani odrešenik! si jas očem vse, kaj si ti za me včiniš ino terpel, kaj ti za me si, no na večne čase boš — močno k' serci vzeti, ki bom se lexi grehov varval, ino dobro

vujnil, ino k' slednemi zveliqanja talnik gratal, kero si ti tudi meni skos tvojo smertno terplenje zasluxil. — K' tvoji qasti qem jas tebi mojemi zveliqari no perjатели, mojo zahvalno lubezen ino volno podanje v' tvojo sveto volo skos stalno zvestost ino pokornost skazati, da bi se jas ob telko gvišnej tvoje oblube troštati znal. — K' tvoji qasti v' nebesah ino na zemli qasteni Jezus! qem jas mojo vero na te skos celo mojo xivljenje na znanje dati, no tak xiveti, kak se za kristjane dohaja, ker se po tvojem svetem imeni menujejo, ino svojo resniqno sreco nikar na totem sveti, temuq v' nebesah iskati, no ali ta priti morejo, kde ti prebivaš. K' tvoji qasti se jas qem vsega takega djanja ogibati, zavolo kerega bi se jas tvoje sodbe

bati mogel, skos stalnovitno po-
boxnost se jas ojem tak perpra-
viti, ki bom se tvojega prihoda
k' sodbi velko vej veseliti znal,
per keroj boš ti meni za plačilo
mojih dobrih del nebesko veselje
dodelil. O kak srečnega boš ti
mene te, qi jas po tvojem svetem
navuki xivim, na vse veke na-
pravil! Amen.

Na te verjem, vupam jas,
No te lubim vsaki čas;
Tebi Bog! se jas podam;
Tebi ofram vse, kaj mam.

Vera, vupanje, lubezen,
grivinga ino dobro naprej-
vzetje.

Tudi per svetih mešah ali per vun-
postavljenem rešnem Teli.

Moj Bog! jas verjem terdno vse,
kaj si ti nam skoz Jezusa Kristusa,

tvojega Sina razodel, kaj je tvoja sveta kristjanska katolška cirkva, ino kaj je celo verno kristjanstvo od nekda vervalo, ino nam k' vervanji naprejpostavilo. Jas verjem vse, kakti tvojo resnično besedo; kera je večna resnica, ino kera me ne premore zapelati. Jezus je svoji cirkvi svetega Duha oblubil, ino zavolo tega nje ne zmore zapustiti. Jas se tebi o Bog! za vsako hasnovitno resnico zahvalim, kero jas skoz mojo sveto vero spoznam. Tota vera mene zveliča, ūi jas po njoj xivim. O moj Bog! daj meni k' temi tvojo pomoč! — V' toti sveti veri ūem jas xiveti no mreti.

Moj Bog! jas zavupam od tebe odpušanje mojih grehov zadobiti, večno xivljenje, no vse, kaj je meni potrebno, ino hasnovitno.

Ti si nam skoz Jezusa Kristusa vse to obljubil, ino ti si vsegamogouen, dobrotlivi no resničen Bog, ker ti vse gvixno zderxiš. Kak si ti dozda j kakti moj naj bolši Oča, tak še boš ti tudi duxe gvixno za me skerbel. Či jas le tvojo gnado ino pomoči k' mojemi zveličanji zvesto obernem; te se jas slobodno tvoje svete gnade no xegna troštam, kelko krat te koli za njega prosim, te se znam zanesti, ki me ti moj Oča! ne boš zapustil. — Toto zavupanje da meni trošt ino moč v' xivljenji no smerti.

Moj Bog! jas tebe is serca lubim! Ti si zavolo tvojih bošjih popunosti sam na sebi vse lubezni naj vredneša, naj vekša dobrota. Vse dobro od tebe pride. Ti si meni z' lubeznoj naprejprišel, ti si sama lubezen. Jas morem ali

tebe 's celega serca, 's cele moji, no kres vse druge reji lubiti. To vem jas tudi moj Bog skos tvojo pomoq vjiniti! Na tvoji voli no na tvojem dopadenji bi moglo meni veq lexoqo biti, ka na celem sveti. Kaj jas koli dobrega vidim, obqutim ali si vxivam, bi moglo mene na tvoje dobrote spomenuti, bi me moglo k' temi napelati, ki bi se jas pomoyal tak dobrotliv biti, kak si ti dobrotlivi. Jas tebi moje lubezni ne premorem bolse skazati, kak qi jas tvoje svete zapovedi zvesto zderxim, qi si jas xelim v' celem mojem djanji no popuxenji tebi se dopadnuti, no qi se vsega, kaj je tebi zoper ze vsoj skerbjoj ogiblem. Tota lubezen naj mojo xivljenje no smert posveti.

Moj Bog ino Gospod! ti qex,

ki bi jas vsakega ūloveka kakti mojega blixnega (kak mojega brata ali sestro) tak lubiti mogel, kak sam sebe. Zakaj vsi so tvoji otroci, vsi so po tvoji spodobi, vsi za večno zveličanje stvarjeni. Ti si tudi vse lubil. Tvoj Sin je za vse terpel, ino na kixi celo za svoje sovraxnike prosil. To je njegova zapoved ino znamenje pravih kristjanov, ki bi eden drugega lubiti mogli, kak je on nas lubil. — Tak ūem jas ali o moj Bog! 'z lubezni k' tebi vsakega ūloveka (bodi on moj perjatel ali sovraxnik) kakti mojega blixnega serčno lubiti: jas ūem vsakemi ne samo vse dobro xeleti, temuū tudi v' djanji vūiniti, kde mi je le mogogo — njemi ūem posluxiti, pomagati, odpustiti — se ūem kres tistega, ker se v' terplenji znajde,

zesmiliti, qem s' preslabim poter-
 plenje meti, oqem vsem faljenji
 podverxenim rad odpustiti — z'
 enoj besedo, jas se qem proti vsem
 tak zaderxati, kak bi si jas xe-
 lel, da bi se oni proti meni zaderxali,
 qi bi se jas v' takem stani znajxel,
 kak se oni znajdejo. V' toti lu-
 bezni qem jas xiveti no mreti.

Ali pa moj Bog! kak malo sem
 jas dozday tebe no mojega blixne-
 ga lubil, kak dostikrat sem se jas
 v' toti reqi zagrexil — kak dosti-
 krat tvoje zapovedi prelomil, tvoje
 dari zaniqaval, na tvojo milost ino
 serditost ne pasko mel — kak
 dosti sem hudega vqinil, ino do-
 brega zamudil! — Jas spoznam,
 da se krivec najdem, da sem si
 kastigo zasluxil. Jas zgriyam mojo
 nemarnost, mojo nezahvalnost,
 mojo nepokornost, ino sovraxim

greh, kakti naj vekšo hudobijo, da sem jas tebe o Bog! naj vekšo dobroto razxalil. Ti vidiš mojo serce. — Odpusti meni milostivni Oca zavolo Jezusa Kristusa! S' tvojoj gnadoj si jas terdno naprejvzemem se resnično pobolxati, vse zamudeno zategnuti, no vse hudo, kelko bode mi le mogočo, z' dobrim popraviti, no rajši mreti, kak tebe mojega Boga z' enim samim grehom sam rad več razxaliti.

Moj Bog! vse moje misli, besede no djanje, vso mójo ino skerb; vse, kaj jas xmetno vpinim, xmetno terpim, ali koga se xmetno znebim — vse to jas tebi ofram, k' tvoji qasti, k' zahvali za vse tvoje dobrote, no k' zadovoljvnenji za moje grehe. — Ti gledaš na serce, na dobro volo.

Uj

Či jas dobro mislim, ino vse tak dobro opravam, kak je meni mogouo, tak jas pred toboj zadosti vujnim. Vse, kaj jas 'z duxnosti no 'z lubezni vujnim, je tebi dopadljivo, no meni za mojo veqno xivljenje zasluxejouo. Vse, kaj jas s' poterplenjom, ino s' podanjom v' tvojo sveto volo terpim, je za me hosnovitna pokora, vse to me od grehov oqisti, no me zveliqa. — Vse v' zedinosti no z' zasluxenjom Jezusa Kristusa, Divice Marie, no vseh lubih svetnikov boxjih. Amen.

Vera, vupanje no lubezen se imenujejo tri boxje qednosti, kajti da one ravno od Boga ino zavolo Boga guqijo, ino da je on njihov zaqetek; one so naj imenitneci del kristjanstva, ino bi se mogle ali veqkrat v' serci obuditi.

Za tega volo pa so na vsakó tako seryno obudenje odpustki, no tistemi, ker bi tote qednosti vsaki den obudil, ino vsaki mesec enkrat k' spovedi no obrejuvanji zel, popunem odpustki, tudi na njegovo smertno vuro oblubljeni.

Častenje Marie,
na vixo angelskega pozdravljenja.

Češena ino qastena bodi tudi nam, pres vsega madexa qista Divica Maria, ino lubezniva mati našega Gospoda Jezusa Kristusa! S' ponixnostjoj mi besede angelske zre-qemo, ker je tebi tak veselo pozdravljenje pernesel. Čast bodi veq-nemi Bogi za vse gnade, kere je on tebi, no skos tebe tudi nam skazal! Ti si zavolo tvoje ponix-

nosti, čistosti, no zavolo tvojega zvestega dopunjenja za poboxno xivljenje gnade boxje popolnem vredna postala.

Gospod je s' toboj, ino ti si z' njim — celo zedinjena ostala. Njegova vola je tudi vsikdar tvoja vola bila. Ti si samo z' Bogom veselje mela, ino Bog je s' toboj naj vekxo dopadenje imel.

Ti si xegnana med xenami, od vseh zvolena, ino k' vekxi časti povišana si se ti deno ne za več, kak za deklo tvojega Gospoda derxala! Ti si le samo vsegamogotnega Boga hvalila zavolo njegove gnade, ker ponixne poviša, ino z' njimi po svojem obečanju smilenje ma.

Xegnan je sad tvojega tela, Jezus Kristus, Sin boxji, ker je človek postal, da je tvoj Sin za

nas na svet prišel! O kak lubezniva, kak qasti vredna si ti nam tudi za njegovo volo! Ti si nam njega na tvojem krili, na tvojih rokah pokazala, ino nas vuqis, ki bi mi v' naših potrebah njega mogli za pomoq prositi, kerega si nam k' zveliqanji porodila ino gorzredila.

Sveta Maria! Zavolo tvoje svetosti si si ti gnado zasluxila mati boxja postati. On kakti naj qisteri si je le samo naj qistero Divico znal za mater zvoliti. Tvojo veliko imenitnost ino qednost mi qastimo, kera je za nas naj lepši navuk, po kerem bi se tudi mi za qednost ino poboxnost našega xivljenja poskerbeti mogli.

Da si ti mati našega odrešenika, tak si tudi naša mati; ti za nas vse, za kere je tvoj Sin vmerl, kak ena mati za svoje otroke,

serčno prosiš. O tak sprosi nam ali bogim gneznikom gnado k' pravi pokori, no či duxe k' vek-žemi, ino stalnovitnemi pobolžanji našega xivljenja; — prositi za nas zdaj, prosi ob časi skušnjave, nevarnosti no potrebe, posebno pa na našo smertno vuro! Amen.

Častenje Marie,

na vixo lauretanske litanije.

Sveta Maria! božja porodnica, ino Divic Divica — ti krona vseh Divic! ti gnade puna — pres vsega madexa — lubezniva — qudexna mati našega odrešenika! — Ti naj modreša — časti no lubezni vredna — mogouna, dobrotliva ino zvesta Divica! Ti naj lepši spegel vse čednosti, sedex modro-

sti, ti začetek našega zveličanja. Ti si bila s' svetim Duhom napunjena, časti vredna, ino naj imenitnejša posoda pobožnosti. Ti vse čednosti naj lepša ino diščaj roza. Tvoje podanje v' božjo volo, ino tvoja zvestost je kak turen močna bila, tvoja nedušnost bla je naj čistejša, tvoje divično telo je bila zlata hiša, kero je Bog svojemu Sini za stanivanje zvolil, ino perpravil; ti vseh Divic Divica, ti naj častitlivejša, naj svetejša mati!

Ti si nam skos porod našega zveličara vrata nebeske odperla. Ti si nam zgodna denica, kera si nam den našega odrešenja označila. Skos tvojega Sina si ti zdravje betexnih na teli no na duši, si obramba spokorjenih grešnikov, trost xalostnih v' krixih ino texavah,

si pomoč kristjanov v' nevarnostih, ino potrebah. Ti zavolo tvoje svetosti no ujednosti kres vse angele no svetnike povisana, ti si kralica nebeska naj blixer per troni tvojega božjega Sina Kristusa Jezusa. O vzemi ti nas v' tvojo obrambo; bodi ti per tvojem Sini naša pomočnica, z' njim ti nas zedini, ja k' temi ti nam o Maria pomagaj, da bomo mi oblub Kristusovih vredni postali!

Cirkve molitva.

Vlej o Bog! tvojo sveto gnado v' naše serca, da bomo mi, ker smo mi ulovečjo postajanje tvojega Sina skoz angelsko oznanilo spoznali, skoz njegovo terplenje na križi k' naši sreči stanuti no v' nebesko kraljestvo priti znali. Amen.

Molitva k' Marii,
za obvarvanje neduxnosti.

O Maria! ti naj svetega, naj čistega Divica, ti naj lepši navuk za nas k' poboxnemi zaderxanji! Kak sveto, kak puno neduxnosti je vse, kaj sveti Evangelium od tebe pravi! Tak čisto, tak lubeznivo, ino mirno je tvojo serce, je celo tvojo življenje bilo, kak je protiletni den lepi no čisti, na kerem ene megle nikdi viditi nega. Kaj je ena lepa bela velka lelja v' ogradi, to si ti bila Maria za vse druge xene v' celem tvojem xenskem narodi. Ti si bila pres vsega madda — vso tvojo djanje no popušenje je same naj lubeše čednosti na znanje dalo. Skos poboxnost ino ponixnost si se ti od tvojega spočetja vsikdar čista ob-

derxala, ino si k' tak visoki qasti no svetosti prišla, zavolo kere mi tebe qastimo.

Bodi meni tvoje qednosti lepi navuk kak svetli xpegel vsikdar pred oqmi, bodi meni s' tvojoj proxnjoj na pomoq, da bode meni mogoyo mojo telo ino mojo dušo vsikdar qisto ino neduxno obderxati — na vse nevarnosti, v' kerih se znajdem zadosti pasko meti, sladkega zapelavanja se ogibati, no mojo lastno serce pred pogublenjom sveta, ino pred grexnim poxelenjom varvati. Otrouji strah ino lubezen k' Bogi naj mojo dušo ino mojo serce s' takoj moqjoj napuni, ki bom jas premogel vsako nespodobno, ino prepovedano misel, ino poxelenje xe v' njegovem zaqetki zaduxiti.

O mati mojega zveliqara ! bodi

ti tudi moja mati! vzemi ti tudi mene kakti tvojega zvestega otroka v' tvojo obrambo.

Ti neduxnost — qistost ino lubezen k' Bogi! ti si naj veksa vrednost, naj veksa lepota moje duše! ti se skaxi na mojem lici, v' mojih očeh ino v' guqi mojega jezika, ti se pusti v' celem mojem zaderxanji viditi, ti posveti mojo serce, ino nje za stanivanje boxjo vredno napravi!

Na qast svetih angelov.

Vsegamogoqni Bog! kak dobrotlivi si ti! ti nam celo tvoje svete angele, tote dobre no posluxejoqe duhe z' nebes poslex, da bi nas varvali no vixali na naši vander-niji, no da bi nas na poti qednosti

k' zveliqanji pelali. Z' lubeznoj no z' veseljom oni tvojo zapoved dopunijo, ino pridejo nam k' pomoqi, da bi si mi enkrat z' njimi nebeško zveliqanje vxivali. Oni nas lubijo kakti njihove brate, no prihodne talnike tvojega nebeškega kralestva — malo fali, ki nas na rokah ne nosijo, da se mi ne bi kde poteknuli, no kvar terpeli, no se veselijo, qi nas le vsikdar v' dobrem obderxati premorejo.

Tudi mi o Bog! smo tvoji otroci, kak angeli v' nebesah. Ti nam nje za tega volo pošlex, da bi mi skoz njihovo pomoq, ino obranbo tudi sveti no zveliqani gratali, kak so oni sveti no zveliqani. Tvojo sveto volo dopuniti, dobre dela dopernašati, hudega se varvati, no po našem premoxenji našim blixnim k' pomoqi

priti no njim dobro vqiniti; to bi moglo našo naj lublešo opravilo, našo veselje biti — ki bi mi eden drugemi angel varuh bili. Kak se v' nebesah naj lepša red, mirnost ino qista lubezen znajde, tak ti nas skos toto sveto zavezo xe tu na zemli zedini, da bomo mi tvojim angelom spodobni, no da bomo po njihovem vixanji tudi v' njihovo tovarstvo v' nebesa prišli.

Vsako opominjanje moje vesti — vsako hasnovitno podvuzenje — vsako k' dobremi naguqavanje ali troxt — vsako tiho k' dobremi nagnenje — vsako navuka puno pergodenje — vsako mojo lastno obyutenje — bodi meni kakti angel, skos kerega ti mene na poti zveliqanja vixati qes. — O moj Bog! kelko zahvale sem jas tebi duxen!

K' svetemi angeli varuhi.

Tudi tebi moj sveti angel varuh, moj naj lublexi nebeški perjatelj! se jas zahvalim za vso tvojo lubezen ino zvestost, za vso tvojo skerb ino poterpexlivost, kero si ti meni dozday dobrotljivo skazal. Odpusti meni mojo nemarnost, da sem jas tebe tak dostikrat ne htel bogati, da sem te tak dostikrat skoz mojo nepokornost razxalil! Ne odvzemi meni za tega volo tvoje pomoqi, temuq vixaj no obvari xe mene duxe pred hudim. O kak nezrečeno sem jas v' tak dostih nevarnostih tvoje skerbne obrambe na teli no, na duši potreben! opominjaj ti mene, kastigaj me, nagibli me k' dobremi, obrani me pred hudim; poderxi me, qi se poteknem; gor mi pomagaj, qi jas padnem; spravi me na pravo

pot, qi zajedem, ino pelaj me nazaj k' Oqeti nebeskemi! — Jas qem tvojo noterdavanje, qem opominjanje moje vesti dopuniti, se ne pustim skoz grešno veselje, grešno poxelenje zapelati. Qi mi kaj hudega noterpadne, tak qem sam per sebi reqi: „Angel boxji tebi na stani stoji; imej v' qasti njegovo nazoqnost; sramuj se pred njim, ne delaj njemi xalosti, ne prexeni ga skoz grehe proq od sebe!“

O kaj za veselje bode te za me no za te, qi bom jas tebi pokornost skazal, qi bom jas po tvojem ravnanji mojo vandranje na sveti srečno dopunil, ino k' veqnemi Bogi prixel! O kak se jas tebi te zahvaliti qem moj nebeski vajvoda, moj varuh! kak bova te midva veqnemi Gospodi Bogi se zahvalila, njega molila ino

qastila v' lubezni no zveliqanji
na vse veke! Amen.

Na mojega angela varuha.

1.

Ti moj varuh angel boxji!
Ne zapusti me nikdar;
Vixaj me po voli boxji,
K' tebi pelaj me vsikdar!

2.

Daj, da vreden bom na zemli
Meti te za vajvoda;
Milost tvojo mi ne jemli
Ti do konca mojega!

3.

Bodi vsikdar mi na strani,
Či slabost obhaja me;
Ja pred hudim te me brani,
Kda enkrat mi vmreti je!

4.

Pridi meni te k' pomoqi,
Kda sem jas v' nevarnosti!
Bodi meni te nazoqi,
Kda bom vandral k' veqnosti!

Častenje svetnikov.

Na den vseh svetnikov, ali tudi za
vsakega posebi.

Tebe samo naj svetxi Bog smo
mi duxni moliti! Tebe mi qasti-
mo tudi v' tvojih svetnikih. Tebi
bodi qast ino hvala, da si ti svet
z' njihovimi qednostmi razsvetil,
ino nje v' stan postavil tak dosti
dobrega vqiniti, kero se bode dugi
qas na sveti terpelo — ino kres
kaj se oni zdaj v' nebesah veselijo.

Kak dosti jezero is vseh qasov
ino dexel — is vseh stanov, ino
od moxkih ino xenskih se zdaj pri
tebi o Bog! v' tvojem nebeškem
kralestvi vkup zebranih znajde!
Ti si tvoje svetnike 'z njihove ni-
sokosti k' velki qasti pozdignul.
Mi nje qastimo kakti tvoje per-
jatele zavolo njihovih qednosti

no zasluxenja, ino se veselimo
krez njihovo zveliqanje, kakti nji-
hovi brati, kero že si mi tudi en-
krat z' njimi vred vxivati xelimo.

O vi lubeznivi svetniki boxji,
kerih spomin dnes cirkva obhaja!
Kak se jas seryno razveselim, qi
jas moje oqi k' vam proti nebi
pozdignem! Kak vesela je tota
misel, ki vi v' nebesah za me pro-
site, no ki se jas troxtati znam,
ki že bom jas tudi enkrat k' vam
prišel, ino pri vas na veyno pre-
bival! Pot k' nebesam je tudi za
me ne zapert, kerega je nam Je-
zus perpravil, ino po kerem ste
vi meni naprejodixli. Jas bi mogel
sveto xiveti, qi oqem zveliqanje
zadobiti.

Jeli pa meni bo to mogoqo
vqiniti? O gvixno mi bo! zakaj
tudi vi ste bili slabe nature, ste

bili s' uloveujimi slabostmi obdani ludje, kak sem jas. Ja eni od vas so nekda pred svojoj pokoroj celo velki grexniki bili. Vi ste tudi na pogublenem ino nevarnosti punem sveti xiveli; vas dosti je bilo od mojega stana. Ja vi se ste dosti vekših skušnjav ino texav premagati mogli, kak njih je meni premagati potrebno. Pa ste nje skoz boxjo pomoju deno premagali. Kaj je vam mogoju bilo, to se zna meni skoz boxjo pomoju ino gnado mogoju biti, tak se znam jas sveti no zvelijan gratati.

Skoro vsi 'z vas so v' nisokem stani sveto xiveli, kak poboxni mestni ali dexelski ludje. Njihove imena so med nami ne znane, so se davno pozablene; ali pa v' knjigah xivlenja so one zapisane, no njihova uast je v' nebesah ob

telko vekša, ob kelko menje nje svet spozna ino v' qasti derxi.

Bog ne gleda na velke no dosti dobrih del, temuq na poboxno volo, kera telko dobrega, ino tak dobro vyini, kak ona premore. On daruje našo dobro volo, ino mójo, kero si mi vzememo, qi se ona ravno malo viditi pusti. Ne qudexi no posebno imenitne dela, kres kere se mi per dostih med vami zaqudimo, temuq vaxa boxja ino qloveqja lubezen, vaxa qista vest ino zvestost, vaxo celo volno podanje v' boxjo volo, vaxa ponixnost ino poterpexlivost — je vas svete napravila, ino tak bi se tudi mi kres tote qednosti ne bi samo quditi smeli, temuq bi nje mogli v' djanji dopuniti.

Le samo na tako vixo znam jas vas resniqno qastiti. Vaxe spo-

dobe bi mogle mene na vašo za-
 derxanje; vaši svetki bi mogli
 mene na nasledovanje vaših qed-
 nosti spomenuti. Kaj bi meni
 moja poboxnost ali zezavanje na
 vas hasnulo, qi se jas ne bi htel
 pomojati po vašem navuki sveto
 xiveti, kak bi se te jas mogel
 trogtati, ki bi enkrat k' vam v'
 nebesa prišel?

S' perjaznostjoj no z' lubeznoj
 vi na nas gledate, no niq bole ne
 xelite, kak da bi se mi skoro pri
 vas znajšli. To je vaša prošnja
 per Bogi za nas. Mi našo slabo
 molitvo z' vašoj zedinimo, kda mi
 vas na pomoq zovemo. Vaša
 razsvetlena lubezen nam per Bogi
 samo za to, ino za to naj bolšo
 prosi: da bi se pri nas vola boxja
 zgodila. — Vi tudi v' naših čas-
 nih potrebah nam per veqnem Bo-

gi za uasno sreuo ino xegen boxji,
za troxt, poterplivost, ino volno
podanje v' boxjo volo prosite.

O tak proste vi ali tudi za me,
da bode moja uast, kero jas vam
skaxem, tudi meni k' mojemi last-
nemi posveuenji pomagala; da
bom tudi jas enkrat vauega zveli-
uanja talnik postal skoz Jezusa
Kristusa Gospoda nauega. Amen.

K' svetemi kerstnemi patroni.

Sveti .....! Tvojo sveto ime,
kero sem jas per svetem kersti za-
dobil, mene spomeni, ki bi jas
tudi, kak ti mogel sveto xiveti no
zveliqan gratati. Za tega volo
sem jas kerst prejel. Sprosi meni
per veunem Bogi toto gnado, da
bom jas k' tebi v' nebesa prixel
skoz Jezusa Kristusa Gospoda na-
uega. Amen.

Molitva per sveti mesi za mertve.

K' začetki svete mese.

V' strahi boxjem, ino v' serqni ponixnosti se mi o Bog pred toboj znajdemo! Qi je xe praviqen pred tvojim obliqjom ne zadosti qisti, no pred tvojoj ostroj sodboj trepeqe; kak pa bode te nepobolxani, nespokorjeni grexnik pred toboj obstal? Qi xe duqe poboxnih, kak zlato skoz ogen, od svojih malih grehov morejo oqistene biti, kajti da niq neqistega ne zmore v' tvojo kralestvo priti; qi xe vsaki kakhte mali greh, more zbrisani no kastigani biti: kak pa bode te za nas! ti o vsegamogouni praviqni Bog! Z' xalostjoj napunjeni mi poteriamo na naxo serce, no spoznamo nax dug, naxe

velke no dosti fele grehe, no tebi pobolganje oblubimo. O Bog! smili se ti krez nas! Vzemi ti nas kakti tvoje zablodene, pa deno k' tebi nazaj podane otroke, drugoq v' tvojo milost! Ne dopusti, da bi sad tvojega terplenja no smerti, kere spomin mi zdaj derximo, za nas zgubljeni bil!

Tudi za pokojnih duše, posebno za naših lublenih ..... mi tebe za milost prosimo. Tebi mi nje priporoqimo o Bog! ker si ti tak njihov, kak naš Oqa. Ti nje bole lubix, kak mi, ti véx, kaj je njim potrebno, ino hasnovitno, ti boš njim naj bolša pomoq. Pa ti deno tudi naše lubezni prošnjo za nje milostivno gorvzemeš skoz Jezusa Kristusa Gospoda našega. Amen.

L i s t.

Na Tesalonikere. 4. p.

Brati! zavolo pokojnih čemo mi vas spomenuti, da se vi ne bi tak xalostili, kak tisti, ker zavupanja nemajo. Zakaj če mi verjemo, ki je Jezus vmerl, ino drugoy stanul, tak moremo mi tudi zagvisani biti, ki bode Bog tiste, ker so v' Jezusovi veri vmerli, tak gorzbudil, kak njega, ino nje k' sebi vzel. Ino te bomo mi vsikdar per Gospodi. S' totim obeqanjom se vi med soboj potroštajte.

Ali 'z razodenja Joanezovega. 14. p.

Jas sem z' nebes toti glas slišal: Zveličani so tisti, ker so v' Gospodi vmerli! Oni si zdaj počivajo od njihovega dela, ino njihovo djanje gre za njimi.

E v a n-

Evangelium Joan. 11. p.

V' tistem qasi je rekla Marta k' Jezusi: Gospod, qi bi ti bil tu bil; bi moj brat ne bil vmerl. Pa deno vém jas tudi zdaj, ki bode Bog tebi dal, za kaj ti njega koli prosix. Jezus je te rekel k' njoj: Tvoj brat bode gorstanul. Marta pa je njemi odgovorila: To jas dobro znam, da bode on na posledni sodni den gorstanul. Jezus je te rekel: Jas sem gorstanenje no xivljenje. Ker na me verje, bode xivel, qi je xe ravno vmerl; ino nieden, ker v' veri na me xivi, nebode na veqne qase vmerl. Verjex ti to? Ja Gospod! je rekla ona jas verjem, da si ti Kristus, Sin boxji, ker je na svet prixel.

O franje.

S' totoj troxta punoj veroj na-

punjeni se mi zedinimo z' molitvo
 ofra mešnikovega, ino priporoči-
 mo v' njo tudi duše naših lublenih
 pokojnih. Mi smo se z' njimi skoz
 zavezo duxnosti no lubezni ze-
 dinjeni, no oni z' nami. Oni so
 nam le naprejodisli, mi pa bomo za
 njimi šli. Enkrat pridemo vsi tvoji
 dobri otroci o Bog v' nebesah dru-
 goy vkup, kde je dosti prebivališ.
 Tam namenimo mi naše lublene
 ..... drugoy najti, no pri njih na
 veqne qase prebivati. — Či se mi
 zdaj krez njihovo smert xalosti-
 mo; či se bi mi nje radi pri nas
 meli, či smo mi xalostni, ki smo
 nje se davno zgubili, no se xmetno
 od njih loqili: tak je tebi toto našo
 'z lubezni xalostno obqutenje ne
 zoperlivo. Mi ja ne mermramo,
 kda mi zdihavamo. Naša vera nam
 da trošt, ino moq. Či mi ne bi

našim pobožnim perjatelom mira ino večnega življenja vozili? Oni so to svojo prestali, no so dopunili svojo opravilo na zemli, no si vxivajo svojo zasluxeno plačilo. Tvoja sodba je naj pravičnejša, ja celo kastiga, s' keroj ti nje očistix je za nje prava dobrota. Kaj ti včinix, je dobro včinjeno. Bodi tebi ofer naše lubezni, no podanje v' tvojo volo dopadlivi.

Sanktus (svet).

Sveti, sveti, sveti si ti naš Gospod, naš Bog! Za tega volo pa ti nemreš naj menšega greha pres kastige pustiti. Za tega volo ne premore nič nečistega v' tvojo kraljestvo priti, ne zmore tvojega svetlega obliqja viditi, dokliq je ne od vse grešne gnusobe očiste-no. — Ob telko več bi se mogli

mi ti duxe za vekšo čistost pomojati, ti se mi pred tvojim oltarom najdemo.

Jezus Kristus tvoj lubleni Sin, ti neduxen ti naj svetesi se je za nas ofral, da bi nas od vseh grehov odresil, ino nas tebi dopadlive napravil. On sam se je tebi kak naj čistesi ofer dal. Njegovo ofranje se zdaj na oltari na neker vavo vixo po njegovem noterpostavljeni ponovi. Tudi mi se tebi z' njim goroframo.

K' pozdigavanji.

O Jezus! ti si se krixati pustil, ti si naj špotlivešo smert prestal, ino vse to za našo volo, da bi nas zveličal. Tebi čemo mi ali xiveti no mreti. Tebi mi slišimo, naj smo mertvi ali xivi, zdaj no na večne čase. Amen.

O Jezus! ti si za nas tvojo sveto kerv prelejl, da bi nam skoz njo naše grehe dolzbrisal, ino nas očistil. Ne dopusti, ki bi ona za nas zapstojn prelejta bila, ne pusti nas nikdar pozabiti, kelko si ti za našo odrešenje terpel, kak močno zlo si ti našo dušo lubil! — O večna hvala bodi tebi za toto tvojo velko lubezen!

Po pozdigavanji.

O ti naš lubeznivi zveliqar! ti si tvojo xivljenje za nas dal, ti si tvojo sveto kerv za nas prelejl; ti si se za našo zveliqanje ofral, si nas od grehov očistil, ino nas z' Bogom Očetom zedinil. O kak nezrečeno velka hudobija more greh biti, da si ti, ker si ti ne nikdar niq hudega včiniš, zavolo naših grehov deno mreti

mogel! O to bi nas deno moglo
 k' serqni pokori, no k' pobolšanji
 našega xivljenja napelati! Ti si
 boxji pravici zadosti vqinil; pa
 mi moremo tudi sami telko vqi-
 niti, kelko je nam mogoqo. Vsa-
 ki greh more dolzbrisan gratati, qi
 ne na totem, pa na ovem sveti. —
 Za tega volo pa morejo duše v'
 ical za tiste grehe terpeti, kere
 so tu na sveti premalo spoznale,
 ali na nje premalo pasko mele,
 v' kerih so se ne pobolšale, no
 za nje zadosti sterpele. Tak qe
 tvoja pravica o Bog! imeti, no
 tvojo volo Vsegamogoqni mi v'
 qasti derximo. Pa tvoja dobrot-
 livost nam deno zavupanje da.
 Ti qeš tvoje otroke tu no tam skos
 qasne kastige le samo oqistiti no
 pobolšati; ti qeš nje vredneše
 dušnega zveliçanja napraviti. Ti

znaš, kaj se njim pomenka, za kaj nje serce boli, no kaj nje xalosti. Razveseli nje s' tvojim troxtom, ino pomenxaj njihovo terplenje. Pusti nje skoro tvojo obliqje viditi, kero gledati si oni kres vse drugo naj bole xelijo.

J a g n e b o x j o .

Jagne boxjo, zaklano za grehe sveta! oqisti nje s' tvojoj kervjoj! Zedini nje z' Bogom, skaxi njim milost, dopuni njihovo odrezenje! Daj njim veqni mir, ino nje od vsega odrexi, kaj se nje mantra, ino njim popunem zveliqanja vxivati ne pusti! Tvoja smert bodi njim ino nam veqno xivljenje!

Domine! non sum dignus.

(Gospod! jas ne sem vreden.)

Gospod! mi ne smo vredni zveliqanja, kero mi nam ino njim

xelimo. Naši grehi so nam na tem krivi. Ti se nam deno čas k' pokori, k' pobolšanji dodeliš. O kak skerbno bi mi tote dneve k' našemi haski obrniti mogli, da ne vemo, kak dolgo bodo oni terpeli! Tak dosti nagle smerti per naših perjatelj, ino znancih nas na to spomeni, ki se tudi z' nami zna tak zgoditi. Pred tim nas cveteča mladost, pred tim nas stalno zdravje ne obvarje. Ti o Jezus ja sam praviš! ki boš nas ob takem časi zvat prišel, kda mo se mi tebe naj menje dočakali. Mi bi ali mogli vsikdar buditi, no perpravleni biti, tebe gorvzeti, no se pred toboj kakti našim sodnikom znahti. Napuni naše serca z' hasnovitnim strahom pred tvojoj ostroj sodboj, da se se mi našega zasluxenega pogubljenja zognemo,

ino dušnega zveličanja, ker o smō
 xe tak dostikrat po nemarnem za-
 pravili, talniki postanemo!

K' konci.

Tak bode tebi o Bog! naša
 molitva za pokojne dopadljiva, ino
 nam samim hasnovitna, ųi mi skos
 to na naše lastne boge duše pasko
 mamō, ino se za našo večno zve-
 ličanje skerbimo; ųi mi per tem
 na naše zraven brate v' njihovem
 terplenji na zemli ne pozabimo,
 kerim ųe mi sami pomagati zna-
 mo, ino njim našo milostivno serce
 v' djanji skaxemo. Te se znamo
 mi tvojega smilenja troštati, ki
 boų ti nas enkrat z' našimi pobox-
 nimi perjатели, no ze vsemi tvo-
 jimi svetniki v' nebesah vkuppriti
 pustil. Amen.

Zahvalni spomin na pokoj-
ne starše, dobrotnike,
no perjatele.

O vi ljublene duše! vam se jas
že zdaj po vaši smerti za vse vaše
dobrote serčno zahvalim, kere ste
vi meni skazale. Bog vam naj v'
nebesah vašo lubezen ino zvestost
večno poverne, no vam naj vašo
mójo no skerb s' qistim veseljom
za vse dobrote plati, kere ste vi
na zemli vqinile!

Jas neqem, ki ble vi vaše
dobrote meni kakti nezahvalnemi
skazale. Jas qem vaše dobrote k'
dobremi obrnuti, no vas skoz mojo
dobro zaderxanje, no skoz dopu-
nenje vaših lepih navukov razve-
seliti; qem moje hudobne dela,
kere so vas tak dostokrat razxalile,
pobolxati, ja tudi, qi ste vi mo-
rebiti 's prevelke lubezni k' meni,

ali po plovevji slabosti, kaj pre-
 grešile, ali zamudile, kelko pre-
 morem, zategnuti, no pobolšati,
 jas vem vse mogočo včiniti, kaj
 vam koli k' trosti no veselji slu-
 xiti zna.

Vi ste vašo lubezen za me
 tudi na ovi svet soboj vzele. Vi
 se zdaj za me skerbite, no prosite.
 Pa tudi jas nečem na vas poza-
 biti — v' moji molitvi, v' mojem
 celem življenji. Pusti nas o Bog!
 enkrat veselo vkuppriti, no na
 večno v' tvoji lubezni vkup-
 ostati!

„Sveta ino hasnovitna misel
 je za mertve moliti,“ pravi sveto
 pismo 2. Makkab. 12 ; sveta ino
 Bogi dopadliva skos vero ino lu-
 bezen; sveta za nas sama, da nas
 spomeni za našo lastno zveličanje
 skerbeti. — Kak ti za pokojne

molix, tak oni za te molijo; ino
Bog oslixa molitvo lubezni.

Hasnovitno spomnenje na smert

per mertvevki kapeli na pogrobji.

Človek! premisli, da si ti s' pra-
ha, ino da boš se drugou v' prah
spremenil.

Tak meni tu mertvi pravijo,
ino mi postati velijo, da bi se jas
modrost xivljenja vuqil.

Tu si poqivajo moji lubleni
zraven kristjani (starxi no starov
starxi), no zna biti bom še si tudi
jas enkrat tu poqival. O kelko
mojih mlajxih perjatelov ino znan-
cov sem jas xe k' pokopi sprevo-
dil! Oni so meni naprejxli, no
mi na znanje davajo, ki bom jas
še perle, kak se troxam, za nji-

mi prišel. Moja mladost me pred smertjoj ne obrani. Njena kosa roxe tak dolkosi, kak suho travo.

Tote sperhnjene kosti, no tote mertvevke glave so nekda to bile, kaj je zdaj mojo telo, ino kaj so one zdaj, na to bode tudi enkrat mojo telo prišlo.

Kdo premore na njih zdaj spoznati, kaj so one nekda na sveti bile? Kaj je te njim od njihove lepote, moqi, prestimanja, ino od posvetne imenitnosti preostalo? — Gnila perholad ino k' slednemi za eno pevico praha.

Ali pa to nebo vsikdar tak ostalo. Kak semensko zerno na njivi stuhneti more, qi 'z njega ce novo za xetvo zrasti, tak perhnijo tu tela do dneva gorstajanja, do sodnega dne. —

Tu je resnično njiva boxja,

na keroj semen za nevmerejočnost
cimi. Tu še de nekda dosti xetve.
Angeli boxji bodo praviyne kakti
snopje vkup brali, no v' nebeski
skeden spravili; hudobne pa bo-
do kakti drauje v' ogen vergli.

Ti o Jezus! ker si ti nekda v'
grobi lexal, pa si 'stistega drugou
gorstanul; ker ti zdaj veyno xiviš,
ino veyno xivljenje daš: ti meni
gnado daj, da bom jas na totem
sveti tak xivel, ki bom enkrat
per mojem gorstanenji vreden v'
nebesko kralestvo priti! Amen.

* * *

*Lublina mladost! glej, da se
zadosti rano ino rada s' smertjoj
spoznaš, ki se ti nje nebode bati
trebalo, kda bode ona prisla. Ja,
ti boš te ob telko veselesa xive-
la, yi ti tak xiviš, ki si k' smerti
vsikdar perpravlena.*

Kda ti koli per pogrobji ali mertveyki kapeli mujmo grev, tak vsikdar za mertve no za te moli, da bi premogla tak xiveti, ki bi znala enkrat sreyno mreti.

Spokorjenje.

Či si ti nesreyno imel v' smertni greh padnuti, tak ti ja ne zamudi tvoj greh seryno zgrivati, no pri prvi priliki skos sveti sakrament pokore se z' veynim Bogom pa drugoy zediniti, yi duxe ti s' pokoroj odnasas, ob telko veksi kvar si napravis, ob telko vey ti zgubis; kajti da te krez duxe, da bole globoko v' grehe prides, xmeye stane pokoro vyiniti. Vsaka vura je za te zgublena; ino Bogi je ne niy dopadljivo, kaj ti koli vyinis. Ti

celo bluzi jame tvojega pogubljenja stojis. Niy je ne bole straxnega, kak milost boxjo zaniyavati, veynega Boga zapustiti, no njegovo gnado zgubiti! — Ne zamudi ali se za milost boxjo poskerbeti, yi si xelis kastigi veyne praviynosti oditi!

Pa yi ti ravno ne bi smertnega greha nad soboj mel; tak si deno gvisno ne prez malih grehov, tudi tiste si obxalivati, no za nje zadosti vyiniti duxen. Kajti da tudi mali ali odpustlivi grehi so boxjo razxalenje, ino yloveka po yasi v' smertni greh zapelajo, yi se njih ne ogible. Sveti sakrament pokore zna tebe pred tim obvarvati. — yi bole gosto k' spovedi grex, ob telko lexi se na vse grehe spomnis, tvojo vest oyistis, ino se pobolsas.

Samo padnuti znaš ti sam, pa stanuti ne premoreš sam brez božje pomoči. Tak zayni ali svetega Duha za razsvetljenje prositi.

Ti vsegavedejoči večni Bog! tebi sem jas celo znani, ti vse moje misli vidiš, ti mene bolje spoznaš, kak se jas sam poznam. Pred tobaj se jas ne zmorem skriti, ali se za pravičnega derxati, kak resnično sem. Ti boš mene enkrat po resnici, no pravici, ne pa samo po videnji sodil. Od vsake nič vredne besede bom jas tebi mogel rajun položiti. Kak bom jas pred tobaj obstal? — Zdaj še ti meni jas pustiš, ki še se jas sam obsoditi, no tvoji ostri sodbi oditi znam.

Jas morem deno prav zeznati,

kak je z' menoj, jel sem jas bolši ali lagodneši postal — kaj se jas dočakati smem, ino v'čem se se pobolšati znam. Totega imenitnega opravila jas nesmem kakhte opraviti; meni je na tem naj več le-xočo, da se ono prav zgodi. Ali pres tvoje mogočne gnade, moj Bog! jas nič ne premorem. Vixaj no poterdi mene o troštär sveti Duh!

Grehe premislavati

bi ylovek z' naj vekšoj skerbjoj mogel; kajti da se nemre yisto spovedati no pobolšati, yi se ne spozna, kelko ino na kako vixo je gresil. Na tem zna naj perle zamudeno biti. Lastna lubezen se spegla boji, vtraglivost pa móje. Ti pa se tega ne stravi, yi ti tvojo dušo resnično lubiš!

Pitaj sam sebe, no poslušaj zvesto, kaj tebi tvoja vest odgovori. Kak sem se jas v' mislah, v' besedah, v' djanji no popušenji zaderxal

proti Bogi?

Kak sem jas mojo zadno spoved ino pokoro opravil? ino kak sem mojo naprejvzetje, ino mojo obeyanje zderxal? — Sem jas od tistega yasa veykrat na veynega Boga zmislil? moje juterne no veyerne molitve zvesto opravil?

yi sem jas ne na moji sveti veri kaj dvojil? ali prazno vero imel?

yi sem jas ne nikdar krez Boga na tihem, ali glasno mermral? sem ne njegovo sveto ime, ali druge svete reyi neyastitlive vyinil? sem ne persegal, preklinjal?

Kak sem jas sveto mešo, predgo ino kersanski navuk poslušal? ino s' kerim haskom? — Či sem jas ne veykrat v' cirkvi nepotrebno okoli gledal, rastrosene misli mel, z' drugimi gupal, druge v' molitvi mésal, no njim pohujšanje daval? — Kak pa se sem jas razvi tega nedele no svetke dopernesel ino svetil?

Kak sem se proti mojim blixnim zaderxal.

Sem se jas mojim starsom — vuyenikom — ino naprejpostavljenim ne proti stavil, sem jas proti njim ne laxliv ali nezahvalen bil?

Či sem jas ne veykrat velke yemere, sovraxtvo ino nevoslivost krez druge v' mojem serci redil, sem ne veselje mel, či se

je drugim kvar zgodil, sem njih ne kaj po krivici duxil? Kak dolgo je to terpelo, ali se morebiti zdaj terpi?

yi sem se jas ne krez druge prevzetno pozdignul, nje zaniyaval, ino k' spoti postavil?

yi sem si ne z' drugih norca delal, ino nje z' lagodnimi besedami razxalil?

yi sem nekomi na njegovem dobrem imeni kvar delal, njega po krivici toxil, ino per drugih ob njegovo postenje spravil? —

yi sem ne take reyi razglasil, kere bi velko vey zakriti mogel? sem ne rajsi lagodno, kak dobro krez druge guyal? kak pa bi se te meni dopadnulo, yi bi se meni tak zgodilo? kak yem jas za toti kvar pogoditi, na kerem sem jas krivec?

Či sem jas ne nikdar laxlivo
guyal, koga znoril? v' kerih
reyeh? ino za kero volo? Sem jas
ne skoz mojo predostiguyanje,
skoz mojo terdoglavnost nemir,
svajo, ino sovraxtvo med ludmi
napravit?

Či sem se ne rad sam z' dru-
gimi svajuval, ino z' njimi celo
tergal?

Či je ne moja duxnost bila
se drugim bole dopadlivi skaxu-
vati, njim rajsi odpustiti, no se
z' njimi lepse pogajati?

Či sem jas ne nikdar niy vkrad-
nul, ali pokvaril, sem ne nikdar
k' hudemi pomagal, ali tisto za-
tajil, kaj bi zabraniti mogel?

Či sem si jas ne na tihem sam
playilo vzel? za kero volo, ino
na kako vixo?

Či sem jas ne skoz mojo ne-

marnost drugim kvar napravil?
 — *Či sem jas ne komi pohujsan-*
je daval? sem ne nikoga v' greh
zapelaval — skoz nesramne guye
no pesmi, skoz nespodobno ob-
layilo, ali drugo nedostojno te-
lovno zaderxanje, skoz bodi kak-
se navuke, skoz mojo dopadlivost
ino veselje z' lagodnimi reymi?
skoz muyanje per takih reych,
kde bi guyati mogel, ali skos
k' cojgledanj hudega, kero bi ne
smel dopustiti?

— *Či sem ne nikoga od dobrega*
proy derxal?

Kak sem se jas proti sa-
memi sebi zaderxal.

Či sem jas ne mojo duso z'
neyistimi mislami, no poxelen-
jom sam rad ognusil? — Či sem
jas ne kaj takega guyal, rad

poslušal, vidil ali celo vyinil ino dopustil, kres kaj se zdaj pred Bogom ino soboj sramuvati morem — yi bi ravno samo Bogi no meni znano bilo? yi sem jas ne se zdaj v' taki blixni priliki no nevarnosti?

yi sem se jas ne pogubil, ino oslabil skos prevelko jed ino pitje, skoz nepotrebno napinjanje telovne moyi, skos prevelke yemere, skoz nespodobno prevelko neyistost mojega xivota?

yi sem jas ne skos xpil — gizdost — ino druge nepotrebne reyi mojo premoxenje zapravit, kero se bi mi nekda v' mojih potrebah dobro sluxiti znalo?

Sem jas dozda j meni no Bogi na yast xivel, sem se za mojo prihodno sreyo skerbel? ali sem skoz mojo lagodno zaderxanje
sam

sam sebi kvar delal? — Sem jas dobro, sem proti Bogi mojo duxnost vyinil? ali sem samo zavolo mojega lastnega posvetnega haska, zavolo posvetne yasti, samo zavolo videnja, ali samo za tega volo vyinil, da sem vyiniti mogel? —

— Sem jas samo is slabosti, 'z naglosti — ali sem sam rad z' naprejuzetjom proti opominjanji moje vesti gresil?

— Sem jas moj doperneseni greh kyasi obxalival, ino pobolsal? ali sem si ne celo niy 'z njega napravil, ino skoro drugoy vyinil? ino kelko krat? — morebiti celo s' totim prevzetnim mislenjom: Jas se znam xe drugoy spovedati?

V' keru reyi sem te jas naj lagosi? ker moj greh je naj veksi,

kerega sem se xe naj veykrat spovedaval? v' kerega naj hitrej padnem, keremi se naj bole braniti ne premorem, ker me v' druge grehe zapelava, ker mi naj bole na serci lexi, ker mi naj veykvara za mojo prihodno sreyo napravi?

Kaj meni ljudje naj bole pogovarjajo, ker mi me poznajo, posebno moji sovraxniki, ker so bole krez me kak drugi? kaj se jas 's tega vuyiti znam? —

Yi oni nemajo prav? kaj pa bi jas od drugih mislil, yi bi moje falinge nad soboj meli — yi bi jas njim v' njihovo serce viditi mogel?

Kaj bi mene naj bole per serci bolelo, ino xalostilo, yi bi jas zdaj mreti mogel? —

Ne prenagli se prevey s' totim

*pitanjom, temu y poukaj na re-
sniyen odgovor tvoje vesti. y
bolse ti tvoje grehe spoznav, ob
telko bole seryno bos nje zgrival.*

K' obudenji grivinge kres
smertne grehe.

*Premisli: Kaj si ti vyinil?
Ti si gresil proti razumi, dux-
nosti, vesti no pravi veri — si
zapovedi boxje prelomil, njegove
svete dari no opominjanja zani-
yaval. Na njegovi sveti voli, no
na njegovem dopadenji je tebi
ne niy lexoyo bilo, ti si se od
Boga proy obernul, ino si se gres-
nem poxelenji prekpustil. Greh
je ali gerda nezahvalnost ino ne-
pokornost proti tvojem najbolse-
mi Oyeti, je zaniyavanje najvekse
dobrote, no se po pravici razxa-
lenje boxjo imenuje.*

Premisli, kak nespametno ino gerdo si se ti zaderxal, kaj za kastige si vreden; da si ti z' vedenjom, ino z' voloj — proti tak dostim duxnostam, ino opominjanjam k' dobre mi — tak dostokrat — morebiti celo prevzetno na milost boxjo gresil. Take reyi greh poveksajo. —

Kaj pa mas ti od vsega tega za hasek? Kaj bos dale naprej — kaj bos na smertni posteli — kaj bos na ovem sveti za hasek imel? — Kakso je za greh playilo? — Sramoxlivost, ino bridka xalost — dosti sorte yasna ino veyna nevola. Greh po navadi yloveka xe na totem sveti kastiga; greh je naj veksa nesreya na sveti. Ti mores tvojo kratko gresno veselje drago platiti; na toto nespodobno veselje pride vekso, dugo,

ja veyno terplenje. — Kak strašno ino kak daley se dostikrat nesreča od enega samega greha rasirji. Kdo premore kvar zrayuniti, no zategnuti, kerega zapelavanje, hudi navuki, nesramni guyi, no blixnega ogovarjanje napravi!

O kak si se ti skor greh sam pogubil, pohujsal, morebiti ob zdravje, srečo ino dobro ime spravi! — Ja celi svet tebi ne premore zgubo tvoje neduxnosti, dobre vesti, dusnega mira, gnade no perjaznosti boxje, no tvojega veynega zveliyanja zategnuti!

Kaj bode se s' toboj per sodbi boxji zgodilo? Kaj za veynost na te yaka? —

Nebesa so vsem neyistim na veyno zaperte. Oni terpijo v' veynem pogublenji, no preklin-

jajo v' grozni caglivosti svojo gresno poxelnje no djanje. Tam bi xe tudi ti bil, yi se Gospod Bog ne bi kres te zesmilil, ino na tvojo pobolsanje yakal. Ja k' temi se on tebi zdaj svojo gnado ino zveliyanje skoz Jezusa svojega Sina ponuja, ker je tudi zavolo tvojih grehov terpel, ino vmerl.

Poglej na krix tvojega odrešenika, ino spoznaj, kak velki so tvoji grehi — no kak velka je njegova lubezen k' tebi! Pa se tvojega serca to zdaj ne vmeji?

Zgrivaj se, no moli s' zgublenim sinom:

Oya! jas sem grezil. — Mene je sram, ino mene grivajo moji grehi, moj xpot ino moja nevola. Jas sem ne veq vreden se tvoj

otrok imenuvati. Ali pa ti še moj Oča ostanem, ino vzemem tvojega zgubljenega otroka, kak hitro se on spokori, 'z lubezni v' tvojo milost nazaj. V' ponixnem zavupanji na besedo ino zasluxenje Jezusa mojega zveliqara prosim jas tebe o Bog za tvojo milost! Odpusti še meni zdaj moje grehe; bodi meni grešniki milostiven! —

Ne samo 'z boječnosti pred zasluxenoj kaštigoj, temuq 'z lubezni k' tebi, ti naj vekša dobrota! jas greh sovraxim, kakti naj vekšo hudobijo, ino se njemi na vsikdar pred toboj, o Bog! odpovem, posebno totemi . . . . ., keremi sem jas naj bole podverxen. O da bi jas mogel to hudo nedopernešeno, ali drugoq dobro napraviti! Da bi jas mogel zgubljeni čas nazaj zezvati; bi rad htel mojo xivljenje

za to dati! — Od zdajnega časa pa čem jas rajši mreti, kak kda več grešiti — rajši naj vekšo xmečo včiniti no terpeti, tudi vsega naj lublega se znebiti, kak se v' nevarnost podati, tebe drugo razhaliti.

Da jas hudega, kero sem včini, ne premorem več zapraviti, tak pa čem za tisto tak dosti dobrega včiniti, kak je meni le mogočo, čem vse, kaj sem zamudil, s' telko vekšoj skerbjoj drugo za-tegnuti. Či sem jas drugim pohujšanje dal; tak njim pokazati čem, ki sem se spokoril. Či sem komi kaki kvar napravil, ali ga razhalil; tak čem njemi vse povernuti. Kak si jas xelim, da bi ti moj Bog meni odpustil! tak tudi jas vsem tistim serčno odpustim, ker so mene razhalili. Z' grešniki

čem jas poterplenje, no z' nesrečnimi smilenje meti — čem milostiven biti, kak si ti o Bog milostiven!

S' ponixnostjoj se jas v' časno kastigo mojih grehov podam, da ti meni večno kastigo smileno odpustiti češ. Kastigaj ti mene moj Oča, qi moja lastna pokora tvoji pravičnosti ne zmore zadržati včiniti, no mene pred vekoj nesrečjoj obvarvati. Za mojo nemarnost si jas morem zasluxeno terplenje no bridko občutenje skušavati. Mojo hudo poxelenje ne sme pres kastige ostati. Le daj, da bode meni pokora, kero mi ti naloxiš, tudi hasnovitna, da bode meni k' resničnem pobolšanji. Oglej se o Bog! na toto mojo grivingo zavolo tvojega Sina Jezusa z' milostjoj, no poterdi mojo slabo dobro volo. Amen.

Grivinga krez male ali od-
pustlive grehe.

Tak se pravijo tisti grehi,
kere ylovek vey 'z naglosti, kak
z' naprejvzetjom, ali kere on v'
malih reyh vyini.

Tudi toti morejo seryno zgri-
vani biti, kajti da se Bog skoz
nje razxali, da oni njegovo lu-
bezen ino gnado pomensajo, ja
xe dostikrat, kda se se ylovek
bluzi ne trosta, smertni greh 'z
njih postane. „Ker je per malih,
tisti je tudi per velkih reyh ne
zvesti,“ pravi Kristus. 'Z malih
faling, 's kerih si ylovek niy ne
napravi, hude navade postanejo,
ino dostikrat velke pregrehe. —
yi se ti samih malih grehov spo-
vedavas, pa prez grivinge, pres
pobolsanja; tak tvoja spoved niy
ne vala.

Premisli to dobro, ino moli z'
xalostnim sercom:

O moj Bog! kak slab, kak nevolen, kak z' dostimi grehi obdani se jas pred toboj znajdem! kak vtraglive sem jas v' dobrem premislavanji no molitvi! kak nemaren sem jas v' dopunenji mojih duxnosti, no v' dopernaxanji dobrih del, qi one mene xmetno stanejo! — kak pres vse skerbi no mislenja v' mojih guqih no djanji — kak rastroxeni v' mojih mislah; kak qemerem v' mojih krixih ino texavah — kak neperjazen ino terdoglaven! — kak prevzeten sem jas v' celem mojem zaderxanji! — Kak dosti grehov sem jas pa drugoq vqinil, kres kere sem xe dostikrat grivingo obudil, kerih sem se spovedal, ino se pobolxati oblubil! — Kak malo

dobrega: jas z lubezni k' tebi
vjinim, kak ti o moj Bog meti
uex!

Kak nezahvalen sem jas tebi
za tak dosti gnad! — Kak glo-
boko bi jas xe v' grehah zakopani
bil, qi me ti ne bi pred njimi ob-
varval!

O moj Bog, ino moj Gospod!
iz grunta mojega serca zgrivam jas
vse moje pa drugou vjinjene
grexne stopinje, vso mojo nezves-
tost, ino vso mojo nemarnost.
Odpusti xe meni pa zavolo tvoje-
ga Sina Jezusa! Jas uem ob telko
bole ponixen, bole priden ino
zahvalen biti, se uem pole skerbno
ysega varvati, kaj je tebi ne do-
padlivo. Poterdi mene v' totem
dobrem naprejevzetji. Amen.

Naprejvzetje,

kero je per grivingi potrebno, se more kres vse grehe rastegnuti, posebno pa kres tiste, kerim si ti naj bole podverxen. Premisli: kaj tebe naj veykrat v' grehe zapela; kda, kde, no za kero volo si ti v' grehe padnul; koga se ti ali pred vsem varvati, no kaj ti vyiniti mores; na kaj mores pasko meti, no kaj za pomoyi nucati. S' totim terdnim naprejvzetjom idi te

k' spovedi.

Potoxi se resniyno, ino ponixno, kakti pred Bogom tvojim sodnikom — prez nazajderxanja, prez zgovarjanja; — ovayi se nemres odpusenja grehov trostati. — Samo kres to se sramuj, ki si greh vyinil; ne pa kres to,

se njega pred mesnikom kakti namestnikom boxjim ponixno ino yisto spovedati, od kerega si zagvisani, da oni spovedanega greha nikomi ne povejo, da oni s' toboj smilenje majo, ker tebi pomagati ne zmorejo, yi se ti resniyno ne spovés. Xe sama tota sramoxlivost je hasnovitna pokora, ino bode tebe na den posledne sodbe boxje od dosti vekse sramote odresila.

Odkri njim tvojo vest, ino se k' njim zavupaj kakti tvojemi vajvodi, — dusnemi vrayniki no sodniki. Yi bi oni ravno zapotrebno spoznali odvezo grehov nazaj poderxati, kak dolgo se ti resniyno ne pobolsas — tak oni to 'z duxnosti k' tvojemi pobolsanji vyinijo. Kaj bi tebi tudi njihova odveza hasnula, yi ti ne bi resniyno od

grehov odvezan bil? Ostani per spovedniki, ker tvoj dušni beteg xe poznajo, imej celo tvojo zavupanje — se tudi te k' njim, yi bi ti pa tak nesreyen bil, drugoy v' stare grehe padnuti.

P o s p o v e d i.

Zahvali se veynemi Bogi ponixno za njegovo milostivnost, ponovi tvojo dobro naprejuzetje, no oblubi nje zderxati. — Vzemi si k' serci, kaj so tebi spovednik povedali, ino vyiniti veleli, no si veykrat na tisto zmisli. — Spomni se na besede Kristusove: „Bodi potrostan moj sin! (moja yi!) tvoji grehi so tebi odpuseni. Hodi no ne gresi vey, da se tebi kaj hujsega ne zgodi.“

*

Ob kelko globle si ti v' grehih zakopani, ob telko xmeye, no z'

veksoj mójoj se ti pobolsax: pa ne misli, ki ti ne bi mogoyo bilo, tvojo hudo navado dolpoloxiti, tvojo moyno k' hudemi nagnenje no poxelenje strahuva-ti. Le premisli: to se zna; to se more zgoditi! Bog, ker niy nemogoyega ne xeli, ker tvojo slabost pozna, ino tebi pomagati ye, on veli, da se ti znax pobolsati, on ye tebe pobolsanega meti. — Ne zgovarjaj tvoje vtraglivosti, tvoje nemarnosti s' ylovejjoj slabostjoj. ylovek skoz boxjo pomoy vse premore, yi on le resniyno ye.

Le na Boga vsikdar vekso zavupanje mej, kak sam na se. Le prejeta boxjo pomoy zvesto k' dobre mi oberni; tak bos nje vsikdar vey zadobil.

Ne bodi caglive, yi te pobol-

sanje xmetno stane. Podaj se,
 yi'z naglosti kaj zagresi, le k'
 veynemi Bogi, prosi ga za gnado
 ino pomoy, ino mej dale naprej
 sam na se bole pasko, bodi bole
 ponixen. Le sam rad nikdar ne
 gresi, sam per sebi tak ne misli:
 „Samo toti krat se bom gresil.“
 — O samo toti eden krat tebe
 daley nazajpostavi; ti bos skoro
 drugoy gresil. — Ti bos, yi duxe
 no duxe slabesi, tak da bos k'
 slednemi na tvojem pobolsanji
 dvojil, ino bos drugoy pres vse-
 ga straha dosti vey grehov do-
 pernesel, kak poprej.

Ponovi vsaki den tvojo na-
 prejuzetje v' molitvi, no pitaj
 na veyer sam sebe, kak si nje
 zderxal. — Prosi tvoje dobre per-
 jatele, naj te oni spomenijo, yi
 bi se ti spozabil. Vari se nevar-

nosti, kde pa se nje zognuti ne premores, tam pa se njoj moyno proti postavi. Perkrati si tudi neko dopuseno veselje, tak bos ti lexi gresno poxelenje premagal. Vzemi si mójo, no stavi se per vsaki priliki hudemi nagnenji hudim xelam skerbno proti.

Ne dopusti tvojemi jeziki, tvojim oyem ino vuham, ja ne dopusti vsem tvojim pouutkom vsega, kaj si oni poxelijo. Delaj ti s' tvojimi pouutki, s' kerimi si xe tak dostikrat gresil, le pokoro, le yednosti z' njimi doperasaj, kak sveti apostel vuyi. Rim. 6.

yi ti vse to zvesto zderxis, tak so to naj hasnovitnese dela pokore, kajti da one k' tvojemi zadosti vyinenji, k' trojemi pobolsanji sluxijo. To je tudi tisto,

kaj se pravi: sam sebe dolpotalaxiti, no svojo telo v' strah jemati, keró duxnost nam kristjanstvo gornaloxi.

Tvoja mója ino opravilo — tvoj krix ino terplenje — ja vse, kaj tebe koli xmetno stane, vse to, yi ti to 'z lubezni k' Bogi vyinis, ino terpis, yi ti njemi to gorofras — vse to tebi k' dolzbrisanji tvojih grehov, k' tvojemí pobolsanji sluxi.

Pokoro ino pobolsanje tvoje-ga xivljenja si ti ne postavi kakti xalostno rey naprej! temu y to je zedinenje z' Bogom, to je tvojo dusno ozdravljenje, ja to je pre-rojenje k' novemi xivljenji. O kaj za veselje box ti obyutil, yi max ti mirno vest, yi se troxtati smex, da se v' gnadi no lubezni boxji znajdes — yi se ti skos vsako

premaganje hudega moynesi poyutis, ino lexi vso nagnenje k' gresnemi poxelenji strahujes!

Kak dosti dobrega se ti znaš vyiniti, yi ti xe zdaj kyasi zaynes! — Le zayetek pokore je naj veksa xmeya, kera skoz odnasanje yi duxe veksa postaja, skoz dopernasanje pa lexesa grajuje. — O kaj za nezreyeno zgubo ti mas, kaj za velki kvar se tebi zgodi, yi ti s' pokoroj duxe odnasas! — Kak je tebi mogoyo, ki se ti za tvojo veyno zvelijanje bole ne skerbis, temu y tak lahko vsoj negvisnosti prekpustis!

Perpravlanje k' obrejuvanji.

Naj prestimaneso zagvisanje grehov odpusenja je vxivanje svetega resnega tela, kero je Jezus iz lubezni k' veynemi spomini no-

terpostavil, da je on svojo meso ino svojo kerv dušam za spixodal, da bi se s' ylovekom celo zedinil. „Vzemte no jejte! to je mojo telo — to vyinte k' mojemi spomini!“

Vzemi si to k' serci kristjanska duša! premisli, kaj je Jezus za te vyinil, ino terpel — do krixne smerti! Spoznaj, preyudi, no yasti neskonyano lubezen, kera tebi ne premore vey dati, kak sama sebe. Tvoj Bog ino Gospod k' tebi pride. Perpravi se zvesto, da njega vredno premes.

Či si si ti prav na tvoje grehe zmislil, yi si nje seryno zgri-val, ino se njih spovedal, da ne bi nevreden k' boxji mizi vel, ino sam sebi tvojo sodbo zavxil; tak idi s' ponixnostjoj no s' terdnim zavupanjom k' mizi gnade

*boxje, no premi kruh veynega
xivljenja. Vera tebi povej, na
kaj ti zavupati, no lubezen,
kaj ti vyiniti mores.*

Molitva pred obrejuvanjom.

Zdaj pridem jas ali moj Jezus!
k' tvoji sveti mizi, k' keroj si ti
nas iz lubezni noterpovabil. Jas
spoznam, da jas k' tvoji mizi grem,
ouitno, da jas na te verjem, qi
te ravno ne vidim. Jas verjem na
tvojo resniqno besedo, da jas te-
be samega premem s' telom no z'
dušoj, s' kervjoj no z' mesom,
s' qloveujoj no boxjoj naturoj, kak
si ti nekda na kixi za nas kerv
prelejl, ino zdaj v' nebesah xivix
ino kralujex. Qi menje jas toti
qudex tvoje lubezni zastopiti pre-
morem; ob telko vekxa je gnada,
kere jas talnik postanem.

O kaj se jas od tebe vse, moj naj dobrotliveši zveličar! troštati znam, ker si se ti za moje grehe Očetni nebeskemi ofral, ino mene na tako vixo z' njim zedinil, ker si ti tvojo telo naj špotliveši krixni smerti prekdal — ino zdaj za špixo moje duše, no za zagvišanje veqnega xivljenja daš! Či sem jas bole nevolen, ob telko terdnej jas na tvojo milost zavupam.

Ino kak qem jas tebi tvojo nezrečeno lubezen povernuti? — Kaj te jas kde vqinim, kaj te jas terpim k' zahvali za vse tisto, kaj si ti za me vqinil ino terpel? — Jas bi tebe mogel, kak spokorjena Magdalena, ob telko veq lubiti, ob kelko veq si ti meni odpustil, ino dobrega vqinil! Ali pa, kak se jas morem sramuvati! Kaj qem jas druga, kak se xalo-

stiti, da tebe tak malo lubim, ino xeleti, tebe ūi duxe veq lubiti, ti moj naj bolxi, naj lubeznivexi zveliqar! Vujxgi ti v' mojem serci ogen tvoje lubezni skos toti sveti sakrament.

Ti gledaš na dobro volo, ūi je ona ravno slaba. Ti nam daš k' poterdenji kruh veqnega xivlenja, ino nas vse s' totimi besedami zoveš: „Pridte vi vsi k' meni, kerl vi pod xmeūoj vaſih krixov ino texav zdihavate, no jas vas ūem razveseliti!“ Tudi jas sem duxen zdihavati, no pridem ali, da ti mene zoveš.

Gospod! jas ne sem vreden. Ali pa tvoja milost je vekša, kak moja nevrednost.

Gospod! jas ne sem vreden, ki bi ti pod mojo streho ūel. Pa ti tudi k' grešnikom prideš, ino

ino pustis v' njihove hiše zveličanje priti.

Gospod! jas ne sem vreden. Pa le reči eno samo besedo tvojega smilenja; tak bode moja duša zdrava postala.

Tvojo sveto telo obvari, poterdi no posveti mojo dušo k' veqnemi xivljenji!

P o o b r e j u v a n j i .

Jezus! ti si pri meni! — ti si moj, no jas sem tvoj — moj Gospod, ino moj Bog! — Jas tvoja naj slabša stvar tebe molim v' moji naj vekši ponixnosti no strahi boxjem ze vsemi angeli no svetniki.

Čast daj moja duša, čast daj Bogi vsegamogonemi, no ne pozabi na veqne čase na milost, kero je on tebi skazal! — Tvoja

lubezen o Gospod! je meni nič
več ne mogla dati, nič več vpi-
niti. — Kak vem jas ali tebi, o
Jezus! tvojo lubezen povernuti!

Mojo serce, ja celo moje serce
več ti meti. — Kak si se ti za me
celo ofral: tak se tudi jas morem
tebi celo podati; le samo tebi xi-
veti, ker si ti za me vmerl. Ne
več stari človek, temu ti mo-
reš v' meni xiveti, da si se ti z'
menoj zdaj tak celo zedinil. Tvojo
podvujenje, tvojo zaderxanje,
tvoj duh svete lubezni, naj vse
moje misli, besede no djanja vixa.
To bodi moja zahvala, to bodi
sad moje poboxnosti.

Per tvojem svetem teli no
kervi jas tebi zvestost oblubim,
ino ponovim dnes drugojo mojo
kerstno oblubo. Jas se odpovem
hudemi duhi, vsemi njegovemi

djanji, vsoj njegovi gizdosti, vsemi grexnemi veselji, vsemi nevarnemi pajdastvi no vsemi zapelavanji v' grehe. Jas vem vse moje duxnosti zvesto dopuniti, vse zvesto zderxati, kaj sem jas per spovedi obeqal.

Da je lubezen tvoja naj vekxa, naj imenitnéxa zapoved, ino znamenje pravih kristjanov; tak vem jas tudi vse ludi lubiti, kak si ti nas lubil, njim odpustiti, kak si ti odpustil — tudi za moje sovrxnike prositi, kak si ti prosil. Tak vem jas gledati mirnost obderxati — poterplivost ino ponixnost skaxivati — perjazen, ino posluxejoqi biti — zagovoriti pomagati, dobro vqiniti, kde no kelko mi je le mogoyo. Zakaj jas sem ja dnes xpixo kristjanske lubezni k' sebi vzel, s' keroj ti nas vse, kakti tvoje otroke enega Oqe, per eni

mizi xivis, ino 'z lubezni s' toboj,
no z' nami med soboj zediniti qes.

Ali pa, kelko krat sem se jas
xe tu pred toboj znajxel! Kaj pa
xe bi le te bilo, qi jas mojega na-
prejvzetja ne bi veqkrat ponovil,
qi bi se jas malo kda s' totim ne-
beskim kruhom poterdival! — O
daj, moj Jezus! da bode moji
dusi hasnul, da bode njoj moy dal,
skušnjave premagati, poterpexli-
vost v' krixih ino terplenji meti,
no v' talnovitnosti do konca osta-
ti! Te mene najny smert nedeveq,
postrasila, temuq le na vsikdar s'
toboj zedinila. Zakaj ti si ja rekel:
„Kdo mojo meso je, no mojo
kerv pije; tisti bode na veqno
xivel.“

O sneqe, ja zveliqanja puna
xpixa, kera sad vere, vupanja,
ino lubezni, pobolsanja ino po-

svečenja pri meni rodi! Kak potroštan, kak poterden, ino kak z' dostimi dobrotami obloxen znam jas nazajiti! — Jas nemam bolše pomoqi za poterdenje v' moji slabosti, kak toto veukratno sveto obrejuvanje. O, da bi se jas pa skoro drugoy s' ponovlenoj lubezni skerbjoj pri njemi znajšel!

Moj Jezus poxegnaj ti mene! za to te ponixno prosim. Zedini me, qi duxe bole s' toboj. Naj mene niq veq od tvoje lubezne odloqi. — Tebi qem jas xiveti, ker si ti za me vmerl! Tebi qem jas mreti, ker ti za me xivix! Tvoj qem jas biti na veqne qase Amen.

Lubezen k' Jezusi, kak odzgora na strani 178.

Molitva k' Jezusi

za

naj vekso dobroto.

O Jezus! ti moj lubeznivi zveliqar! daj ti meni toto pravo srečo, toto tvojo sveto gnado, da bode meni mogočo, poboxno, nedušno ino sveto xiveti. Opominjaj — vixaj no poterdi mene s' tvojim svetim duhom, da bom jas vsikdar tvojo zapoved ino navuk pred oumi mel, da bom se vsikdar skerbel le tebi se dopadnuti, da bom vso mojo djanje no popuxenje, vso mojo moč, ja vsaki čas mojega xivljenja, kakti priden otrok, v' lubezni no zvestosti tebi dopernesel ino ofral.

O moj zveliqar, moj lubeznivi Jezus! bodi meni s' tvojoj svetoj

gnadoj na pomoč, da bom jas tak dobro mojo, kak pa tudi mojih blixnih neduxnost ino qednost ze vsoj moqjoj obvarvati se pomojal; da jas nebom nikdar v' toto nesrečo prišel, ki bi jas le eni duxi pohujšanje dal, ino njo zapelal, ali sam sebe zapelati pustil!

Obvari me, o Gospod! vsikdar pred takim zaderxanjem, v' kerem bi si jas razvi mojih lastnih grehov že lucke na se nalagal! Odrexi me, no pomagaj mi, da jas nebom v' nevarnosti, v' skušnjave, no v' grešne prilike prišel! Poterdi me, da bom se njih zognuti, ali se njim proti postaviti premogel! Či se jas slabexi počutim; ob telko veq se za tvojo pomoč skerbim. Či se jas menje sam na se zanesti smem; ob telko

vey jas na te zavupam. O moj
odrešenik! pridi ti meni s' tvojoj
gnadoj smileno na pomoč!

vrednost na zemli. Ona tebi da veselo serqnost, moq ino xivljenje; samo ona tebi pravo, ino poterpejoqo veselje spravi; ona tebe Bogi no ludem dopadljivo dela. Tam pa na ovem sveti, tam v' nebeškem kralestvi pa ti qastitljivo, na vse veqne qase terpejoqo kro- no na strani Jezusovem perpravi.

Neqistost pa je gnusoba pred Bogom, ino pred vsakim poštenim qlovekom; ona zdravje pokvari, no xivljenje perkrati; ona le brid- ko naprejnaganje vesti, sramoto, texavo, no nevolu — ja veqno nesreqo za soboj pernese. Qi pa se qlovek le samo pred ludmi sramote zognuti qe, no deno grexi; tak je njegov greh ob telko gnu- snexi — kaštiga na ovem sveti — v' veqnosti ob telko veksa.

Ah! enkrat zgubljena nedux-

nost, je na večno zgbublena, ino kak lahko, kak skoro njo ulovek zna zgubiti — tudi skoz naj skrivneši greh — xe skos prvo pervolenje v' grešno poxelenje ona v' zgubo gre!

Či ti ali ljublena mladost! tvojo naj vekšo vrednost, tvojo neduxnost obvarvati, no tvojem i qasnemi ino veqnemi pogublenji oditi qeš; tak zderxi navuk tvojega zveliqara, ker veli: Budite no molte, da v' skušnjavo ne padnete! Tak ali

B u d i!

1) Mej dobro pasko, kaj se v' tebi, no okoli tebe zgodi.

Ti nosiš tvojo drago vrednost v' eni rahi posodi. Tvoj naj nevarneši sovraxnik se v' tvojem teli znajde — to je tvojo lastno nagnen-

je k' hudemi, telovno xelenje, kero tebi greh tak veseli naprej postavi, da ti pri njemi na Boga, ino na vse drugo pozabis, kaj bi te od njega znalo proq derxati.

Tak zaduxi ali xe prvo neqisto misel, proti se postavi hudemi poxelenji xe v' njegovem zaqetki. Vgasni prvo iskro, da se ne bode dale xarila. Vari se pred takimi reymi, kere bi hude misli v' tvojem serci zbuditi znale; gledaj rajsi na stran, ino misli na kaj druga; zapusti kraj, perxono ali reu, kera bi tebi znala nevarna biti.

Qi ti kaj takega v' sebi obqutix, kaj nikomi ne bi rad razodel, kaj pres sramote ne bi razodeti mogel; tak si xe v' silno velki nevarnosti. Prosi veqnega Boga za razsveqenje, da box nevarnost spoznal. Odkri zastopnemi spo-

vedniki, v' kakem stani se tvoja duša znajde.

2) Dopuni celo zvesto tvojo znotrežno opominjanje — glas tvoje vesti. Bodi sramoxlivi v' tvojih mislah, besedah ino djanji — v' tvojem oblaqili no v' celem tvojem zaderxanji. Či je sramoxlivost zgublena; tak je vse zgubleno.

Nikake reqi za malo ne derxi, qi je ona kakhte malo postenemi zaderxanji proti. Nikdar si ne misli: „To xe je ne tak velka krivica; samo do tak, pa niq dale se jas v' to ne spustim.“ O, na tako vixo boš si ti vsikdar veq vupal, boš vsikdar bole vnemar, boš vsikdar slabexi postajal; boš vsikdar od Boga, ino njegove svete gnade dale proq prišel. Ker enkrat v' padnenji leteti zaqne; tisti se ne premore sam veq gorpoder-

xati. Tak ne zavupaj preveč sam na se ; ti znaš perle, no bole globoko padnuti, kak se troštaš. Ne podaj se v' nič hudega ; vsakemi zapelavanji se v' prvem začetki proti postavi : ovači bode pre pozno ; ti boš slab postal — boš zgubljen.

3) Vari se skerbno, da ti tvojega sovraxnika, to je, hudega poxelenja skoz nedostojni pogled, skos poslušanje nesramnih govov ali pesmi, skoz branje lagodnih knjig — ali na kako kolihte drugo vixo, sam ne razdraxiš. Sovraxi tudi vso prepovedano žalo, vse nespodobne pesmi, no vso drugo nedostojnost. Nikar se ne smej k' takim rečem, ne mej dopadenja z' njimi ; či čes, ki njih ne boš sam povečal, ino či duxe globe v' nje prišel. Bodi velko več vsikdar moxkega zaderxanja — muči,

opominjaj tudi druge mučati, ker nesramno gučijo, ali začni kaj druga poštenega gučati. Hodi rajši proč, če lagodnosti zabraniti ne premoreš.

4) Bodi tudi sramoxlivi, če si ravno celo sam. Obderxi sam sebe v' poštenji kakti brat Jezusa Kristusa — kak tempel boxji, po-xegnani skos svetega Duha. Bog vse vidi. Tak nič ali takega ne včini, kres kaj bi se pred njim sramuvati, ali njega bati mogel.

5) Navadi se od mladosti sam sebe kristjansko vixati, sam sebe strahuvati — perkrati si sam rad večkrat nekelko per jedi, no pitji, per spanji, guči, pogledi, no per poslušanji — ja tudi v' dopušenno veselje se vseli ne podaj. Vuči se v' malih ino dopušenih rečeh sam sebe strahuvati, da box se te

tudi v' xmečexih ino potrebnih rečeh, da boš se tudi v' prepovedanem veselji strahuvati premogel.

6) Vari se manjuhivanja, kero je začetek vse pregrehe. — Tudi po svetkih si hasnovitno ino dopušeno opravilo ixi, da ne boš časa imel na hude no prepovedane reči misliti. Misli, či v' noči spanja nemaš, na bošjo povsodinazočnost, na smert, ino na večnost — ali pa moli. Ne pomudi se nikdar, najnu po svetkih 'z nemarnosti duxe v' posteli, kda se enkrat stanuti dohaja. Zakaj či se ti xe per stajanji strahuvati ne premoreš: kaj pa bo se te krez den per xmečexih skušnjavah s' toboj zgodilo?

7) Ogibli se nevarnosti, no prilike k' grehi, kelko ti je naj več mogočo. Xe to je greh, či se

človek sam rad, ino vnemar v' nevarnost poda.

Vari se hudega pajdaštva, zakaj ono je bole nevarno, se hitrej človeka preme, kak nadobliv beteg. Najvej mladih ludi se skoz lagodno pajdaštvo pogubi. Ker se z' lagodnimi pajdasi, si lagodne navade gorvzeme.

Ne pusti se od nij vrednih pajdašov zapelati, ne poslušaj na nje, či tebi pravijo: „To ali tisto je ne greh.“ Ti ja sam spoznaš, kaj je ne prav; to tebi tvoja vest povej. Ne pusti se skoz njihove špotlive guče krez neduxnost ino poboxnost zapelati; v' svojem serci še oni deno merejo tebi prav dati, no svojo nijvrednost sami spoznati.

Ne pusti se tudi skos hude dela drugih zapelati; tak nikdar

ne misli: Drugi ja tudi to vujinijo! Da se drugi sami radi v' pogublenje podajo; qi bi se te ti tudi mogel v' nje podati? Kaj je enkrat ne prav, tisto ne zmore nikdar prav biti, qi bi ravno vsi ljudje tisto vujinili. Široki pot, pravi nar zveliqar, po kerem naj veq ljudi gre; v' pogublenje pela. Pomojaj se veliko veq z' malimi poboxnimi po voskem poti neduxnosti v' tisto veselje priti, kero bode na veqne qase terpelo.

8) Per vkupshojenji no veselji mladih ljudi se malo kda kaj pridnega zgodi. Per plesi neduxnost zbetexa — per hodi od plesa xe dostikrat vmerje. Noyno vkuphojenje mlade ljudi k' delam teme — k' delam pogubljenja pela.

9) Ne pajdasi se z' xenskimi perxonami, ne bodi z' njimi pre-

veq perjazen. Tako pajdastvo je za te nevarno, kak ogen per slami. Qi od zaqetka ravno niq huđega ne misliš; tak je tvoja neduxnost xe deno v' blixni nevarnosti.

Lubezen med lediqnimi se naj veq z' grehom dokonqa; malo kda se po njoj k' zakoni pride, no qi se zgodi, tak je malo v' njem srepe. Ja taki zakonski ludje ne premorejo eden drugega resniqno lubiti, ne premorejo svojim otrokom lepega navuka zapustiti.

10) Qi si ti per takih ludoh znani, ali se v' taki sluxbi znajdes, kde se zapelavanji v' greh ne zmores proti postaviti, ali se njega zognuti; tak glej, ki tam proq prideš, kak skoro je mogoyo; qi se to ravno xmetno zgodi, tak premisli, da je to potrebno! Kajti da v' taki priliki ti

prez greha ne premorex ostati; tak idi ali — no zavupaj na Boga; on te nebo zapustil, ino kaj ti 'z lubezni k' pobožnosti — 'z lubezni k' Bogi vqiniš, tisto bode on tebi, qi ne na totem, te pa gvišno na ovem sveti veqno playal.

Tak imej ali pasko na se, ogibli se nevarnosti, to je pervo ino naj potrebnexo. Budi, no

M o l i !

„Da sem jas znal, ki se neyistosti ne bi ogibati mogel, qi Bog meni ne bi k' temi gnade dal; (ino xe to vediti, od koga je toti dar, je modrost bila) tak sem se jas k' Gospodi obernul, molil ino prosil is celega serca.“ Tak pravi razsvetleni kral Salomon v' knjigah modrosti. S. D.

Ino Jezus pravi: Kaj je per ludeh ne mogočo, to je per Bogi mogočo.

O ljublena mladost! ti se sama pred hudim ne premoreš obvarvati; tak zavupaj ali terdno na večnega Boga; prosi njega ponixno, da bi on tebe skos svojo dobrotlivost, ino vsegamogounost pred hudim obvarvati htel, da bi on tebe poterdil, ki bi se lexi premogla vsemi proti postaviti, kaj je njemi zoperlivo.

Kak dolgo ti skerbno ino zvesto molix, tak dolgo te Bog gvisno ne bode pustil v' grehe padnuti. Kak hitro pa ti molitvo na stran pustix, te xe začneš grešiti. Tak ali

1) Moli! mej Boga tvojega vsegavedejoyega Oče no sodnika vsikdar pred oymi no v' serci — po dnevi no po noči; bodi ti na

samem, ali per drugih; kaj ti koli vujinix, ali vujiniti namenix, tak pri vsem tem nikdar ne pozabi, da si pred Bogom!

2) Prosi vsaki den Boga, da bi on tebe na tvojem nevarnem poti vixal ino varval. Premisli vjutro rano, kak se ti krez den zaderxati morex. Prosi njega za njegovo sveto gnado. Premislavaj veqer, kak si ti den dopernesel. Ponovi krez den veqkrat tvojo dobro naprejvzetje, posebno pred nevarnostjoj, kere se ti zognuti ne premorex. Podaj se s' poboxnimi mislami k' pokoji.

3) Ob qasi skušnjave prosi Boga za pomoq, oglej se ta na tvojega krixanega Jezusa: premisli, kaj za hudobija je greh — da je on mogel telko za tvojo odrešenje terpeti! Qi bi te njegova

kerv za te mogla zgublena biti? Izreči s' poboxnostjoj no z' zavupanjom presveto ime Jezus. Misli na smert — misli na veynost. Reči s' terdnim naprejvzetjom: „Ne, tega jas nečem vqiniti! Bog me obvari!“ — ino on te bo obvarval.

4) Nedelo no svetke k' dobremi oberni; po kerih se naj veq hudega zgodi: v' totih dnevih dosti mladosti zapelane grata; gre dosti neduxnosti no qednosti v' zgubo.

Či ti nedelo vsikdar poboxno ino sveto dopernesex; tak bode celi tjeden, ja celo tvojo xivljenje poxegnano ino posvečeno.

Idi tudi popoldne v' cirkvo, či ti je le mogočjo, ino opravi tam tvojo molitvo — premislavaj tam krixni pot; premislavaj, kaj je Jezus 'z lubezni k' tebi terpel, kak za drago ceno je tebe od

večnega pogubljenja odkupil, da je svojo sveto kerv za te prelejl! Obiskavaj njega v' naj svetšem oltarskem sakramenti; odkri pred tvojim božjim perjatelom ino odrešenikom celo tvojo serce. Jezus bodi tebi vsikdar krez vse drugo.

Beri doma rad hasnovitne knjige; dopernaj dela lubezni proti blixnem; pomojaj se tudi druge od nevarnega pajdaštva ino veselja po tvoji mogočnosti proq derxati. Obiskavaj betexnike. O! per betexnikih se posebno mladost zna dosti hasnovitnega navuqiti.

5) Idi večkrat k' spovedi no k' obrejuvanji z' dobrim perpravlanjem, ino s' pravojo poboxnostjo. Tvoj spovednik bodi tvoj naj bolzi perjatel ino ratnik, kruh xivljenja bodi naj moqnešo poterdenje v' tvoji slabosti.

6) Časti v' serčni pobožnosti
prejisto Divico Mario. Spomni se
na njeno čistost, ponixnost, ja na
celo njeno pobožno xivljenje, kda
njo za pomoč prosiš — ino se
pomojaj po njenem navuki xiveti.

*

Či si ti morebiti xe tak nesre-
čen bil v' nečisti greh padnuti; o
tak zgrivaj no objoqi ga v' celem
tvojem xivljenji! Tvoje zgublene
neduxnosti ti ne premorex veq na-
zaj dobiti! — Pa pobolxati se ti
znaš — pobolxati bi se ti mogel v'
toti vuri zaqeti; qi si xeliš, ki ne
boš qi duxe bole globoko v' pre-
grehe, bole globoko v' pogublenje
prišel.

Tak ponixaj se ali pred Bogom
ino ludmi; spoznaj tvojo slabost;
vuqi se za prihodni čas bole skerb-

no na se pasko meti, bole zvesto moliti, da drugoq v' grehe ne padneš. O tak bexi ta! bexi k' milosti boxji; zgrivaj tvoje grehe, odpri per spovedi tvojo serce — prez nazajpoderxanja grehov, prez zgovarjanja, qi si njih odpušenje, qi si mirnost tvoje vesti zadobiti xeliš. Zakaj pres tega si ti v' stani pogublenja. Pobolxaj se resniqno ino stalno.

Rastergaj zavezo grehov — ogibli se nevarnosti, ogibli se grešne prilike, zapusti prepovedano pajdaštvo. Vzemi si na skerb vse hudo, kero so tvoji grehi napravili po tvoji mogounosti z' dobrim popraviti — ino zavupaj na neskonqano milost veqnega Boga, ker ne xeli smerti grešnika, temuq da bi se on spokoril, ino veqno xivel. —

II.

Posebno za mladeniye.

Premisli veukrat kristjanski mladeniy! premisli dobro, kak si ti na se pasko meti, kak si ti moliti duxen, qi se pred neqistostjoj obvarvati qex, qi si xelix, ki ne box niq takega vqinil ali guqal, skos kaj xe bi druge v' toti neznani greh zapelati znal. Zapomni si posebno tote navuke:

1) Skerbi se sam sebe v' poxtenji obderxati; posluqaj vsikdar na opominjanje tvoje vesti, no nje zvesto dopuni. Bog te vidi. Bog vse vidi. Ne vqini niq, kres kaj bi se sramuvati mogel — ne vqini niq, kaj bi le od zdaleq sramoxlivosti znalo zoper biti. O kak dosti mladih ludi ne posluga na svojo vest! kak dosti oni na

skrivnem takih grehov vujinijo, kerih se spovedavati ne vupajo!

Či ti ali spoznaš, ki si enkrat kaj nedostojnega vujinil, o tak vari se to več vujiniti, či si xelix, ki ne boš na teli no na duši na totem ino na ovem sveti večno nesrečen. Spovej se tvojega greha, ino bodi zagvixan, da bodo tudi spovednik tebe perjazno k' dobre mi opominjali.

2) Imej tudi drugih neduxnost v' qasti. — Vari se skerbno vsakega nesramnega guqa. On duše ognusi, on duše vmori. Neduxni per takih guqih svojo sramoxlivost zgubijo, drugi pa še vekšo veselje k' nespodobnosti dobijo. Ja ena sama neqista beseda je večkrat zrok na dostih gerdih grehah. Kak se ti qeš te enkrat za tvoje — kak

za tak dosti luckih grehov per Bogi odgovoriti?

Vari se skerbno, poboxne neduxne duxe skos xpotlive guçe od dobrega proç derxati, ali nje skoz nesramno xalo celo v' grehe zapelati — vari se nje skos sladke besede, ali skos permarjanje ob njihovo neduxnost spraviti. Glej, da terplenje Kristusovo, skos kero je on tebe no druge od veqnega pogublenja odrešil, da nebode ono za te no za druge zgubleno! Premisli, kelko boš ti mogel za vsako zapelano dušo terpeti! Kak strašno bode tvojo veqno pogublenje!

3) Ja vari se vseh grehov, ker k' neqistosti, ali k' hudi navadi pelajo, kera se silno xmetno, ali se celo nemre dolpoloxiti. Ker se v' mladosti greha navadi, tistemu greh vest za starost pogladi.

Vari se, da se v' mladosti pijanstva ne navadiš; kero se tak lahko zgodi, kero malo kdo za greh derxi, no kero se tak xmetno odvaditi pusti. Grehi, kere pijanstvo za soboj pernese, so strašni. Pijani űlovek je lagodneši, kak so nespametne stvari, tiste, űi komi kaj xalega vűinijo, se samo po svoji naturi zaderxijo, űlovek pa v' pijanosti kres svojo naturo lagodne reűi dopernaxa. Ker svojo pamet zaleje, da ga ona veű vixati ne premore; tisti se v' oblasti vekűe, kak xivinske gerdosti znajde. V' treznem stani more on dostikrat tisto sam zaniűavati no bridko obűutiti, kaj je on v' pijanosti guűal ino vűinil. űast ino pohvala je za mladeniűa, űi se od njega reűi zna, ki je ne pijanec.

4) Ogibli se tudi xpila, vari se, da se ga ne navadiš, ne xpi-laj zavolo haska, ne za drage pe-neze, nikdar pre dugo, ino nikoga polek ne nori. Nieden xpilar xe se je nikdar ne z bogatil; pa dosti njih je xe skoz njega same sebe, xeno ino otroke v' nesrečo spravilo; ja nekega qloveka je xe xpil k' vel-kim hudim delam, k' tatvini, k' Boga preklinjanji, ja celo k' cagli-vosti zapelal.

5) Ne pusti se od qemernosti prevzeti, da ne boš preklinjal, da ne boš drugim gerdih imen daval. S' kletvicoj ti niq bolxe — temuq le vse lagoxe napravix: Bog ino ljudje se skos to razxalijo; — ti druge qemerix, ino sam sebi kvar vqinix. Mójo si ali vzemi tvojo qemernost potalaxiti; muqi — pre-misli, kaj guqix; zogni se vsega,

kaj te k' uemernosti napelava —
glej, da sam sebe strahuješ.

6) Ogibli se vsega, kaj je tvo-
jemi dobremi imeni škodljivo —
kaj je nespodobno ino nesramno.
Kaj je ne prav, tisto se tebi naj
ne dopadne.

Sram te bodi laxlivo guqati;
bodi moxke resnice! sramuj se vse
krivice; ja spomni se, da pravica
naj duxe terpi. Ne vkradni naj
menxe reqi: ker le en penez vkrad-
ne; je tudi tat.

Tak se zaderxi, ki te ljudje
nebodo za nemarnega derxali. Mla-
dosti uas hitro premine — pa nik-
dar veq nazaj ne pride. Bodi ali
skerben ino delaven; skerbi se
pred vsem drugim vse tisto se na-
vuqiti no zastopiti, kaj bode tebi
enkrat v' tvojem stani vediti po-
trebno, da boš si te v' postenji

tvoj kruh zasluxiti znal; ja vuqi se v' mladosti, kelko ti je naj vey mogoyo. Qi si bole skerben, bole podvuven, ob telko bolxe bode tebi xlo. Qi vey ti zdaj posejaj; ob telko vey bog enkrat xeti mel — ino Bog bode tebi k' temi svoj sveti xegen dal.

III.

Za dekliyi.

Ti kristjanska dekliq! ti bi mogla posebno na se pasko meti no moliti, bi mogla tvojo qistost ino neduxnost obvarvati, kajti da si ti posebno dostim nevarnostam podverxena.

1) Gizdost, ino poxelenje se dopadnuti, od kerega je niedna xenska ne vunvzeta, je zlo dosti-krat perva stopinja k' grehi.

Ena prava dekliq, pravi sveti apostel, si xeli, le Bogi se s' po-boxnoj ino qistoj duxoq dopadnu-ti — ino ravno za tega volo se ona tudi vsem praviqmim ludem dopadne — na prevzetne nespametnjake no pogublene ludi pa ona ne gleda. Qi bi se ona njim dopadnula, tak njoj to ne bi na qast, temuq k' sramoti — k' pogublenji bilo.

2) Pre gizdavo ino nespametno oblaqilo, ino nedostojno telovno zaderxanje so zajnke, v' kere se ti sama zamotaq, ino v' njih zgrablena grataq. Dosti dekliqi je po svetkih pre gizdavo — pri deli pa pre nemarno ino nedostojno obleqenih. Qednost je velka, sramoxlivost pa naj vekqa tvoja lepota; nesramno zaderxanje pa je za te naj vekqa gerdost.

3) Dekliq, kera je vnemar, kera pre dosti guqi, no niq ne premisli, kaj guqi, nebode dugo neduxna ostala — bode svojo vnemarnost skoro drago playati mogla. Njoj bode se tak zgodilo, kak se muhi zgodi, kera tak dugo vnemar okoli goreqe luqi obletava, ki si peroti posmodi — ja xe celo svojo xivljenje zgubi.

4) Od potepanja ni xe bolxi domo ne pride. Per potih, ino cestah lagodni ludje mlado drevje naj hitrej pogubijo. Tak se rado dekliqam zgodi, kere se malo doma vstavijo. Tak ali o dekliq! ne hodi na tepe; posebno po noqi nikdi sama ne hodi, temuq ostani rajxi per domi, ixu si delo za delom, qi si xelix, ki dobrega ime-na ki neduxnosti ne zgubix.

5) Dosti dekliqi je, kere pre-

več no pre rano za svojo prihodno srečo skerbijo, pa ravno za tega volo nje ne najdejo, da nje na pravem poti ne izejo. Kaj se te kdo od grešnega pajdastva dobrega troštati premore? Tak bodi ali deklij! le poboxna ino skerbna. Te bode gvišno Bog za tvojo srečo skerbel. Le premisli: da priden qlovek pred vsem drugim le na dobro zaderxanje gleda, z' lagodnim pa ti je tak malo pomagano. Dosti se je njih, kak ti morebiti sama veš, komaj xenitve doqakalo, pa v' kratkem qasi so se nje xe navolile.

6) Bodi stalna v' tvojem naprejšetji, mej pasko na se, qi te kdo zapelati qe.

Zavupaj, pa poglej, komi zavupaj! Ne veri kyasi sladkih besed, kere so ne vsikdar resniqne,

temuq dostikrat tebe zapelati, dostikrat tvojo neduxnost vmoriti qejo. — Vari se skerbno vsakega qloveka, bodi on znani ali neznan, od kerega postenosti no dobrega zaderxanja, si ne zadosti dobro previxana. Posebno pa se tistih vari, ker so xe kakti lagodni razglaxeni.

Ogibli se tistih, ker se preveq sladijo; pri njih se malo resnice znajde, njihova slaja se rada v' bridkost premeni.

Ne veri obeqanja nesramnega qloveka; on te qe znoriti, kak je xe druge znoril. Ino qi bi on ravno besedo zderxal; kak se ti po grexnem xivlenji sreynega zakona ino xegna boxjega doqakati qex? Ker tebe resniqno lubi, tisti te gvixno neqe ob tvojo neduxnost spraviti.

Ne pusti se skoz daru oslepiti no vloviti, zakaj ūi nje vzemeš, tak je ne dvojiti, ki boš ti tvojo djanje s' tvojim dobrim imenom, s' tvojoj neduxnostjoj mogla platiti. O za kak neko malo vredno reŭ, za kak neko kratko veselje se dosti hudega zgodi! Ūi ti presti- maš, ki si v' nevarnosti greh vŭi- niti, tak se proŭ od nje podaj, kak hitro ti je le mogouo; prosi veŭ- nega Boga za gnado ino pomou; premisli, da je ūednost veŭ vred- na, kak vse posvetne reŭi, pre- misli, da se zgublena neduxnost nikdar veŭ nazaj ne dobi.

7) Zogni se pijanega ūloveka, kak naj hujše divje stvari. Vari se skerbno, da se sama ne opija- niš; pijanost je xe neko neduxnost zapravila! Pijanstvo je xe za vsa- kega ūloveka gerdo; posebno pa

za xenski stan. Ne hodi ali v' take prilike, v' kerih bi se to zgoditi znalo.

Tudi ples je za mlade ludi nevarna reč, kajti da on nje dostiokrat k' hudemi zapela, k' dobremi pa njih nikdar ne ravna.

Kak dosti ludi si skos ples telovno ino duhovno zdravje pokvari! Kak dosti njih skoz njega svojo telovno ino duhovno xivljenje zgubi! Premisli o deklij! kelko ludi pa pres plesa deno tudi srečno xivi!

8) Spi v' hrami na takem torixi, kde je za tvojo neduxnost najmenje nevarnosti. Ne poslušaj na zapelavne guče, ne mej z' njimi veselja; ja bodi gluha ino mutasta za vso nespodobnost. Či greš med ludi, tak bodi pošteno oblečena. —

9) Tudi v' betegi ne pusti sramoxlivosti na stran, temuq daj tudi te na znanje, da je tebi vsikdar ino povsodi na dostojnem ino poštenem zaderxanji naj veq lexoqo, da ti tvojo duxo veq kak vse drugo lubix.

10) Ti ne premorex tvoje qistosti obvarvati, qi se tudi drugih grehov skerbno ne varjex, ker ti tebe k' neqistosti pelajo, ali ti gnado boxjo odvzemejo, pres kere ti ne zmoredx qisto xiveti.

Tak bodi ali ponixna; prevzetnost grehi pot nadelava. Kaj ti si, ali premorex, si le skoz gnado boxjo, prez nje ti niq dobrega vqiniti ne zmoredx. Qi druge grexiti vidiš; tak imej smilenje z' njimi, no z' njihovoq qloveqjoq slabostjoq — spoznaj tudi tvojo slabost ino misli: jas bi na njih-

vem mesti — v' njihovih nevarnostih ino skušnjavah tudi bolša ne bla. Vzemi si od njih za se navuk! Prosi vejnega Boga ob telko vej, da bi on tebe varval, ki ne bi ti tudi v' grehe — ja se bole globoko v' nje padnula.

Ne bodi per guqi vnemar; malo guqi, pa misli dosti. Vari se od vsega guqati no vse razodeti, kaj ti je znano, qi se greha zognuti qes. Ne guqi krez blixnelagodne reqi; nikdar njih ne zaniqavaj. Ne stimaj sama sebe vej kak druge ludi. — Tak imej ali tvoj jezik na skerbi, da se ti, qi ravno niq neqistega ne vqiniš, z' njim proti lubezni blixnega ne zagrešiš.

Ne bodi neperjazna, jezlava, ino hude vole, qi se komi dopadnuti qes.

Ne kaxi samo nazouqi drugih

ludi dobro zaderxanje, ja vari se vse skazlivosti, kera je Bogi no ludem zoperliva. Ne boj se, qednost ino poboxnost pred ludmi na znanje dati; pa ne ixi tudi samo posvetne qasti — ne bodi samo za tega volo dobrega zaderxanja, da bi od ludi pohvalena bila, temuq za tega volo, da Bog tak meti qe.

Le samo skoz resniqno poboxnost boq ti gnado boxjo zadobila, kera je tebi per tak dostih nevarnostih, ino xmetnih skuqnjavah k' qednosti no k' zveliqanji potrebna.

IV.

Za sine no qeri.

1) Kaxi ponixnost v' besedah ino djanji proti tvojim starqom. Guqi z' njimi s' perjaznimi, ja ta-

kimi besedami, kere pokornost na znanje dajo. Ne sramuj se tvojih staršev, či so oni siromaški ali nisokega stana. Imej poterpljenje z' njihovo starostjo, z' njihovo slabostjo, no ze vsoj telovnoj nevo- loj, kera se starim ludem godi; premisli, da so oni za tvojo volo mogli dosti prenesti no terpeti.

2) Skaxi tvojim staršom v' vseh praviqnih rečeh volno po- kornost. Bogaj njihove lepe na- vuke, njihovo dobro opominjan- je; bogaj nje posebno te, či oni tebi kaj prepovedanega — kak hu- do pajdastvo, nevarno eden dru- gega obiskavanje, podnevno, ali ponočno pres potrebe okolihojenje ne dopustijo. Tota nepokornost bi velki — ja dvojni greh bila.

3) Lubi tvoje starše, razveseli nje, kelko ti je le mogočo; po-

magaj njim vsikdar v' njihovih telovnih ino duhovnih potrebah. Bodi njim posebno te ze vsoj lubeznoj no skerbjoj na pomoq, qi so siromaški, stari no betexni.

Ti tvojim staršom tvojo lubezen ne premoreš bolše skazati, kak skos tvojo dobro zaderxanje. To je njim naj lublešo; to je prava — je naj bolša zahvala.

4) Ne vzemi nič tvojim staršom, naj so penezi ali druge reči. To bi prava tatvina bila, s' keroj bi ti tudi tvojim bratom ali sestram škodil; tudi bi znali drugi neduxni kakti nezvesti okrivleni biti.

5) Xivi tudi s' tvojimi bratmi ali sestrami v' miri, no perjaznosti; ne svajuj se z' njimi, ne bodi njim nevošlivi, nikdar njih ne zaniqavaj.

Ne delaj sluxevnim skos prevezetje, terdoglavnost, ali sovrax-

nost njihov xmeten stan xe xme-
 qesi; bodi proti vsem mirnega
 zaderxanja, ino njim rad posluxe.

Pa vari se, ki ne bi z' enim
 od bratov ali sester veq derxal,
 kak z' drugim, vari se kerega
 zaniqavati. Daj staršom na znanje,
 qi vidix, ki keru per hrami kajhu-
 dega vqini, da njemi oni strah
 napraviti znajo.

Otrokom, keru oqo ino mater
 lubijo, ino nje v' qasti majo, je
 xegen boxji obeqani, njim bode
 dobro glo na totem ino ovem sveti.

Pa joj bodi tistim otrokom,
 keru so za svoje starše lagodni,
 keru nje zaniqavajo, ali keru njim
 skos svojo nepokornost — skoz
 niq vredno zaderxanje celo njihovo
 xivljenje bridko delajo, ali nje per-
 kratijo! Vsa xalost, kero oni svo-
 jim staršom napravijo, bode se

njim že v' totem xivljenji gveravala. O kak xmeten bode enkrat njihov odgovor per veqnem Bogi! Bog je skoz Mojzesa rekel: Ker oqo ali mater preklinja — njim hudo xeli ali vqini — tisti bode na veqno vmerl. (To je, tisti nebode zveliqan.) Mark. 7, 10.

*

Či ti od tvojih starqov odloqen, ja morebiti celo v' lucki dexeli xiveti moreq; tak misli ob telko veqkrat na tvoje lublene starqe, na njihove dobre navuke, no na njihovo tebi srejo voqenje, kda si se od njih odloqil. Premisli, da bi oni zdaj tebe viditi mogli, jel bi oni s' tvojim mislenjom, naprejvzetjom ino djanjom, ja s' celim tvojim zaderxanjem mogli zadovolni biti; jel bi se kres te veselili,

ali xalostili? — Bodi njihov trošt v' starosti, ja že celo po smerti.

Le na večnega Boga, tvojega nebeškega Očeta ne pozabi; mej ga pred očmi; dopuni njegovo sveto volo, njemi se priporoči v' njegovo sveto ravnanje.

Glej, da tvojo vandranje na sveti srečno dokončaš. Tu je ne tvojo ostanenje, temuž le kratko prebivanje, kero je nekda dobro, nekda lagodno. Le skerbi se, da ta prideš, kde je tvoja večna domovina! Misli:

Jas vandram v' dugo večnost ta

K' Očeti mojemi;

Kde on kraluje vekoma

V' kraljestvi svojemi.

V.

Za sluxevne.

„Per Bogi ūloveŭja imenitnost niŭ ne vala:“ on ne gleda na stan, temuŭ na zaderxanje. Njemi je kristjanski, delaven hlapec tak lubi, kak velki gospod; pred njim je gospa ne imenitneša, kak poboxna ino zvesta dekla.

Či je Bog tebe za sluxbo stvaril; tak se volno podaj v' njegovo sveto volo, ino misli: jas se znam v' mojem stani ravno tak, kak v' drugem Bogi dopadnuti, no se lexi kak v' imenitnešem stani zvelijan biti.

Vŭini tvojo duxnost, ino se vari skerbno vseh grehov, kere sluxeŭki tak dostikrat vŭinijo.

1) Bodi tvojim naprejpostavlenim v' vseh praviŭnih reŭeh po-

pokoren. Ti Bogi sluxix, qi ti po njegovi voli ludem sluxix. Vqini vse volno ino z' veseljom; ne samo nazoqi tvojih naprejpostavljenih; temuq tudi te, qi oni tebe ne vidiyo. Bog te vidi, tudi on bode enkrat tebi za to plaqal.

Vqini tvojim naprejpostavljenim vse tisto, kaj bi si ti sam, qi bi na njihovem mesti bil, po pravici od tvojih sluxevnih xeleti znal; opravi njihovo delo tak skerbno, kakda bi ono tvojo bilo; mej na vse njihove reqi tak pasko, kak na svoje lastne pasko max.

Kaj ti po nemarnosti, ali manjosti pri deli, xivini, ali per drugih reych zamudiš, je telko, kak bi vkradnjeno bilo. Zakaj za tega volo majo ino plaqajo ljudje sluxevne, da bi njim kaj k' haski bili.

2) Bodi zvesti no pravičen — per malih, kak per velikih rečeh. Iz male pa večkrat ponovlene nezvestosti zna tudi velki kvar priti — zna velki greh zrasti. — Kak xmetno pa se to povernuti pusti!

Ne jemli si na skrivnem sam plačila, qi se ti sluxbe plača pre mala, ali strošek pre slabi zdi. Skos kratek čas te ja nebode konec, qi potem kde indi za kaj boljšega vejš.

3) Pred pogojenim časom prez velkega zroka ne popusti sluxbe — ne hodi po sili 'z nje. To bi greh bil, kajti da je pogodvi zoper, ino skoro vsikdar za virstvo škodljivo.

4) Guqi vsikdar resnico — tista povsodi naj bolše vala. Ker enkrat zlaxe, tisti more dostikrat

lagati, qi se vuzguqati qe, no deno niq bolse ne napravi. — Sramuj se laxi! zakaj laxlivemi qloveki tudi resnice nise veq neqe verjeti.

5) Vari se dosti xlabrati, ne pravi vsega, kaj si tu ql, na drugem kraji: to je gerdo — napravi veqkrat dosti svaje no kvara, razdere hixni — razdere zakonski mir, ino tebi samemi veq kvara, kak haska napravi.

6) Proti tvojim zraven sluxevnim — proti vsem per hixi bodi perjazen, ino njim rad posluxe; pomagaj njim, vqini njim k' lubemi telko dobrega, kelko ti je mogouno — ino kelko njim vqiniti smex. — Pa v' prevelko znanje se z' niednim ne spusaj; niednemi preveq ne zavupaj; nebodi z' enim krez drugega. Vsaki je tvoj blixni.

Vari se talnik luckih grehov
 biti — bodi skoz navuk ali pomoq,
 Ne daj nikomi prilike k' prepove-
 danemi pajdastvi — ne zataji, qi
 kaj takega vidiš ali qujes. Guqi!
 to je tvoja duxnost; povej staršom
 ali naprejpostavljenim, qi otroci
 ali tvoji zraven sluxevni doma ali
 kde indi kaj prepovedanega vqini-
 jo, da bodo njim strah napraviti
 znali.

7) Qi tebe samega kdo k' grehi
 napelava, ali te ob tvojo qednost
 spraviti qe; tak povej virti ali
 gospodinji. Qi pomoqi ne najdes;
 tak glej, ki tam proq prideš. —
 Ja zogni se grešne nevarnosti, qi
 si xeliš neduxnost obderxati.

8) Mishi v' tvoji mladosti na
 tvoje stare dni; delaj skerbno,
 ne bodi zapravljeni. Ne zajej no
 ne zapij veq kak je potrebno,

gizde si ne spravljaj. Ti si tvoje reči zadosti xmetno zasluxis, tak glej ali, ki uje za vekšo potrebo obderxis. Nemarni zapravleni ljudje morejo na stare dni dostikrat per tistih za svoje potrebe prositi, per kerih so nekda svoje reči zapravili — dosti takih, kerih v' mladosti vse na gizdo potegnejo, morejo njo v' starosti za malo ceno predati — drago pa si xivex kupiti.

Či ti duxnosti vse vjiniš;
Te lahko pres skerbi xiviš.

Sledni navuk
duhovnega varuha za mladost.

1.

Nečistost mladost k' sebi vabi,
Z' obečanjem njo v' zajnke zgrabi;
Sladkosti njoj oblubi vse,
Pa tiste kratek čas terpijo;
Xivljenje hitro obridišo.

O žalost! pa pre pozna je!

2.

Kak vtiqi v' zajnke se lovijo,
No v' tistih svojo smert dobijo:
Glih tak se mladosti zgodi;
Tak ona te v' nesrečo pride,
Či hitro k' strani ne odide,
Kde njoj nevarnost se priti.

3.

Mladeniq! bluzi ta ne hodi,
Dekliq! ti tudi tam ne bodi,
Kde se nevarnost ti grozi.
Čednost kres vse naj bole lubi,
Neduxnosti nikdar ne zgubi,
Te boš xivela v' mirnosti.

4.

O mladost! ti se proti stavi
 Vsem hudem, no ves greh popravi.
 Premisli: da Bog vidi vse,
 Vse tvoje misli no xelenje;
 Za hudo bode on xivljenje
 Kaštiga na vse veke te.

5.

Le zvesto mladost Bogi sluxi!
 Z' njim se zedini, z' njim se zdruxi!
 Te bodi ti zagvišana,
 Da srečno boš vsikdar xivela,
 Boš v' nebi vso veselje mela,
 Ti večno boš zveliqana.

CIRKVENE PESMI

Perva pesem per sveti mexi.

P r i s t o p.

1.

Ponixni prihitimo

Pred te Bog vsih mnoxin!

No mešo zdaj svetimo,

Kak nam veli tvoj Sin.

No kak ti smo podloxni,

Tak nam daj moq, naj mi

Zdaj tebi smo peboxni

No dopadlivi vsi.

2.

K' veqerji pred terplenjom,

Kda svet zapuxal je

Xe Jezus s' pomislenjom,

Da k' texki smerti gre,

Je vzel on kruh no vino

Ga blagoslavit je

Rekoq: To qinte ino

Vsi mislite na me.

3.

Je rekel: Jejte, pijte,
 To mojo telo je,
 No s' tega se vujite,
 Kak jas vas lubim vse.
 Jas gem na kixi vmreti,
 Naj vas odrešim vse,
 Kdo če le me verjeti,
 Dobi zveličanje.

4.

Bog! toto sluxbo vzemi
 Od nas z' dovolnostjo,
 No milost daj nam k' temi,
 Kaj tebe prosimo.
 Xivadi ti ne damo,
 Kak Aron delal je
 Le Jezu Krista samo,
 Ki nas sprijazni vse.

S l a v a.

1.

Bog Oqa! tebi bodi
 Vsa qast, vse hvale glas,
 Kaj nam na duxi škodi,
 Odverni ti od nas.

Daj mirno nam xiveti,
 Naj tebe z' mojujo vso,
 Kak ti le ues imeti,
 Vsi veqno lubimo.

2.

O Jezus, Boxjo jagne!
 Na kixi vbit za nas,
 Na milost te naj nagne,
 Molitbe naxe glas.
 Pohvalen bodi tudi
 Duh sveti smilni Bog!
 Razsveti grexne ludi
 Odresi nas nedlog.

Evangelje.

1.

Nax sveti Evangeli
 Je prišel od Boga,
 Za pervi navuk vseli
 Ga prava cirkva ma;
 Bog sam ga je oznanil
 Nam grexnim vsim ludém.
 Naj bi ga vsaki sranil
 K' veselji blaxenem.

2.

On večnega xivljenja
 Besede nas vuqi,
 No strasi od grešenja
 Pri vsaki priliki.
 Bog daj, naj ga zderximo
 Na sveti totemi,
 No nebo z' njim dobimo
 V' pridoqi večnosti.

V e r a.

1.

Eog Oqa! dobro znamo,
 No moyno verjemo,
 Da svet, no vse, kaj mamó,
 Si stvoril z' mudrostjo.
 Od tebe je izišel
 Tvoj večno rojen Sin,
 No nas odrešit prišel
 Iz grešnih globočin.

2.

Maria ga dobila
 Je z' Duha svetega
 V' divijtvi narodila
 Veléla Jezusa.

Na duši no na teli
 Je on za nas terpél
 Na tretji den veséli
 Se 'z mertvih oxivél.

3.

V' nebesa je odšel,
 Na desni tam sedi,
 Od ondod bode prišel
 V' oblasti veliki;
 Nam sodbo bode zrekél,
 Praviqne k' sebi vzél,
 Zavergeł grešne v' pekel
 Ker nebo konca mel.

4.

Še z' vero vedou damo
 Edino cirkvo mi
 Tovarštvo v' njej imámo
 Kak telni vudi vsi,
 Vsih grehov odpuzenje
 Sk z mešnikov oblast,
 No naših tel zbudenje,
 Naj gremo v' večno qast.

Priporayanje.

1.

Zdaj kruh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No sercne xele mamó,
 Prošiti tebe, Bog!
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa češ prejšti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tudi damó
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamó,
 Le vseli ladaj nje;
 No moq daj nam, vřiniti
 Vse, kaj imeti češ,
 S' pokoro greh vmoriti.
 Kak ti nam zapoveš.

3.

Vso našo premoxenje,
 Ves xiveš no telo,

Vso gleštvo no xivljenje,
 Vse to naj tvojo bo.
 Daj nam po tvoji voli
 Zdaj dex, zdaj sunjuni xár
 Naj bo na xitnem poli
 Dobrote tvoje dar.

S v e t.

1.

Mi qemo vsi popéti
 Zdaj pesem o Gospod!
 Da sveti, sveti, sveti,
 Si ti Bog sabaot!
 Vsi sveti té qastijo,
 Na zemli verni vsi,
 Le daj, naj te svetijo
 Še vsi neverniki.

2.

Da hí mi vsi goreli
 V' lubezni no na glas,
 Z' veselím sercom peli:
 Hozana vsaki qas,
 Pohvalen, kerí pride
 Skos té med nas poslan,
 Hozana! revit ide
 On veš qloveuqi stan.

Povzdigavanje.

1.

Nas duh zdaj tebe moli
 Nazouni xivi Bog!
 Ne verxi nas nikoli
 Is tvojih varnih rok,
 Kaj mi ne mor'no znati,
 To vera nas vuqi,
 Skoz njo ti hvalo dati
 Na veke qemo vsi.

2.

Boxanstvo je zakrito
 Pri krixanji bilo,
 Qloveutvo nam je skrito
 Zdaj v' teli Resnemi.
 Ta skrivnost je k' spomini
 Terplenja bridkega,
 Skos kero v' Bogi Sini
 Se nam xivljenje dá.

3.

Zdaj sqisti dušo mojo
 Kerv tvoja o Gospod!
 Daj meni milost tvojo
 Ti morje vsih dobrot!

Kaj tebe nam zakriva,
 To vzemi, Bog! od nas,
 Naj našo serce vxiva
 Bliseqi tvoj obraz.

Boxjo Jagne.

1.

Veselmo se kristjani!
 En qudex se godi,
 Zdaj Jezus je med nami,
 Ne vidimo ga mi.
 V' spodobi kruha, vina
 Je zdaj v' altari tam
 Kerv, meso Boga Sina
 Nazoqi skrivno nam.

2.

Zakrit za nas v' altari
 Se znajde Boxji Sin,
 Vsak qlovek, mladi, stari,
 Imá na njem spomin,
 Da on vsih duš je xitek,
 Kak vera nas vuqi,
 No naš ves pridobitek
 Se greha braniti.

3.

Kda homo zapustiti
 Xe mogli toti svet
 Nam daj, o Bog! se vxiti
 Hran dušnih no besed;
 No qi mi to dobimo,
 Te smert ne vstraši nas,
 Da tak mi vsi xivimo
 Pri Bogi večen čas.

4.

O Bog! gorečo hvalo
 Ti dámo vsaki čas,
 Da se ti je dopalo
 Prebivati pri nas.
 Zdaj v' kruhi zaderxano
 Je Jezusa Telo
 Xivljenje nam je dano
 Razveselenje vso.

5.

Pomagaj, naj vvinimo
 Pokoro pravo vsi,
 No naj tè zadobimo
 Pred našo smertjo mi.
 Bog! daj nam k' tebi priti
 Po tvoji milosti;

No tam pri tebi biti
V' nebeškem kraljestvi.

K o n e c.

1.

Odsluxli smo pohoxno
Zdaj mešo tebi Bog!
No prosimo podloxno,
Še xegnaj nas ednok.
Da bi se le dopali
Vsi z' našo brumnostjo.
Bi se zanesti znali,
Dosegnuti nebó.

2.

Gospod! ti nas obari
Na dnes no vsaki čas,
Da kde sovraxnik stari
Na kvar ne spravi nas.
Bog! daj brez greha priti
Pred tvojo sodbo nam,
No večno zadobiti
Nebeško playo tam.

Druga pesem pri sveti mexi.

P r i s t o p.

1.

Pred tobo, Bozja visokost!
 Keršanstvo tu kleči,
 Oči, serce, kak je duxnost,
 Povzdignemo zdaj mi.
 Krez nas, stvoritel! smili se,
 No nam opusti grehe vse;
 O Bog! is tvoje milosti,
 Pregrešnih nas ne zverxi ti
 Ne zverxi ti,
 Le nas ne zverxi ti.

2.

Gospod! tvoj dar zapravli smo,
 Kak nekda zgublen sin,
 Zdaj naše duše v' grehah so,
 O xalosten spomin!
 Oberni pa na nas oči,
 Kak xalostni smo grešni mi,
 Oslisaj naše prošnje glas,
 Drugo o Bog! pomili nas
 Pomili nas,
 O Bog! pomili nas.

3.

Da smo mi delo tvojih rok,
 Podloxni tebi vsi,
 Pomogy nam slabim daj o Bog!
 Krez nas se mili ti;
 Zdaj tebi daruvamo to,
 No grehov dug povrayamo;
 Bog! kervi vrednost velka je,
 Kak jò tvoj Sin prelejal je
 Prelejal je
 Za nas prelejal je.

S l a v a.

Vsa hvala bodi tebi
 Edini trojni Bog!
 Na zemli no na nebi
 Od tvojih vsih otrok;
 Le tebe, Bog! moliti,
 Povsodik yemo mi,
 No tebi hvalni biti
 Zdaj no na veke vsi

Evangelje.

Iz boxjih vust ishaja
 Zdaj Evangeliom

Vu serca se zasája
 K' xivljenji vernikom;
 Bog muder no resničen
 Nas sam to vse vuqi,
 Pri njem bo vsak pravičen,
 Ker njegov vuk zderxi.

V e r a.

1.

Gospod, stvoritel! s' trepetanjom
 Spoznava tebe tvoja stvar,
 No verje z' xivim poučovanjom
 Na tebe, pravi Bog! vsikdar;
 Še Sina, ker je izišel
 Od tebe, rojen večno bil,
 Vulovečen z' Duha k' nam je prišel,
 Z' Divice qiste se rodil.

2.

No Jezus prišel je v' lubezni
 Nas spravlat k' Bogi na ves čas,
 Na se je vzel on vsih bolezní
 Prelejl na kixi kerv za nas.
 On smert no pekel je premagal,
 Pri Oqi desnik zdaj sedi,
 No vse nas enkrat bo prevagal
 Po tem, kak smo xiveli smi.

3.

Že verjem, Božni Duh nas vixa
 V' keržanski cirkvi verne vse,
 No kdo se k' Bogi rad perblixā
 Od grehov ves očižen je.
 Na sodni den se mi zbudimo,
 Vsih svetih druxha! prosi ti,
 Naj dušni mir mi tam dobimo,
 No večno srečni bomo vsi.

Priporayanje.

1.

Zdaj kruh no vino damo
 Iz mešnikovih rok,
 No seryne xele mamō
 Prosim tebe Bog!
 Naj xive nas na sveti
 No mertve verne vse
 V' nebesa qeš prijeti
 Med tvoje zvolene.

2.

Bog! tebi tudi damo
 Zdaj naše serca vse,
 No misli, kere mamō,
 Le vseli ladaj nje,

No moč daj nam vjuniti
 Vse, kaj iméti več,
 S' pokoro greh vmoriti,
 Kak ti nam zapoveš.

S v e t.

1.

Pej sveti, sveti, sveti,
 Je Bog no naš Gospod,
 Pej z' angelomi, sveti
 Si ti Bog Sabaot!
 V' nebesah no na zemli
 Naj tebi slava je,
 Od nas vso hvalo jemli
 Zdaj no na veke vse.

2.

Veseli vkup zdaj pejmo
 Is cele duše vsi,
 No blagoslav spovejmo
 Gospodi našemi:
 Hozana na višinah,
 Bog naj pohvalen je,
 Po zemle vsih krajinah,
 Na večne čase vse.

Povzdigavanje.

1.

Pogledaj Oca z' visokosti
 S' pomilenjom na naš altar
 Vu tvojem Sini po duxnosti
 Ti damo zdaj prijeten dar.
 Mi tebe molimo skoz njega
 Ponavliq v' meši no na glas
 Spomin terplenja njegovega,
 Kak je skos smert odkupil nas.

2.

On našo slabost vso zdaj nosi
 Naj v' duši qisti homo mi,
 Pri svojem oqi za nas prosi
 Naj veqno z' njim xivimo vsi.
 O Jezus! daj nam poxelenje,
 Nas slabe vsikdar krepí ti,
 Naj tvoja kerv ino terplenje
 Za nas se nikdar ne zgubi.

Boxjo Jagne.

1.

Zdaj meša razodeva
 No verne nas vuqi,

Da

Da Jezus kerv preléva
 Za nas vse omedlí.
 No tak skos smert pozábi
 Nam naše grehe vse,
 No v' nebo nas povábi
 Pokorne vernike.

Zavxivanje.

Gospod! jas sem ne vreden,
 Da mi pod streho greš
 Povej pá govor eden,
 No vredeu bom, kak ues;
 Vu duhi te prijéti
 Is serca zdaj xelim,
 Daj duše xenih sveti,
 Naj milost jas dobim.

K o n e c.

Zdaj jagne je zaklano,
 Dokončan ofer tam,
 Z' altara v' nebo dano
 Je jagne Jezus sam;
 Bog! naj ti smo prijéti
 No z' morja tvojh dobrot
 Skos toti ofer sveti
 Porosi nas Gospod!

K' xegni.

1.

Vredno qast mi zdaj le dajmo
 Toti velki skrivnosti;
 V' novi zakon se podajmo,
 Stari je dokonqani!
 Kaj ne prememo z' rokami,
 Kaj z' oqmi ne vidimo,
 Vidimo —
 Vidimo po veri c'lo.

2.

Oqo v' nebi hvalmo glasno
 S' Sinom njegovim mi vsi;
 Tak obadva zvesto qastmo,
 Kak nebeški angelci:
 Glihno hvalo tudi dajmo
 Duhi, ker od veqnosti
 Gre iz njuj —
 Gre iz njuj, nas posveti!

Tretja pesem pri sveti mesi.

K' zayetki.

Pred stolom tvoje milosti
 Kristjanstvo tu kleqi;
 No tebe, Bog! v' ponixnosti
 Svojga serca qasti.
 Ah! bodi Bog nam smileni!
 Da smo krez grehe xalostni.
 Oslizaj Bog nas grešnike;
 Nam skaxi tvojo smilenje,
 Nam smilenje,
 Nam skaxi smilenje.

Gloria (qast).

Vso qast smo duxni dati
 Mi tebi veqni Bog;
 Qi sreço, mir zderxati
 Mi qemo 's tvojih rok.
 Vso hvalo vsi ti damo
 Edini smilen Bog!
 Da boš ti nas, mi znamo,
 Odrešil iz nedlog.

K' Evangelji.

Besedo oznanuješ

Nam tvojo veqni Bog,

Nas z' gnadami daruješ

Is tvojih milnih rok.

Le daj, da vsi zderximo

Mi tvoje navuke,

No vsikdar te qastimo:

Kak naša duxnost je.

K' veri.

Mi tebe zdaj Gospod mogouni

Nevolne stvari spoznamo!

No verjemo, da si mogouni

Povsodi, kam mi pridemo:

Mi verjemo na tvojga Sina,

Ker je spoqet od Duha bil;

No se s' qloveqtvom te zedina,

Kda se z' Divice je rodil.

K' ofranji.

Gospod! zdaj ofer vzemi

Iz mešnikovih rok,

Dodeli moy ti njemi,
 Da reši nas 'z nedlog
 V' spodobi kruha, vina,
 Ki ofra se za nas,
 Mo vidli tvoj'ga Sina
 O Bog! krez mali čas.

2.

Le toti dar Bog vzemi
 Po tvoji milosti
 Za nas, ker je med vsemi
 Naj vekše vrednosti.
 To je tvoj Sin lubleni,
 Ker ofra se za nas;
 O vzemi Bog nas k' njemi
 V' nebo na večni čas!

Sanktus (svet).

1.

O sveti, sveti, sveti
 Si ti Bog naš Gospod!
 Ti si naj bole sveti
 Gospod Bog Sabaot!
 Vso čast mi tebi damo
 Po naši slabosti;
 O naj spoznati znamo,
 Kak časti vreden si!

2.

Kak angeli vsi dajo
 Vso čast no hvalo ti;
 Kak tu ljudje te majo
 V' naj vekšji časti vsi.
 Kak duhi tam veseli,
 V' nebesah pojejo;
 Tak smo na zemli hteli
 Ti hvalo peti vso.

Po pozdigavanji.

1.

Pogledj o Bog iz visokosti!
 Pun milosti ta na oltar;
 Mi damo zdaj ti po dučnosti
 Za ofer naj svetjši dar:
 Ker dar je sam tvoj Sin edini;
 On prišel je, da tudi mi
 Skoz njeg'vo smert bli boxji sini,
 Da v' nebo k' njemi prišli bi.

2.

On se za nas je sam gorofral,
 Za nas no druge vse ludi;
 Za nas je vse on človek postal,
 Da večno bi xiveli mi.

O Jezus ti nas v' gnado vzemi!
 V' slabosti nam pomagaj ti,
 Daj nam, da mo enkrat ze vsemi
 Te vidli v' nebi angeli.

Jagne boxjo.

Poglejte boxjo jagne:
 Kak toqi svojo kri,
 Kak svojo glavo nagne,
 Za nas zdaj omedli!
 Sin boxji grehe jemle
 Od celega sveta;
 Vse stane cele zemle
 Z' lubeznoj on obda.

K' obrejuvanji.

Gospod! jas ne sem vreden
 Zdaj tebe vxivati;
 Pa silno sem potreben
 Se s' toboj xpixati;
 Zdaj v' duhi te prejeti
 Is serca jas xelim;
 Daj Jezus moj presveti!
 Da gnado zadobim.

Po obrejuvanji.

Zdaj jagne je zaklano,
Dokončan offer je;
Nam je na znanje dano,
Da Bog nas lubi vse.
Le v' tvoji nas obderxi
Lubezni ti o Bog!
Nikdar nas ne zaverxi
Nevolnih nas otrok!

P e s e m
od naj sveterega oltarskega
sakramenta.

K' x e g n i.

1.

Pridte, hvalte Jezusa,
Našega zveličara
V' naj svetem sakramenti
Rešnega tela!

2.

Jezusa tu vidimo,
V' kruhi ga mi molimo;
On pred hudim vsem nas varje,
Či ga lubimo.

3.

Hvalen bodi Jezus naš,
Ti v' nedlogi trošt nam daš;
V' gladi, vojski no pomori
Varvati nas znaš.

4.

Xegnaj nas o večni Bog!
 Daj dobrote 's tvojih rok
 Nam, no nas ti ne zapusti.
 Tvojih vseh otrok!

5.

Pravo nam pokoro daj,
 Grehe nam odpusti zdaj;
 Vero, vupanje, lubezen
 Nam na veke daj!

P e s e m

od naj sveterega oltarskega
sakramenta per molitvi skos
štirdeset vur.

1.

Pridte sem kristjani vsi
Pred oltar, no molte vi
(Jezusa v' spodobi kruha!
Ker je xegnani.)

2.

Jezus tu nazouji je,
Nas v' molitvi slixa vse,
(Či ga prosimo ponixno
Za veliqanje.)

3.

Hvalen bodi Jezus ti!
V' slabosti naš troštari si;
(Či vsi k' tebi mi beximo,
Smo v' obranbi vsi.)

4.

Xegen daj nam ti o Bog!
 'S tvojih milostivnih rok;
 (Nas nikdar ti ne zapusti
 Tvojih nas otrok!)

5.

Daj serce nam zgrivano,
 Zbrisi dol pregreho vso,
 (Vero, vupanje, lubezen
 Daj poterdno.)

6.

Čast no hvalo damo ti,
 Naj svetem Jezusi!
 (Ker se znajdes v' sakramenti
 Tu presvetemi.)

7.

Či duxnost smo vujinili,
 Vandranje dokončali;
 (O te daj, da bomo k' tebi
 Jezus v' nebo gli.)

K' p r e d g i.

1.

V' Oqeti, Sini, Duhi vsa
 Mnoxína zdaj xelimo,
 Naj našega vuqitela
 Se navuk navuqimo.
 Zató pred Bogom reymo vsi
 Zdaj Amen, no ga prosimo
 Za pomoq, kak Jezus nas vuqi
 No krepost v' sebi nosmo.

2.

Bog Oqa! ker si v' nehesah,
 Imé tvojo qasteno
 Od nas naj bo ob vsih vekah
 Is serca posveqeno.
 Bog! sreço daj ti grešniki
 V' kralestvo tvojo priti,
 Ker zdaj s' pokoro greh mori
 No qe zveliqan biti.

3.

Nebeški duhi na tvoj glas
 Hitijo vse vuiniti,
 No tak naredi tudi nas
 Pokorne tebi biti.

Duhovni kruh naj nas redi
 Naj tebi Bog! xivimo;
 No kaj naš xivot oxivi
 Daj Bog, naj zadobimo.

4.

Odpusti nam Bog grehe vse
 Kda njih se spokorimo,
 No daj, naj duxnikom duge
 Pozabiti xelimo.
 Kda koli nas vloviti űe
 Skušavavec nesramen,
 Odreši ti o Bog! nas tē
 Od vsega zlega. Amen.

K' x e g n i.

1.

Xegnaj Jezus! lustvo tvojo,
 Ki pred tobom tu kleči,
 Ino vso dobroto tvojo
 Le od tebe zadobi.
 Ti naj bolša xpixa si,
 Kera dušo oxivi;
 Tebe vredno k' sebi vzeti
 Moremo si vsi xeleti.

2.

Jezusa v' spodobi kruha
 Tu zdaj mi qastimo vsi,
 Kruh mi vidimo ne Duha,
 O skrivnost kak velka si!
 Grešnike omeqi ti,
 Da do se spokorili;
 S' tvojoj xpixoj nje nahrani
 Te, kda 's sveta do pozvani!

3.

Ti si mogel mantran biti,
 Uj si nas odresti htel,

Daj tvoj xegen zadobiti
Vsakem, ker bi rad ga mel;
Bodi v' naši smerti nam,
Jezus ti k' pomoqi sam!
Daj nam k' tebi v' nebo priti
No se s' tobaj veseliti!

V' totih knixicah se najde.

	Stran
K' pomoqi za branje ali stetje knixic	III V
Predgovor	
Besede, kere ene sorte ali fele reqi pomenijo	IX
Navuk za gorstajanje	15
Juterna molitva	16
Pri deli	22
Pri jedi	23
Kda vura bije	23
Po vvinjenem grehi	24
Ob qasi skusnjave	24
Veqerni navuki no molitve	25
Juterna molitva za nedelo	30
Predga	33
Veqerni navuk	37
Molitveno obudenje za nedelo	38
Gospodna molitva	43

	Stran
Molitva lubezni	50
Sveta mesa	57
Rasloxenje svete mese	58

Mesne molitve.

Za mladenice no deklici	69
Za sluxevne	94
Za pokornike	111
Adventska poboxnost, ali per- pravlanje k' prihodi Jezusa Kristusa	127
Mesne molitve ob çasi rojstva Kri- stusovega ino do sveçence	131
K' Jezusi, Marii no Joxefi	137
Premislavanje pri sveti mesi ter- plenja ino smerti Jezusove, v' posti	140
Sveti križni pot	158
Velkonoyna poboxnost	170
Jezus Kristus v' nebesah	174
Za sinkuste no dneve apostolov	178
Zvanje svetega Duha	183
Ponovljenje kerstne oblube	184
Na den boxjega Tela	187
Na den letnega cirkvenega xeg- nanja	191
Molitva, kda v' cirkvo prideš	194
K' molitvi Jezusa Kristusa per vunpostavlenji svetega ol-	

tarskega sakramenta, ali tudi za molitve per svetih mešah	196
Vera, vupanje, lubezen, grivinga ino dobro naprejšvetje	210
Častenje Marie, na vixo angels- kega pozdravljenja	218
Častenje Marie, na vixo laure- tanske litanije	221
Molitva k' Marii, za obvarvanje neduxnosti	224
Na čast svetih angelov	226
K' svetemi angeli varuhi	229
Na mojega angela varuha	231
Častenje svetnikov	232
Molitva per sveti meši za mertve	238
Zahvalni spomin na pokojne star- še, dobrotnike, no perja- tele	250
Hasnovitno spomnenje na smert per mertvečki kapeli na britofi	252
Spokorjenje	255
K' obudenji grivinge kres smertne grehe	267
Grivinga krez male ali odpust- live grehe	274
Perpravlanje k' obrejuvanji	284
Molitva pred obrejuvanjom	286
Po obrejuvanji	289
Molitva k' Jezusi za naj vekšo debrotu	294

Hasnovitni navuki no opominjanja.

Za mladost poprek	297
Posebno za mladeniçe	315
Za dekliqi	321
Za sine no qeri	330
Za sluxevne	336
Sledni navuk duhovnega varuha za mladost	342

Cirkvene pesmi.

Perva pesem per sveti mesi	344
Druga	355
Tretja	363
Pesem od naj svetęega oltarskega sakramenta	369
Pesem od naj svetęega oltarskega sakramenta per molitvi skos štirdeset vur	371
K' predgi	373
K' xegni	375

Stisk ino papir is tiskarije ino papirnice
pokojnega Andreja Lajkama v' Gradci.

V' Radgoni pri Alojzji Waicingeri
knigari zvezanih lastnih knjig
predaja po sreberni ceni.

Duhovni varuh vala od 20 kr. do 1 rajnis.

Dainko, svetega pisma zgodbe is starega
sakona. 1821, vala 8 kr.

— Kmet Izidor s' svojimi otroki ino
ludmi, ali pripodobni navuki
dobrih staršov za svoje otroke
ino podloxne. 1824, vala 24 kr.

— Svetega pisma zgodbe is starega
ino novega zakona drugokrat na
svetlo dane. 1826, vala 24 kr.

— Sto cirkvenih ino drugih pobox-
nih pesmi med katolskimi krist-
jani slovenskega naroda na Sta-
jarskem. 1828, vala 20 kr.

— Opravilo svete meše, spovedne
ino druge priligne molitbe za
katolske kristjane drugokrat na
svetlo dano. 1829, vala 30 kr. —
1 rajnis.

— Molitbe za katolske keršenike
v jutro, večer, pri sveti mesi, k'
spovedi, na dosegenje presve-
tega rešnega Tela, vsaki den v'
tjedni ino drugih prilikah. 1829,
vala 30 kr.

- Dainko, Sveti križni pot, ali bridko ter-
 pljenje ino smert našega Gospoda
 Jezu Krista na serqno premisla-
 vanje, ino pobožnost za katolske
 kristjane. 1829, vala 12 kr.
- Boxja sluxba keryanske mladosti
 po jutrah ino veqerah, pri sveti
 mesi, k' spovedi ino dosegnenji
 presvetega rešnega Tela, t' li vu
 nekih drugih priloxnostah s' pri-
 stavlenjom cirkvenih pesmi. 1830,
 vala 15 kr.
- Veliki katehizem, to je, knjiga
 keryansko-katolskega navuka v'
 pitanjah ino odgovorih drugokrat
 na svetlo dana. 1833, vala 24 kr.
- Listi ino Evangelji na vse nede-
 le, svetke ino imenitneše dneve
 celega keryansko-katolskega cirk-
 venega leta štertokrat na svetlo
 dani. 1833, vala 36 kr. — 1 rajniš
 12 kr.
- Knixica pobožnosti za mlade ino
 dorasene kristjane štertokrat na
 svetlo dana. 1833, vala 15 kr.
- Sto ino petdeset posvetnih pes-
 mi, ino dvesto vqajnk med slo-
 venskim narodom na Stajarskem.
 1827, vala 40 kr.
- Abecedna knixica na hitro ino
 lahko podvuxenje slovenskega
 branja tretjokrat na svetlo dana.
 1833, vala 6 kr.

Rixner, katolska mesna knixica z' drugimi molitvami skoz den ino k' spovedi drugokrat na svetlo dana. 1831, vala 6 kr.

Zvezane knjige za slovence na Vogerskem.

Kratka summa velikoga katekizmussa.
20 kr.

Sveti Evangyliomi na vsze nedele i
fzvetesnye dni i. t. d. 20 kr.

Sztaroga, i nouvoga testamentemma fzvete
historie kratka summa. 22 kr.

Kniga molitvena. 20 kr. — 1 rajny.

Szlovenfzki Silabikár. 6 kr.

V' narečenemi knigiši so tudi
zvezane knjige dobiti.

Dainko's Lehrbuch der windischen Sprache, ein Versuch zur gründlichen Erlernung derselben für Deutsche, zur vollkommeneren Kenntnifs für Slovenen. 8. 344 Seiten stark. 1824, 1 fl. 10 kr.

— Vu sili pomoq na xivljenja rešenje, zadušenih, vtoplenih, zmerznenih, obesenih, zadavlenih, ojadenih, (zagiftanib) ino od bliska pobitih. 6 kr.

ri. kratk
831, 24
jane :
, prislo
v' sedm
lenjigro
o kr.
lizhke k
o neke
48 kr.
slowen
Deutsch
ném
nik. 188

028